

هونہری راوہ ژن

حدمسد عید حدمسن

هونه‌ری راوه‌ژن
حه‌مه‌سه‌عید هه‌سه‌ن
ستۆکه‌ۆلم 2000
چاپی دووهم
بنکه‌ی خه‌رمانه

بلاوکردنه‌وه‌ی سه‌ر ئینته‌رنیت: **کۆمه‌ڵه‌ی وه‌شانی کۆچهر**

www.dengekurd.com

ISBN 91-972097-8-3

ناونیشانی داواکردنی به‌ره‌مه‌کانی نووسه‌ر:

Hamasaeid Hassan

Vasa v. 20 B

641 32 Katrineholm

SWEDEN

بە داليا، ئەو گۈلەژنەي گوتى:

ئەگەر پىت ناخۇشە بمرم
تکايە که رامده مووسى
هۇنراوهم بۆ مەخوينەو،
که شيعرم بۆ دەخوينيهوه
ماچم مەکه،
من هاوزه مان
بەرگەي هەردووکيان ناگرم.

پيشکەشە

دوو سه رنج:

* به دهم سهر له نوځې بۆ چاپ ئاماده كړدنه وهی ئهم ساتیرانه وه، كه هیندەهی من
ئاگادار بڼ له:

بارزان،

برایه تی،

برایه تی <ئەدەب و هونەر>

بهربانگ،

په پیام،

چراخان،

دۆستایه تی،

پزگاری،

پښگای کوردستان،

ژیلهمۆ،

ژینی نوځی،

سروه،

سه کۆ،

کوردستان،

کوردستانی نوځی،

گزینگ،

گولان،

هاوار و

هه لاله <

یشدا بلاو بوونه ته وه، سووکه دستکارییه کی هه ندیکیانم کردوه.

** ئهم چاپه به بهراورد له گه ل ئه وی پښسوودا، پښنج ساتیری تازه یشی تڨدایه.

وتووئز

له كوردستانيش ناو به ناو «هۆنراوه»ى دهنووسى، جا كئى له كوردستان هۆنراوه نانووسى! بهش به حالى خۆم كهس شك نابهم شيعرى نه نووسىي.

بروا ناكهم له بوارى زۆربلئيدا كهس شان له شانى رحمان كئوه رهشى بدات، ئەگەر گوئگرى هەبى يەك بينه قسه دهكات، نه وئرگول دادەنئى نه خال، بوارى بهلئى و سەرله قاندينش بۆ بهرامبەر كهكى ناهيلائته وه، دهلئى قارهمانى رۆمانى جيمس جۆيسه.

من پيشتر سووكه پئوهندييه كم له گه ل هه ندى شاعيرى راسته قينه دا هه بوو، خهسله تى هاوبه شيان: كه مدووبى بوو. له بيرمه كه كلود سيمون خه لاتى نۆبئلى وەرگرت، له وهلامى پرسىيارى: «بۆ دهنووسيت» دا، گوتى: چونكه تواناى قسه كردنم نييه. به مندالى به سه رها تى كم دهر باره ي سه رتاشى كى چه نه باز خوئندبووه وه، رحمان ئەو سه رتاشه ي بير ده هئنامه وه و هه رگيز بروام نه ده كرد كه سانى هه له وه ر بينه شاعير و نووسه ر.

رحمان له كار دهر كرا، شيعيريش زاده ي بيكار ييه، ئيدى ده ستى دا يه وه شيعرنووسين، ده تگوت تووشى به له فيره ي شيعيرى هاتوه. شيعرى بۆ هه موو گوڤاره كورد ييه كانى ئەو روپا دنارد، به لام هه ميشه ناوى خۆى له پۆسته ي خوئنه راندا ده بينيه وه. ناچار برئك له شيعره كانى خۆى، له ناميله كه يه كدا كه به قه واره هئنده ي ده فته ر ئىكى خزمه تى سه ر بازى ده بوو، كۆكرده وه. رهنگه به وه كارى بيابيه خترين كۆمه له شيعرى به كئيبخانه ي كوردى به خشى بيت. ئاخى له هه ندى جئى ئەو ديوانه سووكه له يه يدا باسى شتى ئەوه نده پيسى كردبوو، خوئنه ر ده كه وته هئلئنجدان.

رحمان هه ر به وه ناميله كه يه ئارامى نه گرت، كاسئته شيعيريشى به دهنكى خۆى، كه وته گيرفانييه وه و هه ر ناسيا وئكى ده بينى، دانه يه كى پئشكه ش ده كرد.

له سوئد شاعيرى كورد نييه كۆڤار دهر نه كا، رحمان سوودى له و ديار ده يه بينى و به زۆر بئى يان خوايشت، خۆى له شاعير ئىكى سه رنووسه ر نزيك خسته وه، شاعير بۆ كوئى بچوايه، ئەم له خزمه تيدا بوو، ده يگه يانده هه موو كۆر و پرسه يه ك، ئيدى گونجى به ختى به ربوو. شاعيرى سه رنووسه ر ناوبه ناو شيعير ئىكى بۆ بلاوده كردوه. واى لئى هات كه پئكه وه بۆ كۆرئى ده چوون، هه ندى ده يانگوت: ئەوه دهنگىك و نووز به يه ك هاتن، دهنگه كه: شاعيره كه و نووز هكه يش: رحمان بوو. جارى وا هه بوو كه سانى داخ له دل ته وا و پئيان لئى هه لده برى و به «دوو مه يمونه چئشئلئنه ره كه» يان ده چواندن.

نه خپړ کار له شيعردا نه ما، رحمان كه وته <رهځنه> نووسينيش. ده لټين: <ترسنوك به خالي خوي دهورئ،> نه ميش هر كه هاته دست، لوهلې ژهنگي چهكي بي فيشهكي ناراسته ي دوو نووسهري گومناوي هاوشاروچكه يي خوي كرد.

جاريكيان نووسه راني كورد له سويد بؤ داكوكيكردن له هاورييه كي كوردستانيان، كه جهللايكي كوردي قه له موهشپن به گيري هينا بوو، ئيمزا كو ده كه نه وه و هه والي شاعيري سه رنووسه ر له رحمان ده پرسن. نه ميش هه ردوو پيدان لي ده كاته يه ك تاك كه وشي ميللي و له ژير پيژنه ي پارانه وده ناچاران ده كا ناوي بنووسن. رحمان كه ناوي خوي له نيوان ناوي نووسه راندا ده بيني، لاقى له زهويي دهورئ و خوي لي ده بي به نووسه ريكي پينج نه ستيره.

پوژيكي شاعيري سه رنووسه ر به رحمان ي گوتبوو: وا ز له شيعر بهينه! تازه زحمه ته بيته شاعير، ناخر شاعيره مه زنه كان، هر له نوسكار وايه لد و رامبو و بو دليتر و پوشكين و لوركاوه، تا نه لشابي و فروغ و دلدار و سواره، هه موو به گه نجيتي ژيانان له دست داوه، تو كه سه رت بوياخ ده كه يه وه درهنگه بؤ شيعر گوتن، رهځنه بنووسه، به لام پيوست ناكا هه موو جاري ماستاو بؤ من سارد بكيه وه، دنا خوينه ر له راستگو ييت ده كه وپته گومانه وه.

رحمان حه بي نه م توانجانه ي پي قووت نه درا بوو، به كز وه ستايدا چوو بووه وه و گوتبووي: تو خوت هه ميشه دزي كولتوري خيل دهنووسى، كه چي له سه رخي ل، خيله كي ترى. له نه وروپا ژنت هه يه و ده چي له ناسي ايش ژن ده هيني، نه نه م نه وروپات ده زاني له ناسيا ژنت هيناوه، نه نه م ناسيات ده زاني له نه وروپا ژنت هه يه! بوچي هاوزه مان دوو ژن بؤ تو ره وايه و من بوم نييه له هه ردوو بواري هونراوه و رهځنه دا كار بكم! مامه حه مه يه تيه كه يش هر له خوته وه فير بووم، جياوازيه كه مان ته نيا مه گه ر نه وه بي، تو بؤ كار به ده ستاني ده كه يت و من بؤ كوڅا ربه ده ستان.

كورد كاتي و توويژ له گه ل دوژمنان ياندا ده كن دليان فراوانه، به لام له نيوان خو ياندا ته نكه چيكلدانه ن. له و توويژه وه ژبي پيوهندي نيوان دنگ و نووزه پسا، دنگ ده روازي كوڅاري به رووخساري نووزده داخست، نووزيش كه وته لكه له قى بؤ شاعيريكي ديكه، كه سه رنووسه ري كوڅاريكي ديكه بوو.

1999. 02. 22

خەم و شەعر

ئېرە كرېكار رۆژى ھەشت سەعات كار دەكا، رەحمان قەرەتەپەيى رۆژى نۆ سەعات ئىشى دەكرد، ئېرە كرېكار ھەفتەى پېنج رۆژ كار دەكا، ئەو ھەفتەى شەش رۆژ ئىشى دەكرد، كەچى كىرفانى ھەمىشە ھەوارىكى خالى بوو. تەنانەت تواناي كرېنى قاوھىەكىشى بۆ ھاورپىھەكى نەبوو.

بەشېك لەوانەى سەرقالى سىياسەتن كىلن، رەحمان كە يەكئ بوو لە سوپەر گىلەكان، پىوھندىي بە كۆمۇنىستە ھەرە تۆخەكانەو ھەبوو، ئەوانەى بانگەشەى ئەوھيان دەكرد، چىمەنيان لەژىر پىي بۆرژواى دنىادا كرددۆتە دۆزەخ و ھاكا رېژىمى سەرمایەدارى لەسەر ئاستى جىھان ھەرەسى ھىنا.

دىارە لەگەل نىسكۆى ئەو سىستەمە بۆگەنەشدا، مولكى تايپەتى كە ھەوئىنى چەوساندنەوھى ئىنسانە، دەبىتە بەشېك لە كەلەپوور، ئىدى جووتيار دەبىتە خاوەنى ئەو زەووبىي كە دەكىلئىت و كرېكار دەبىتە خاوەنى ئەو كارگەيەى كارى تىدا دەكات و كرېنشىنىش دەبىتە خاوەنى ئەو خانووەى تىدا نىشتەجىيە.

ئەم بەلئىنە شىرىنانە بە جوړى رەحمانيان لە خىشتە بردبوو، بە قەرز خانووبەكى گەورەى، يان راستىيەكەى تەلارىكى كرېبوو، بەو ئومىدەى شۆرشى پرۆلىتارىا لە ئان و سەعاتدايە و ھاكا جىھانى گرتەو ھەر لەگەل بلندبوونەوھى كلىپەى گرى ئەو راپەرىنە دنياگرەوھىشدا، دەبىتە خاوەنى خانووى خەونەكانى. رەحمان ھەندئ جار دەگوت: «لە خانووبەكدا دەژىم لای خۆمان وەزىرىش نىيەتى،» راستىشى دەكرد.

جىي داخە ھەورەگرمەى شۆرش لە ھىچ كوئوھ چەخماخەى نەدا و بەلئىنە خەونەكان نەھاتنە دى، ئىدى رەحمان ھىدى ھىدى بە دەردى ئەو مامرە چوو، كە لاسايى قازى كردبووھو. ئاخىر ئەو بە ھىوا بوو، ھەر يەك دوو مانگ قەرزى خانو بىداتەو، ئىتىر شۆرش ھەلبىگىرسى و چەوساوھ راپەرىوھەكان، پەلامارى بانگەكان بەدن و ئەوئىش قەرزەكەى پاك بىتتەوھ.

باى نەگبەتى توندتر دژى بەرژوھەندىي رەحمان ھەلى كرد، تا واى لى ھات ئەو قەرزەى دەبوو مانگانە بىداتەو، لە مووچەكەى زىتر بوو، ناچار وئىراى كارى رۆژانەى، بەرەبەيانيان رۆژنامەى ساردوسىرى دابەشەدەكرد و نىوھروانىش <كۆرڧ>*ى گەرموگورى دەفرۆشت، بەلام <نۆرمەكانى>* ژيانى كۆمەلگاي سەرمایەدارى، بە زەبرى خەونى نەخۆشى ھاورپىيانى رەحمان نەھاتنە كۆرىن. ئەو چەندىن نەوھىيە دەولەمەند ھەر دەولەمەندتر و ھەژارىش ھەر ھەژارتەر دەبى.

رەحمان چونكە ھىستىرى ئەو بارە نەبوو، لەژىر بارى دژواری قەرزدا گلا و بە

قۆلبه سترای له خانووی خهونه کانی کرایه دهره وه. کورد ده بیژئی: <کاسه ی پر
ناشتی ماله،> ژنه که مفرسه ته که یشی که رحمانی به مایه پووچی بینی، بروای به
ئۆتۆنۆمی راسته قینه نه ما و جاری جیا بوونه وهی دا.
ئیسـتا رحمان بی ژن و بی ته لار، له خانوو چکه یه کی تاکه که سیدا، یان
راستییه که ی له کونه گورگی کدا خه م دهخوا و شیعر دهنوسی.

1999 . 04 . 02

sausage *

** ریساکانی

دال و نوقته

ئەو چەند شەوئىكە قارەمانى سەرەككى چىرۆكە نوئىيەكەم دىتە خەوم و داوام لى دەكا نازناوئەكەى بگۆرم. منىش گۆزەى دلى ناشكىنم، لە جىيى كىتوهرەشى، قەرەتەپەيى دادەنىم. كەچى قوماربازە ھەر زوو لەم فىلە تىدەگات و ديسان دىتەوہ خەوم و دەلى: قەرەتەپەيش ھەر كىتوهرەشە، پىت وايە توركى نابەلەدم!
لە خۆرا ئەو نازناوئەم ھەل نەبژاردبوو، مەبەستىكى خاوينم لە ھەناويدا ھەشار دابوو. نەدەبوو بىگۆرم، بەلام ھەزم نەدەكرد قارەمانەكەيشم وەك مەلىكى بريندار، لە چلى درەختى خۆشەويستىم بتۆرى.

كابرايەك ھەبوو رەشەى ناو بوو، ئەندامى پارتى <سەوز> بوو كەچى بە <رەش> كارى دەكرد، ھاوپىكانى بە رەشە كەريپا و بانگيان دەكرد. رەشە رۆژى بە برادرەكانى دەلى: ھەر ناوئىكى دىكەم لى دەننن قايلم، بەلام بە مەرجى لەو كەريپاوە رزگارم ببى، ئەوانىش لە دانىشتىكى داخراودا ناوى دەننن: قەرەخەرمان. قەرە: رەش، خەر: كەر، مان: پياو، كە ھەر دەيكردوہ رەشە كەريپاو. منىش ھونەر مەندانە ديسانەوہ ئەو بەسەرھاتەم بەگەرخت و لە برى كىتوهرەشى، يان قەرەتەپەيى ھانام بۆ: مۆنتىنئىگروئى برد. سوپاس بۆ خاوى دلۇقان، رەحمانۆفچى ھىشتا دەركى پى نەكردوہ كە مۆنتى: muont كىتوہ و نىگرو negro يش: رەش.

*

شاعىرىكى بەناوئەنگ ھەيە لە ھەموو بۆنەيەكدا، بە تايبەتى لە ھەشتى ئاداردا، لەسەر خواستى سەرۆكى ھەرىم دەيكات بە ھەللە. رەحمانۆفچى مۆنتىنئىگروئى وئىنەيەكى دووقۆلى لەگەل ئەو شاعىرە ژندۆستەدا ھەبوو، گەرەى كردبوو، لە چوارچىوہەكى زيونى گرتبوو، لە ژورى ميوان، لەژىر سەعاتىكى چالمەى عەنتىكەدا ھەلىواسىبوو، جىيەكەى ھىندە ستراتىژى بوو، ھەر ميوانى دەھات، يەكسەر كۆترى سەرنجى لەسەر گومەزى ئەو وئىنەيە دەنىشتەوہ.

جارتىك شاعىرىكى بىرەوان، ميوانى رەحمانۆفچى دەبى، پىتى دەلى:

- ئەو وئىنەيە لا ببەى چاكتەرە، تۆ ئەكەر خۆت ھىچ نەبى، بەوہى وئىنەت لەگەل ئەو شاعىرەدا گرتوہ، نابى بە ھىچ.

شاعىرى بىرەوانى ميوان، بەراوئوو سوود لە بىدەنگى و ميواندۆستى خانەخوئى وەردەگريت و لەسەر ئاسنەپى قسەكانى دەروا:

- خۆ وئىنەى دووقۆلى بەلگەنامەى زانكۆى ئوكسفۆرد نىيە، تا جىيى شانازى بى. نارنجۆكى ئەم رستەيەى دوايى ھەرەس بە بەرەستى پەنگاوى قىنى رەحمانۆفچى

دههینى و ئيتىر وشه بهر وو ئاسا، له كوونوى دهميه وه، بى برانه وه، بهر و پرووى شاعيرى ميوان دهته قنه وه:

- كاكي خوّم نهدى رهنه له خوّت بو ناگرى، له پهيمانگاي حيزبى خویندووته، كه چى <دال> يكت خستوته پيش ناوه كه ته وه! پيت وايه نازانم خاوهنى دوكتورا نيت و به ساخته نه و هرفى دال و پنتكه له پيش ناوه كه ته وه دهنووسى! كاكي خوّم دهزانم زانكوكانى و لات هيچيان دانى خيريان به به لگه نامه كه تدا نه نا، بويه لوژله لؤژ گه پرايه وه بو هه ندهران. جا كاكي خوّم خو نه گه زانكوكانى و لات دهرچووانى پهيمانگا حيزببیه كان به ماموستا رابگرن، هاوړپيان نانيان ده كه ويته گومى روڤنى زهيتوونه وه و هه رچى كاديره ده بى به ئوستاد!

پهحمانوڤيچ هه لى نه وقبوونى شاعيرى بيره وان له كيس نادات و له سه ر داوا پهواكهى خوڤى سوورى توختر ده بى و دريژه به چه مى خوڤى قسه دها:
كاكي خوّم نه گه ر راسته خاوهنى دوكتورايت، كامه يه تيز و نامه كه ت؟ بوچى ديدى خه مناكي خوينه رى كوردى پى شاد و كتيبخانه ي سواله رى كوردستانى پى دهوله مند ناكه ي؟

*

پهحمانوڤيچ و بيره وانى شاعير نه گه رچى تازه كى له بهر بهر ژه وندى بالاي كوردستان و له سه ر خواستى كوّمه لانى به رينى خه لكى كورد ئاشتبوونه وه ي گشتى و سه رانسه ريبان په نجه موژ كردبوو، به لام هه مديسان باياندايه وه سه ر باى به ره كوژن و گر و كلپه ي شه ره قسه له ئيزكه ده مهه راشه كانيانه وه بلنڊبووه وه و هينده ي نه برد كه و تنه وه ته په و ته پو لكه و گرد و گردو لكه و يال و قوتكه ي له پرووى جيوپوليتيکه وه گرنگ، له به كترى گرتن.

1999 . 04 . 10

گەران لە دووی سەروا

بەرھەمی پیکاسۆ بە گەلی قۆناغدا تێپەریووە: کلاسیک، شەشپالوویی، پەمەیی و شینی ئاسمانی. منیش لەشکری لە ژمارە نەهاتووی خوینەرانی ئاگادار دەکەمەو، کە تا کۆتایی ئەم سەدە جەنجالە ھەر درێژە بە قۆناغی رەحمانی دەدەم.

جیم برینداری سەرنووسەری گۆڤاری راجوون، یادی بە خێر، رەخنەگریکی ناودار بوو، ئەوی دەستی بۆ قەلەمی شیعەر بردبا و شیعریکی خۆی نیشان دابا، وا بە شان و بالیدا دەهات، وەک باسی خانی یا نالی بکات، بەلام کە شاعیری فریوخاردوو، ھەمان شیعری بۆ گۆڤارەکە دەنارد، لە پۆستەیی خوینەراندای دەیکرد بە پەند. جیم کلاوی لەسەر «رەحمان سیاچایی»ش نابوو، پێی گوتبوو: ھەر ھێندە دوو سێ ھۆنراوەت بلابوونەو، ئیـدی منیش بواری ھەسەنگاندنیانم بۆ دەرھەستی و کاری دەکەم شاعیرانی زلناو ئێرەیی پێ ببەن. رەحمان گەلی جار لە پۆستەیی خوینەراندای نمونەیی بەرھەمی بلوکرابوو، ھەوانە:

فرمێسکی من بۆ دلی تۆ
وھکوو ئاوە بۆ چیمەنتۆ.

یان:

ئەگەر دەستم لە یەخت گیر نەبێ
دەبا لە گەچ بگیری.

یان:

ئەو دلمە لە ناو دەمتا دیت و دەچی
یا بنیشتە؟

ئەو ھەشرە پێمی دەکەیی
یا خویی چیشتە؟

شەوێکیان مام رۆستەم دابوو بەسەر گومرگی سلیمانیدا و تالانی شۆرشگیرانەیی کردبوو، رەحمان بەو بۆنەییوە شیعریکی بۆ یەکی لە دەنگەکانی نووسیوو، «ئاخر ئەوئەندەیی ھەناری دەنکی ھەبوو،» تێیدا گوتبووی:

گوڵم

بە مام رۆستەمی چاوانت بلی
با دەست ھەلگری
لە گومرگی دلم.

- تۆۋا راھاتوۋى روو بە روو ستايش و لە پاشملە زەمم بکەى! پىم سەيرە
شاعير دووروو بى.

پەھمانيش ۋەك فيشهكەشيتە بە پرويدا ھەلەدەشاخى:

- كەس لە تۆ دەبلمۆزاتر نييه، لە پايتەختى ھەريمي كوردستان، پى بە ژن و
خوشك و ژنخوشكت نادەى بۆ كۆپى شيعر بچن، كەچى لە پايتەختى سويد،
خۆت لە كۆپى ژنانى شاعيردا، بە قاتى سمۆكن و بۆينباخى ئاوريشمەوہ لە
پىزى پيشەوہ دادەنیشى!

*

ئىستا نيوانى ئەو دوو شاعيرە، ۋەك نيوانى مار و سىرى لى ھاتوۋە، بە لام
شيعردۆستان گەشبينن، چونكە ۋەھديكى بالاي شاعيران، ۋەك مەكۆى جۆلايى،
بە مەبەستى ئاشتكردەنەوہى ھەتاھەتايى و يەكجارەكيبان، لە نيوانياندا، لە
ھاتوچۆدايە.

1999 . 04 . 25

شاعیری گۆرستان

تا سەر نەبۆتە گۆ ، دە لە دنیا دە تۆ شەقی
هەر ئەو شەقە بەکارە کەوا هەلدری لە هیج
مەحوی

- نزیکەى دوو ساڵە خوشکە گچکە کەم پێوەندیی بە ئێمەو نەماو، لەگەڵ کورپیکدا دەژی. راستە من خۆم بە رادیکال دەزانم، بەلام ئێمە ئەورووپایی نین و کولتورمان جیاوازە، ئیتر توانای بینینی رۆلی دۆراوی خۆنیشیرینم نەماو، تۆ و باوکی کورە ناسیاون، وەک بڕایەک تکات لی دەکەم، بەئکو قایلی بکەى بێتە خوازبێنى خوشکەکەم.

رەحمان تەپەرەشى لەو پیاوانە نەبوو کە پێکەنینیان بە کارساتی کەسانی دیکە بێت، قسەکانی هاوڕیکەى بە جۆری کار لە ناخی دەکەن، سەرەتا زمانی لە گۆ دەکەوێ، پاش قەدەرێ قومیەک لە چایەکەى و مژیک لە جگەرەکەى دەدا، سەرنجێک دەگریتە بنمیچەکە، سەریک بەدەدا و بە حەسرەتەو دەلی: کابراپەک ژنەکەى ناساغ دیتە بەر چاوی، لیتی دەپرسى:

- ئەو چیه ئافرەت نەخۆشى؟

- گویم سمیوه، ئازارم هەیه.

- ئەوى دەبوو لە مالى باوکت ببسى، لیره دەبسى، ئەوى دەبوو لیره بسمرى، لە مالى باوکت سمرابوو!

رەحمان برۆای بە چى هەبووایە ئەوێ دەگوت و دەکرد، بەلام کە دەبینى هاوڕیکەى مات و سەرسامە، بە مەبەستى دلدانەوێ درێژە بە قسەکانى دەدا:

- بڕام لە چیرۆک و فیلمدا رووداوەکان پاش و پێش دەخرین، بەلام ژيان ماریکە هەمیشە بەرەو پێشەو دەکشى و لە توانای کەسدا نییه ئاوریکى پى بداتەو. خوازبێنى نەرتیکى کۆمەلایەتییه، لە روانگەى فۆرمالیستەکانەوێ گرنگە، لای مۆدێرنیستەکان تاک گرنگە نەک کۆمەل. وەک دەزانى لە کۆمەلگای نویدا بەها ماددییهکان جێیان بە بەها رۆحییەکان لێژکردووه، ئیستا ئیدی ئابووری گرنگە نەک کۆمەلایەتی، لەش نەک رۆح، خۆپەرستى نەک بە تەنگ کەسانی دیکەوێ هاتن و خزمایەتی، ئیدی سەردەمى کۆتایى هاتنى ئایدۆلۆژیا، میژوو، هەموو بەها دێرینه پیرۆزەکان و تەنانەت ئینسانیشە.

*

هەندى بیریاری وەک رەشەخەلکە کە دەپەیفن، ئەم رەحمانەى ئیستا وەک فەیلەسووف دیتەگۆ، لە دەروازەى بە پێنجخشتەکی کردنى فۆکلۆرەو هاتە ناو

جیهانی ئەدەبەو، بەلام لە ماوەیەکی کورتدا ئەسپەشی قەلەمەکەیی لە له‌غاوی
فۆلکلۆر یاخیبوو:

خاڵی ها وە بان گۆنای یارەو
ئەلێی پشقلە وە دیوارەو.

رەحمان چاوی لەو سووکایەتیە نەپۆشی، کە لە رابردودا بە ژن دەکرا، بۆیە ئەو
دێرە شیعەرەیی لە بناغەو هەلتەکاند و وەهای داریشتەو:

خاڵی ها وە بان گۆنای جوانەو
ئەلێی فیراقە وە ژوانەو.

وای لێ هات لە بوارێ نووسینی شیعردا بۆ سەر کێلی گلکۆی ئازیزان، شانی
هیچ شاعیری نەدەگەشتە داوینی رەحمان:

و إلى الله ترجع الأمور
گۆرەکەت پڕبێ لە ریحانە و نوور.

*

بێ تاوان کۆژرام لە سی و یەکی ئاب
إن ربك شديد العقاب.

*

لکم دینکم و لی دینی

لە دنیاوی رۆشن خۆشیم نەبینی.

هەر بۆیە شاعیرانی کورد لە هەندەران، لە دوا کۆنگرەیی فراوانیاندا شەرەفی
نازناوی «شاعیری گۆرستان»ی پێ دەبەخشن.

«ئەگەر شۆرشیمان پێ نەکرێ، خۆ پێمان تیکدەدرێ.» رەحمان رۆژی لە ژێر
رەشمالی کاریگەریتی ئەو گوتەیدا، کە گوایه سەریکی زلی کورد کردوویتی، لە
بارەگای شاعیران دەلێ:

من ئەک هەر شیعرم پێ دادەنرێ بەلکو پێشم تیکدەدرێ، بڕوانن چیم لەم
شیعرەیی گۆران کردوو:

کوردستان گەرام

دۆلاودۆل پیتوام

نە لە شار و نە لە دێ

نەمدی هیچ

وەک تۆ جوان بێ

مۆسکۆفیچ.

لە دواي راپەرینەو هەندێ رەحمان ناو، خوویان دا بوو ئەدەب، خەسلەتی
هاوبەشی ئەو رەحمانانە ئەو بوو، یەکی ناوی شاعیریکی گەورەیان لە خۆیان

نابوو، یه کیکیان په لاماری مام هه ژاری دابوو، یه کیککی دیکه یان مامۆستا گۆرانی به گیر هینابوو. رهحمان ته په رهشی که هه میشه به ناوی راسته قینهی خۆیه وه به ره می بلأوده کردهوه، له کۆرپکدا دربارهی ئه و چۆره رهحمانانه گوتبوی:

دهرزیکوتی دهناسم له شوږشدا دوکتۆریان پی دهگوت، ئه وهنده لیزانه پیویستی به وه نییه نه خۆش ببینی، به ته له فۆن نه خۆشی دهست نیشان دهکا، به پیی بۆچوونی مشتومر هه لئه گری ئه و دهرزیکوته بلیمه ته، ئه و کۆمه له رهحمانه تووشی گریی که مسهری بوون.

له بیرمه به مندالی که مخوینیم هه بوو، نوژدار سپلی بزن و جگهری مه ری بۆ نووسیم، تۆ بلایی دلای گۆیره که و گورچیلهی مانگا چاره سهری که مسهری نه که ن؟ <درۆیه کی ئالۆز> که ناو نیشانی دوا کۆهۆنراوهی رهحمانه، له بهرگه کهی نووسراوه:

<من پیم وایه شتی تازهم پیه بویه دهنوسم، من دهمه وی ئه و شته نوپیانهم به شیوه یه کی نوئی بلیم، ئه وه نییه سه رقالی گه رانم به دوا ی زمانیکدا، نه زمانی ره شه خه لکه که بی، نه زمانی مامۆستایانی زانکو و مزگه وت.

*

من بۆ ئه وانه دهنوسم که نامه کانیا ن به شیعه ره کانم دهر ازی نه وه.

*

ئه وه نامۆیی رۆحی بوو، وای له شاعیری رۆمانتیک کردبوو، پشت بکاته واقع، ئه وه نامۆیی فیکرییه وای له من کردوو، به کژ واقعیدا بچمه وه.

*

ئه وه درۆکردن بوو شه هره زادی له مردن قوتار کرد، ئه وه راستی گوتنه ده شی من به کوشته بدا.

*

بۆ ئه وهی نه که ومه زه لکا وه وه، بۆ خاوی ن راگرتنی رۆحی خۆم، راسته وخۆ وه لامی دهست و داوی ن و دهروون پۆخلان ناده مه وه.

*

شیعه فرۆش خه و به وه وه ده بینی جه لاد به شیعه ری سه رسام بی، من خه و به وه وه ده بینم، شیعه رم خه و له چاوی جه لاد بتۆرینتی.

*

چونکه هه میشه به ره و رویان ده بوومه وه، نه یانده توانی له پشته وه دهستم لی بوه شینن.

*

منیش وه کوو فیکتۆر هیگۆ که باسی خۆم ده که م، ئه وه مه به ستم باسکردنی

ئۆيۈھ، <

پۇتۇن جىگىرى سەرۆكى شاعىران بە رحمان دەلى:

- ئەو رىستانەى بەرگى دىوانە خنجىلانەكەت لە بەرھەمى خامە بەرپىشتەكەت ناچن، دەشى لە بىرت چووبى ئاماژە بۇ ژىدەرەكانيان بگەى.

رحمان كە لە وەخت و جىى خۇيدا بۇ قسەى گونجاو پەكى نەدەكەوت، بەم بەرقە وەلامى بەردى ئەو پلارەى دابوۋەو:

- ھاورپىم ئەو خۇتى دزى لە نووسەران دەكەى، ئەو نىيە كە كىتەبىيان بۇ چاپ دەكەى، ھەقەكەى لە دەزگای پۇشنىبرى و لە خۇشىيان دەستىنى.

*

دوئىن جىگىرى سەرۆكى شاعىران بە پەيامنىرى مانگنامەى <ھەتاوى گىراو>ى گوت: برىارى كاربرىم داوہ كە سكالای خۇم بدەمە دادگا و دەبى لەسەر ئەو بوختانە مەزنە، رحمان دوو سال زىندانى بكرى.

1999. 05. 02

گه‌ران له دووی ژن

لای خۆمان جیابوونه‌وه‌ی ژن و می‌رد کاره‌ساته، لێره: نالیم کارێکی ئاساییه، به‌لام هێنده‌یش سه‌خت نییه. لێره ژن له‌ رووی ئابوورییه‌وه‌ پاشکۆی پیاو نییه و ژنی جیابووه‌وه، به‌ چاوێکی سووکه‌وه‌ سه‌رنجی نادری.

جیتی داخه‌ دیارده‌ی جیابوونه‌وه‌ی ژن و می‌رد له‌ نێو کوردی سوێددا، به‌ جۆرێ به‌ره‌ی سه‌ندووه، کورد له‌ سوێدییه‌کانی تێپه‌راندووه.

وا پێ ده‌چێ و لات نه‌بێ له‌ جیهاندا هێنده‌ی سوێد ریژی ژنی تیدا بگیری. لێره: نالیم ژن پیاوی خواردووه، به‌لام ئیستا له‌ خیزانی سوێدیدا ژن بووروایه و می‌ردیش پرۆلیتار. لێره: خوايه‌ گیان به‌ کوفری وه‌رمه‌گره، به‌ پێچه‌وانه‌ی ده‌قی قورئانه‌وه، ژن سه‌رداری پیاوه!

مایه‌ی خۆشییه‌ من به‌کێک نیم له‌و پیاوه‌ زۆرزه‌به‌ندانه‌ی به‌ ده‌ست ژنه‌وه‌ داماون و وه‌ک لایه‌نگری ژنیش ناسراوم و نیازی بادانه‌وه‌یشم نییه، به‌لام چونکه‌ نامه‌وی راستی له‌ خۆتێه‌ر بشارمه‌وه‌ ناچارم بلیم: به‌شیک له‌ ژنی کوردی سوێدنشین، چونکه‌ له‌ پر به‌ هه‌موو مافه‌کانیان شاد ده‌بن، به‌راوه‌ژوو سوود له‌و ئازادییه‌ی ئێره‌ وه‌رده‌گرن و جیابوونه‌وه‌ به‌ شتێکی هێنده‌ ئاسان ده‌زانن، بۆ «ته‌لاق‌دانی» پیاوه‌کانیان هه‌میشه‌ له‌سه‌ر پێن.

ره‌حمان قه‌ره‌شاخی به‌کێک بوو له‌ له‌شکری پیاوانی به‌ نارها ته‌لاق‌دراو و به‌ دوا‌ی ژندا ده‌گه‌را. پیاو زیتر له‌ په‌نجا پاییز به‌سه‌ر له‌ دایکبوونیدا تێپه‌ری کردبێ و له‌ سه‌گیش سو‌اڵ بکات، دیاره‌ نه‌ک هه‌ر پێشمه‌رجی نابێ، به‌ لکو وه‌ک لای خۆمان ده‌لێن، به‌ دۆیش ده‌یژه‌نی.

ژنی هه‌بوو سه‌رده‌می زوو له‌گه‌ل ره‌حماندا هاو‌بیر بوون، ژنگه‌لێکی زۆری ده‌ناسی و جێگه‌ی متمانه‌یشیان بوو، ره‌حمان پێی گوتبوو: خوشکی چاک به‌ ژنیکم بۆ په‌یدا بکه، بیژنی هه‌ر بۆ خوا باشه. تۆ ژن زۆر ده‌ناسیت و ده‌زانیت هه‌ندیکیان له‌گه‌ل می‌رده‌کانیادا ناکۆکن و ده‌ترسن شوویان ده‌ست نه‌که‌وه‌یته‌وه، بۆیه جیا‌نابنه‌وه. تۆ به‌کێ له‌و ژنه‌ دوودلانه، دلنیا بکه و له‌ بری من پێی بلێ، ئه‌مرۆ جیا‌بیته‌وه:

به‌که‌م: سه‌به‌ینی خوازبێنیکه‌ران ده‌نێرمه‌ سه‌ر به‌ره‌که‌ی.

دووهم: هه‌یج مه‌رچیکم نییه و به‌ هه‌موو مه‌رجه‌کانیشی رازیم.

سه‌ییم: هه‌میشه‌ پانیبه‌رزه‌گانی ده‌خه‌مه‌ سه‌ر ته‌پلی سه‌رم.

ره‌حمان زۆری هه‌ول دده‌ا به‌لام هه‌میشه‌ هه‌ر درکی ده‌دوورییه‌وه، به‌کێ له‌و ژنانه‌ی ئه‌م مرخی لی خۆش کردبوو، گوتبووی:

من ژنی پاشای شار بووم، چۆن شوو به شوقیر دهکه مه وه!
یه کیکی تریان که دهستی شیعریشی هه بوو گوتبوی:

با خه به نامیزی منه وه نه بینئ

شوینی شیایو قالۆنچه هه ر شیاکه یه.*

یه کیکی دیکه یان گوتبوی:

ئه م کۆلکه شاعیره یه خۆی له من کردبوو به مامۆستا گۆران!

رهحمان ته نیا وه لای ئه مه یانی دابوو وه:

- جا ئه و ئاگای له چیه؟ من حالی حازر له سه ر خواستی شاعیره ناسرا وه کانی

کورد، سه رقالی کردنه وه ی کۆرسیکم له زانکۆی ئوپسالا، به وه مه به سته ی، به

مانگی فیری ریسا شارستانییه کانی شاعر نووسینیان بکه م.

رهحمان وه ک که سیکی قوماریشه به گیانیککی ورزشکارانه وه، به ئارامیککی

ئه ییویانه وه و به وره یه کی هه لۆیانه وه پيشوازای له تیکشکانه یه ک له دوی

یه که کانی ده کرد و به برینه کانییه وه هه لده ستایه وه و هه موو جارێ که ده ستیان به

پروویه وه دنا، وه ک سه ره کتیره یه کی کۆلنه دهر ده یگوت: له قه ی مایین ژانی نییه.

ئیسنا هینده ی نووکه دهرزییه ک جی له جه سته ی نه ماوه، له قه ی مایینیککی پتوه

نه بی.

رهحمان له هه موو شه وه کوردیه کاندا ئاماده ده بی و چاوکی ده کات به چوار و

بو ژنی ده گیڕی، له یه کی له وه شه وه جه نه جالانه دا که هاومیزی به پررسی

ئه شه که نه جدهانی شوژشگیرانی کوردستان ده بی، به شانازییه وه به شاعیریکی

قسه له روو ده لی:

- له گه ل کاک هیوا غه فووردا پیکه وه دانیشتووین، پیم خو شه به یه کدیتان

بناسینم.

- ببوو ره من ده ست ناخه مه ناو دهستی جه لاده وه.

شه وی کوردی نییه شه ری تیدا نه بی، هه ره مان شه وه هندی چه قۆکیشی

سه رخۆش، بری سووکه نووکه چه قۆ له رهحمان دهن. بو سه به نیی به پررسی

چه قۆکیشان به چه کی گوله باخه وه، سهردانی شاعیرۆکه ی بریندار ده کا و پتی

ده لی: ببوو ره ئه وه که مفامانه به هه له په لاماری تو یان دا، ده بوو له شاعیره

زماندریژه که بدن.

*

سیمون دی بو ژوار له نامه یه کدا به <نیلسون ئالگرین> ی رۆماننوس ده بیژئ:

<مالت بو گه سک دده م، چیتشت بو لی دهنیم، قاپوقا جاعت بو ده شو م، وه ک ژنه

عه رب گوئ له مستت ده بم و ناپاکیشم لی بکه ی هه ر پیت قایل م.>

رهحمانیش نه گبه ت بوو، پاپووجی ژناتی وه ک تاج له سه ر دنا، که چی هیجیان به

چاوی سۆزهوه سه‌یریکیان نه‌ده‌کرد. ره‌حمان شه‌وی کرۆکی خۆی خستبووه روو، به‌سه‌رخۆشی گوتبووی: گۆره‌که‌ی ئیمامی شافیعی پر بێ له‌وه‌نه‌وشه‌ و نیرگز، هه‌ر ئه‌و نیشانه‌ی پیکاره‌که‌ فهرموویه‌تی: «ژن ئه‌گه‌ر ریزی بگری، سووکایه‌تیت پی ده‌کا، ئه‌گه‌ر سووکایه‌تی پی بکه‌ی، ریزت ده‌گری.»

ژاری ماری هه‌وتسه‌ر له‌چاو ئه‌و ژانه‌دا ژن به‌گه‌رووی ره‌حمانیدا کردبوو، شه‌ریه‌تی میوژ بوو، که‌چی هه‌یچ سوودی له‌ئه‌زموونی تالی خۆی وه‌رنه‌گرتبوو، که‌بو ژن ده‌گه‌را له‌نیچیریک ده‌چوو به‌دوای راوچیدا بگه‌ری.

له‌وه‌ته‌ی ره‌حمان ده‌ناسم که‌لی ده‌پرسن: خه‌ریکی چیت؟ ده‌لی:

ده‌سووریمه‌وه‌وه‌کوو هه‌نگ
 بو ژنیکی شوخ و ده‌به‌نگ.
 له‌وه‌ته‌ی ده‌یناسم نه‌مدیوه‌ده‌ستی له‌ده‌ستی ژندا بووی، ده‌ستیم هه‌ر له‌کیسه‌ی
 نایلۆندا بینیه‌.

1999. 05. 11

* نالی چیه‌یه‌ وای میسلی جوعه‌ل** غه‌رقی شیاکه‌ی!
 خو تو به‌حیسابێ وه‌کوو په‌روانه‌ شه‌مت بوو.
 ** قالۆنجه‌.

چەك و قەلەم

كى ئىبى وەك من ئىتر تالى خوار، بەختى رەش
تى چەقىبى تا چەنەى لەو قورەى دەور تەپەرش
عەلى مەردان

مەمەدى حاجى مەحموود لە بەرگى يەكەمى بىرەوهرىيەكانىدا باسى
پېشمەرگەيەك دەكا، كە تاكى پىلاوى لە كاتى چالاككەيدا، لەو قورە خەستەى
شارەزوردا لى بەجىدەمىنى، ئىدى ھاوسەنگەرەكانى ھىندە سەر دەكەنە سەرى،
ناچار چەك دادەنى و روودەكاتەوە شار.

پارە پارە رادەككىشى، زەبروزەنگ زەبروزەنگ دەخولقېنى و قسەيش قسە دېنى.
رەحيم تەپەپەشى تازەكى ھاتبووە چيا، تەنگىكى ژەنگى پى بوو، دەتتوانى بى
دەپراوكى و ترسولەرز ئاراستەى سنگى براى شىرىنى خوتى بكەى. ھىشتا نە
بەشدارى ھىچ چالاككەى و نە تەقەى لە ھىچ نىشانەيە كەردبوو. رۆژىكىان لەگەل
ھەندى پىمىمدا بە بەرۆكى چياى سوورىنەو، لە ژىر درەختىدا پالەكەوئى.
شەرع شەرمى بۆ نىيە، لە ناكاو بايەكى لى بەردەبىتەو. ئىدى ئەو بەكەمىن تەقە
و دوا تەقەى ئەو دەبى، لەم شۆرشە نوپىەدا. ئاخەر ھەر ئەو رۆژە شاعىرۆكەيەكى
شۆرشگىرى قوشمە، كە پېشمەرگەى ھەمان كەرت و گوپىستى زرمەكەيش
دەبى، ئەو رووداوە دىرۆككەى لە <شىعر>ىدا بەرجەستە دەكا:

ھاوپى تىكۆشەرم رەحيم
شەققەى باى دەنگدارى ئىوہ
شادى بەخشە

بە دەروونى پىمىمەكانى ئەم كىوہ،
پال كەوتبووى گرمەى ھىنت وا گەورە بوو
ئاخۆ زرمەى چۆن بى ئەگەر
يەكى لى بەدەن بە پىوہ؟
لە تاو تۆپ و خومپارەى تۆ
چ قورەتە روو لىرەكا
ئەگەر شىرە، ئەگەر دىوہ،
لەولەى چەكت
با رووى لە چەمى زەلم بى
دوژمن نىازى

هیرشی ههیه لهوئوه،
ئهگەر ویستت چهک فری دەی

له ناو شاردا

ئاگاداری پاشه‌لت بی

هین گیانداریکی بزئوه.

شیعەرکه به لای پیشمه‌رگه‌کانی که‌رته‌که‌وه ئه‌وه‌نده جوان و ره‌وان ده‌بی، هه‌موو وه‌ک فاتیحا ره‌وانی ده‌کن. هه‌ر ئه‌و رۆژه فه‌رمانده‌ی که‌رت به هۆکی تۆکی ده‌یدا به فه‌رمانده‌ی تیپ، سه‌رتیپ به راکال ده‌یدا به مه‌له‌به‌ند، فه‌رمانده‌ی مه‌له‌به‌ند به سه‌رکردایه‌تی، جیگری سه‌کرتیز به ئیزگه‌ی شۆرش، هه‌ر ئه‌و ئیواریه‌یه دوا به دوا‌ی چالاکیه‌یه‌کانی پیشمه‌رگه، فه‌رها‌د که‌رمیانی به ده‌نگه دل‌په‌رکه‌ی، له سه‌ره‌تای به‌رنامه‌ی «ئه‌ده‌بی به‌ره‌نگاری» دا، پیشکه‌شی جه‌ماوه‌ری فراوان و له‌شکری شۆرشگێری کوردستانی ده‌کا.

له‌به‌رده‌م ئاگری بلا‌بوونه‌وه‌ی ئه‌و شیعه‌رده‌ا، ولات ده‌شتیک بوو له پووش. ئه‌و شیعه‌ره ناوچه نازادکراوه‌کان له ژیر پیی په‌حمیدا ده‌کا به دۆزه‌خیکی راسته‌قینه. ئه‌و که‌رچی به گردی وره و گۆلی برواوه رووی کردبووه شاخ و پیش ئه‌و رووداوه دل‌ته‌زینه چه‌ند جارێ گوتبووی: خه‌بات چه‌ند درێژه بکیشی منیش وه‌کوو کیوی سوورین، ئه‌م ده‌قه‌ره به‌جی ناهێلم و ئاماده‌م به تاقی ته‌نیا به گژ هه‌موو داگیرکه‌راندایه‌ بجمه‌وه، به‌لام زه‌بری شیعه‌رکه هێنده گورچکبێ ده‌بی، نه‌ک هه‌ر چه‌کی تیکۆشان له شانی داده‌مائی، به‌لکو ره‌وانه‌ی هه‌نده‌رانیشی ده‌کا.

په‌حمیم له سوید ده‌گیرسێته‌وه، کۆششیکێ زۆر ده‌کا و کۆل نادا تا خۆی له هه‌ندی شاعیری ناسراو نزیک ده‌خاته‌وه و ناو به ناو به‌رده‌ستیان ده‌کا، ئه‌میان ده‌گه‌تینێته فریگه، ئه‌ویان ده‌با بۆ به‌نده‌ر، ئه‌میان ده‌ینیرێ بۆ پا‌که‌تی، ئه‌وی تریان بۆ شه‌ره‌ته‌تی. خوا هه‌لناگرێ ئه‌ویش تا بلایی وه‌روپه‌رکه‌یه‌کی* له‌شسووک ده‌بی. هه‌ر که شاعیرێ کاریکی پی ده‌سه‌پیرێ، وه‌ک کێچ راده‌په‌رێ و ماندوو‌بوون نانا‌سی.

چونکه که‌س له عه‌قلی خۆی نارازی نییه، په‌حمیم به‌وه‌ی ناسیاوی له‌گه‌ل هه‌ندی شاعیردا ده‌بی، پیی وا ده‌بی خۆیشی بووه به شاعیر، جارتیکیان هه‌ندی قسه‌ی هه‌له‌قومه‌له‌ق به هه‌زار شه‌ره‌شق پیکه‌وه ده‌لکینێ و بانگه‌شه‌ی ئه‌وه ده‌کا که شیعه‌ری چینایه‌تی نووسیوه. شاعیریکێ قسه‌له‌روو که زوو زوو په‌حمیمی ده‌نارد له کۆمه‌له‌ی کولتووری کوردی، فۆدگای قاچاخێ بۆ بکری، خۆی پی راناگیرێ و پی ده‌لی: «نه وشه‌ی ناشیرین ده‌توانی له رازه‌ی مه‌سه‌له‌یه‌کی جواندا بی و نه شیعه‌ری پۆخلیش ده‌توانی خزمه‌تی مه‌سه‌له‌یه‌کی خاوین بکا.»

په‌حمیم که له بواری شیعه‌ری ته‌به‌قیدا تووشی نسکۆ دیت، خوو ده‌داته شیعه‌ری

شەبەقی، لە بابەتی:
بۆ ماچی ناودەمی ئەو ژنە گۆشتنە
گوریسی ئارامم پساوہ
جگەرەم کون کونہ.

لەم ئەزموونەشدا هەر تووشی هەڵدێران دیت، شاعیریەک کە پەخنەیش دەنوسێ
و نووسینەکانی سەرچاوەیەکی گرنکی خۆپێگەیانندی رەحیم دەبن، بە راشکاوی
پیتی دەلێ: «ئێرۆتیکایش وەک شیعری سۆفی، خونچەییەکی تەنیا لە باخی
خۆشەویستیدا دەپشکوێ، ئەوی دلی کانیاوی ئەوین نەبێ، ناتوانی شیعری
نەمری دلداری بنووسی.»

ئیدی رەحیم تەواو قوشقی دەبێ، چونکە هیچشی نابێ تا لە کیسی بچێ، لەم لا و
لەو لا دەکەوێتە درۆ هەلڕشتن و جێتو فرۆشتن. ماوەیەکی بە دەم رێگاوە لەبەر
خۆیەو دەلێ: هیچ بلیمەتی لە نێوان هاوولاتیەکانی خۆیدا دان بە توانایدا
نانرێ، منیش وەک هەموو پووناکبیرە مەزنەکان لە ناو شاعیرە بیسەوادەکاندا
هەست بە نامۆیی دەکەم. راستە بیست ساڵ لەمەوبەر کۆلکە شاعیری توانی چەکم
پێ فری بدا، بەلام هەموو کەلە شاعیرانی دنیا ناتوانن قەڵەمم پێ دابنێن.

1999. 09. 08

* وەرۆتیکە: بە ئینگلیزی: <boy> بە سویدی: <springpojke>

کۆیلهی دلوخان

چونکه نیوانی ژیان و مردن تالّه موویه که، زۆر دهرسم له ناکاو دلّی ئه وره حیم قهره کوچکی له لیدان بکهوئ، ئهوسا منی دهست و پئی سپی که رهسهی ساتیر چۆن پهیدا بکهم و چی بنووسم! ماوهیه که شهو و رۆژ له خودای مهزن دهپاریمه وه له عومری من ههلبگرئ و بیخاته سهه ته مهنی ئه و، ئاخهر ههر رۆژیککی ژیانوی، ههوینی ساتیره چیرۆکیکی تازهی منه. که دهمهوی سهارهت بهو بنووسم، وا دهستم راهاتوو، هینده شاره زاییم پهیدا کردوو، ههر دهلیی خوئی ساتیره کانم بۆ دهخوینتیه وه. خوایه دهست به چناری بالایه وه بگری و نانبر اوم نه که ی، ئاخهر ژیانم هیندهی به بهروه نه ماوه، قاره مانیککی تازهی خوینشیرینی وه که ئه و بخولقینم.

راستگویی هونهریی ئه وه نییه، من بێم رووداوی راسته قینه بۆ ئیوه بگتیرمه وه، «ئه وه کاری میژوونوسه» به لکو ئه وه یه ئه و به سه رهاتانهی دهیانگتیرمه وه له رووداوی راسته قینه بچن، ئه وه نییه باسی که سیکی راسته قینهی دیاریکراو بکهم، ئه وه یه کاره کته ریک بخولقینم له که سیکی راسته قینه بچی، که سی له گوشت و خوین، نه که له کارتۆن و که تیره. وه که چۆن بهنده خوا کرده، ئه وره حیم قهره کوچکی منکرده.

ئه وره حیم له که ندوویه کی مالانگه ری پر له وشه ی دیرین دهچوو، وشه ی وای به کار دهینا، له هیچ کویره دتیه کیش باوی نه ماوو، به ته ماتهی دهگوت: باینجانه سووره، به بیبه ر: دهلووبیبه ر، به ئه ژنۆ: که شه که ژنۆ، به چه قۆ: قه له مبر، به چیتخانه: لۆقنته و به مامۆستا: ئه فه نی.

ئه وره حیم رهوتاری وای دهنواند، له گه ل دابونه ریتی کورده واریدا نه ده هاته وه، که له قاوه خانه داده نیشته بنی پیلاره کانی ده کرده خه لکی، له سه ر ئه م خووه ی چند جاری لیدانی مزری خواردوو، به لام چونکه مشکه قه ل بوو، هیچ له ئه زمونی تالی خوویه وه فیر نه ده بوو. که خانه خوئی بۆ به ریکردنی له گه لیدا ده هاته بهر دهرگا، ئه م پیلاری بۆ ئه و داده نا. هینده چه قه چه ناو بوو له کاتی نانخواردنیشدا بیده نگیی نه ده زانی، ئیدی ناو به ناو دهنکه برنج، ساوهر، قهره خه رمان، له تکه ئۆک و کشمیش، به تایبه تی کاتی وشه ی وای دهگوت که حه رفی «فی» ی تیدا بی، له ده می دهرده په ری. دوا ی نانخواردنیش به چیلکه له بهر ده می ئه و خه لکه دا ده که وته بنی دان خاوینکرده وه و پاشماوه ی خواردنی نیوان دانه شاشه کانی به جورئ به م لا و به و لادا فریده دا، مال ده بووه گو ره پانی جه نگ و ده می ئه میش سووکه مه نجه نیقی بوو. زیده رۆیی ناکه م ئه گه ر بلیم ئه وی لیه وه نزیک بووایه،

پېویستی به سەنگەر، یان لای کەم به قەلغان دەبوو. گەلێ جار مندالەکانی دواى نانخواردن، ئەو شیعەرەیان بە گۆراننیهوه بۆ دەگوتەوه کە زارۆک فێرى دابونەرتی نانخواردن دەکا. خوویەکی تریشى هەبوو، کە تەماشای تەلەفیزیۆنى دەکرد، تا قوولتر بە ناخی رووداوەکانی فیلمیکدا رۆبچووایه، پەنجەیشی قوولتر بە کونەلووتیدا رۆدەچوو.

زۆر جار دانا باجی ئەو هەلانی دەدا کە گەمژە کردوونی. مندال شانازی بە باوکییهوه دەکا، ئەورەحیم مایه‌ی شەرمەزاری مندالەکانی بوو، مندال دانا بوو، باجی ئەو کارە چەوتانەى دەدا، کە باوکی گەمژە کردبوونی. زۆر سەیر بوو، باوک هیندە گەلحۆ، مندال ئەوەندە زیرەکا!

ئەورەحیم هیندە خۆشباهەر و داساف و ساویلکە بوو، لە ئینسانی ئەم سەرەدمە نەدەچوو، متمانەى بە هەموو کەسى دەکرد و بوخچەى نەپنییه‌کانی خۆى بۆ دەکردەوه و چى لە دایا بووایه بۆى هەلەپرشت. هەندێ لەوانەیش نەک هەر گالتەیان بە عەقلی دەکرد، بەلکو جگەرەیشیان بە ریشی گرگرتووی دادەگیرساند.

لە زۆریه‌ی پرسە و کۆرەکاندا، کەسانی کالفام لە هەمووان زۆتر دەپەیفن، ئەوانە دەیانەوی بە پەله بۆ ئەو خەلگەى بسەلمینن کە زۆر دەزانن، بەلام هەمیشە ئەنجام بە پێچەوانەى خواستی خۆیانەوه دەکەوتەوه. ئەورەحیمیش یەکی بوو لەو هەلەپاسانە و خۆى کردبوو کەرەسەى کات بەسەبردنی کەسانیکى بێکار، کە ناتۆرەى <رەحە کەمدوو>یان لى نابوو.

ئەورەحیم کۆلکەنووسەر بوو، رێساکانی نووسینی بۆ کەلەنووسەران دەستنیشان دەکرد! خوا عەقلی بەش نەدابوو، نامۆژگاریى لاوانی دەکرد! بەدبەختترین مێرد بوو، پرۆگرامى <خیزانى بەختیار>ى پێشکەش دەکرد! توانای کرینی بیرەیه‌کی ساردی نەبوو، خۆى بە راوێژکاری ئابووری دەزانی! لە ژيانیدا ژنى ئاورپىکی بەختى لى نەدابوووه، نامیلکەیه‌کی سەبارەت بە <هونەرى راوهژن> نووسیبوو!

<پیاو کە خەمىکی قورسى هەبى مات و بێدەنگ دەبى، خەمى قورسى ژن ئەوهیه کە بێدەنگ بى>. ژنان هەمیشە گلەیی ئەوه لە پیاوه‌کانیان دەکەن کە کەمدوون، ئەم بە پێچەوانەى پیاوانی دنیاوه، لە مألێشەوه هەر قەسەى دەکرد، نەیدەزانى گووى بگرى، ئەوەندە چەنباز بوو شای هەلەوه‌رانی بە نۆکەر رانەدەگرت. لەبەر ئەم هۆیانە و هۆیه‌کی دیکەى لەمانەیش گرنگتر، کە جوانتر وایه بیبەمه ژیر گل، ژنەکەى سووک سەرنجى دەدا و زۆر جار پێى دەگوت: رەحە شاتە، لە پیاو نەبى لە هەموو شتێ دەچى.

لە کوردەواریدا ژن دەتۆرى و مالى بەجى دەهێلى، ئەورەحیم وەرچەرخانیکى لەم بوارەیشدا ئەنجام دابوو، ئەم مالى بەجى دەهێشت. جارێکیان رەخنەگرێکی

مۆدبیرنیست پیتی دەلی: من پێشبینی ئەووم دەکرد له «پەخشانی» کوردیدا
قەڵەمبازێ بەدی، کهچی له «تۆران» کوردیدا قەڵەمبازت دا.

«ژن هەتا له مووبه قەدا زیندانی بێ، عەقڵی گەشە ناکا.» ئەو پەرحیم یاپراخی
دەپنچایهوه، کفتهی خڕ دەکرد، شفتهی سوور دەکردهوه، گپهیی دەدووریهوه، قاپ
و قاجاخی دەشۆری، دایبیی دەگۆری، گەسکی دەدا، جلی دەشت، هەڵیدەخست و
له ئوتووشی دەدا. له دەریشهوه به رۆژ ئیشی سپی و به شهو هی رهشی دەکرد،
هەر بۆیه بواری خۆ پتگه یاندنی نهبوو. بهسته زمانه ئەگەرچی دهتگوت سهگی
چوار چاوه، کهچی خەوی نهبوو، ناچار به حەب خۆی سڕ دەکرد، ئەمەیش هەر
رۆلی له گیلتر کردنیدا دەبینی.

ئەو پەرحیم هەزی لێ بوو دوو «شت» زوو زوو بگۆری: حیزب و ژن، حیزب گۆرینه که
بۆ ئەو وهک ئاوخواردنهوهی لێ هاتبوو، به لām له ژن گۆریندا تا بلێی کۆلەوار بوو.
دەیزانی شاعیره گەرەکان هیچیان به یهک ژن دابین نهبوون، دەبیوست هیچ
نەبێ لهو بواردا لاسایان بکاتهوه، ناخر وهک تووتی وا بوو، توانای داهینانی
نهبوو، هەر خەریکی لاسایکردنهوه بوو.

قوبادی جهلیزاده دەلی: «من ژووری نوستنه کهم دهخه مه سه ر کاغهز.» * ئەو پەرحیم
توانای شیعرنووسینی نهبوو، نهیده توانی بیخاته سه ر کاغهز، له سه ر دەمی بوو.
رۆژتکیان گوتبووی: «جاران ژن له ژیاندا نهبوو، ئیستا ژیان له ژندا نییه.» پێ
ناچێ هەرگیز ژنی سه رنجتکی گەرمی ئەو پەرحیمی دابی، ناخر قوربه سه ره
دهتگوت مشکه و به ته له وه بووه. ئەگەرچی هه موو به ره به یانییه که سه عاتی
خەریکی ریشتاشین و خۆشتن بوو، کهچی له روانگهی ژنانه وه «له شانیه کی
چلکن دهجوو.»

ئەو پەرحیم که ژنیکه به چه پکی گۆله وه دەبینی، بۆ کورپووزی هه ناسه ی دهگه یشته
ئاسمان و دهیگوت: «هونه ر ئەوه نییه ژنیکت خۆشبوی، ئەوه هونه ره ژنیک خۆشی
بووی.»

جاریکیان له ئەو پەرحیم دەپرسن:

- ئەو چه پکه گۆله ت بۆ ژنه کهت کریوه؟

- په نیر بۆ ئەو مشکه دانانیم که به ته له مه وه بووبی، بۆ یه کینکی داده نیم که هیتا
ته له م نه یگرتی، من گۆل بۆ ژنی خۆم نابه م، پێشکه شی ژنیکه ده که م که نیازی
راوکردنیم هه بی.

ماوه یه که ئەو پەرحیم له شار دوور که وتۆته وه، له ئامیزی سروشتدا دهژی، له
ئەشکه وتدا شیعر دهنووسی و به دهنگی به رز بۆ چیا، دارستان، بالنده و
کانیاوی دهخوینیته وه. که ناو به ناو خۆی نیشانی خه لکی دەدا، باس له وه دهکا،
گوايه له دهنکه مرواریی وشه، ملوانکه ی شیعر دههۆنیته وه و بانگه شه ی ئەوه

دەكا: خەرىكى بە زىڭکردنى ئەم سەردەمە قورپنەيە! لەو دەچى ئەوھى زانىبى،
تارمايى شىتى خۆى نيشانى گەلى داھىنەرى مەزن داوھ و ئەمىش پۇلى شىت
بىنى، تا بە شاعىرىكى گەورە تىبگەن.

من چى دى رى نادەم
ئەم خەلكە جىگەيان زەلكاوبى،
ماركس نىم، بەلنىم خەون بى،
گۇدۇ نىم، نە دەنگم ھەبىت و نە كردار،
من ھاتووم ژيانى بۇ ئىوھ چى بگەم
شياوى ئىنسانى مەزن بى.

ئەوپرەھىم ئەو شىعەرەى بە نازناوى <كۆيلەى دلۇقان> ھوھ بۇ گۇقارى <ترىفە>
ناردبوو، سەرنووسەرهكەى <كە پەخنەگرىك بوو، تا بلتى زمانبىماراوى و دوژمن
بە پۇلى كۆمەلایەتتى ئەدەب،> لە پۇستەى خوینەراندا بەم شىعەرەى ھەزرەتى
شىخ پەزای تالەبانى ۋەلامى دابوۋوھ:

شىعەرئى كە تۆ بە چاكى دەزانى شياكەيە
نەزمى كە تۆ بەيانى دەفەرمووى گەن و گووھ،
ھەر ۋەك تىسى كە جەۋھەرى خۆى دەربخا بە با
نامووسى خۆت بە شىعەرى سەفېھانە بردوۋه.

ئەم بەرسقە دەرزىيەك بوو، مىزەلدانى ھۆنراۋەى ئەوپرەھىمى فىش كەردەۋه،
ئىستا شىعەر نانووسى، تاكسى دەگىرى.

1999. 09. 24

* كەلاۋىژى نوئى ژ: ە ل: ۱۶۱ سلىمانى ۱۹۹۸

بۇ نووسىنى ئەم ساتىرە سوودم لەم دوو سەراۋەيە بىنيوھ:

<۱> دۆن كىخۆتەى سىرۋاننىس.

2 Håll kärleken levande, Alf Svenson, Relamore Media 1998 Malmö

سه عاتی ناو

کووپه‌ی هه‌موو بۆچوونه‌کانم له‌سه‌ر تاوێری رۆژگار وردوخاش بوو، ته‌نیا یه‌ک لی‌کدانه‌وهم به‌رگه‌ی زه‌بری زه‌مانی گرت و وه‌ک کێو خۆی چه‌سپاند. هه‌میشه پێم وا بووه ئه‌ده‌ب نه‌ک هه‌ر ده‌کارێ تاک بگۆرێ، به‌لکو رۆلی به‌رچاوی له‌ گۆرینی کۆمه‌لێشدا هه‌یه. ئەم دیتنه‌م کاتێ راستی و دروستی خۆی سه‌لماند، که خوارهم ره‌شه‌که‌پکی، له‌م شه‌وانه‌دا زه‌نگی لێدا و داوای لێ کردم درێژه به‌ گێرانه‌وه‌ی به‌سه‌رهاتی ژبانی بده‌م و ئاماده‌یی خۆیشی پێشان دا، ئه‌وپه‌ری کۆمه‌کم پێ بکا.

خوارهم که یه‌که‌مین ساتیری منی سه‌باره‌ت به‌ خۆی خۆیندبووه‌وه، هینده‌ دلی ئێشا بوو، به‌ جوێرێ ناگری گرتبوو، بیری له‌وه کردبووه‌وه، یه‌ک به‌ ده‌ تۆلهم لێ بکاته‌وه و چی زووتره‌ کارتیکی وا بکا، وه‌ک تاوانکاریکی جه‌نگ رابکێشتریمه‌ به‌رده‌می دادگایه‌کی نیوده‌ولته‌ی، تا به‌ سزای شیاو و ره‌وای خۆم بگه‌م. که‌چی ئه‌وه‌تا ئێستا وا له‌گه‌ڵ ساتیره‌کانمدا راهاتووه، نه‌ک هه‌ر خۆی به‌ زنجیره‌ به‌سه‌رهاتی ژبانیم بۆ ده‌گێریته‌وه، به‌لکو تکایشم لێ ده‌کا زوو بلامی بکه‌مه‌وه و پێی وایه: «ساتیر ئیسفه‌نجێکی مه‌زنه‌ زوخواوی خۆینه‌ران هه‌له‌مه‌ژێ.»

ئه‌وانه له‌ کوێن گومانیان له‌وه هه‌بوو: ئه‌ده‌ب ئینسان بگۆرێ، با گوێ بۆ قاره‌مانی ساتیره‌کانم رادێرن، ئه‌وه‌تا خۆی ده‌په‌یغی:

(له‌ سوێد هه‌ول ده‌ده‌ن په‌نا به‌ر بخره‌نه‌وه سه‌ر ئه‌و کاره‌ی له‌ ولاتی خۆی کردووه‌تی. من لای خۆمان مالان ده‌گه‌رام و سه‌عاتی ئاوم ده‌خوینده‌وه، لێره‌ که به‌ ولاتی سه‌د هه‌زار زه‌ریاچه‌ ناسراوه، سه‌عاتی ئاوی نییه‌ و ئاوی هینده‌ زۆره‌، به‌لاشه. ئیدی ئه‌وه بوو دوا‌ی زمان فێربوون و بینینی دوو کۆرسی تابه‌ته‌ی، سه‌گشتنم ده‌ستگیر بوو. له‌م کاره‌دا ئه‌گه‌رچی بۆ من نوێ بوو، به‌لام سه‌رکه‌وتنی گرنگم به‌ ده‌ست هینا و ته‌نانه‌ت جارێکیان له‌سه‌ر ئاستی ئه‌و گه‌وره‌دییه‌ی لێی ده‌ژيام، له‌ پێشبرکێتی سالانه‌ی سه‌گشتندا میدالیای زێرینم وه‌رگرت و له‌وه دوو چاوپێکه‌وتنه‌یشدا که رادیۆی گوند و مانگنامه‌ی سه‌ردیواری قوتابخانه‌ی دێ له‌گه‌ڵیاندا کردم، ئه‌و سه‌رکه‌وتنه‌ مه‌زنه‌م پێشکه‌شه‌ به‌ گه‌له‌ به‌شخوراوه‌که‌م کرد و به‌مه‌یش دۆست و دوژمن ده‌زانن، له‌سه‌ر ئاستی ئه‌و گه‌وره‌دییه‌ ناوی کوردم بلێند راکرت.

به‌ ده‌م سه‌گشتنه‌وه ناو به‌ ناو شیعیریشم ده‌نووسی، به‌لام ته‌نیا دوو گوڤار به‌ره‌میان بلامکردمه‌وه، سه‌ره‌نووسه‌ری یه‌کیکیان «دیمانه‌»ی به‌خێر خزمی خۆم بوو، له‌ رهودا داما. سه‌رته‌ی نووسینی ئه‌وی دیکه‌یشیان لای خۆی

هاوشارۆچکه بییم بوو، کهچی ئەوەندەى لى پارامه وه بهردیش بووايه دهبوو به ئاو،
هەر ئەوه بوو بهسەر کهوشهکانیدا نهکه وتم، تا سى دىرى له رۆمانه شيعيرىکم
بلاوکردهوه:

يارىکم ههيه وهک کۆکا کۆلا
ناوقه دى باريک، ده مى بچکۆلا.

*

دهترسم بمرم و ژنى
به شتوه زارى سلیمانى
پىم نه بیژى به ساقهت بم.

*

– گولى ماله کهم، بۆ خورخور دهگریت؟
– گیانه ناگریم، ئەوه پیاو دهجنم.

بریا هەر بلاوى نه کردباوه، <ئهگه چى نووسه که دهقیكى نووسى، ئیدی پتوهندی
پتوهى نامینى و دهسه لاتى دهقه که به ره له ژیر پتیی نووسه ره کهى راده کیشى،>
که چى هه ندی زره کوردی سه له فى، ناشارستانى و نااشنا به بزوتنه وهى
شيعرى نوى، له سه ره ئەو سى دیره ئەوهنده یان پى رابواردم، کردمیان به په ند.
ئوه بوو منیش سى به سى ته لاقم خوارد ئیتر له ژيانمدا شيعر نه نووسم. هەر
ئهو کۆنه پارێزانه که دژى ئازادى ژنانیش بوون، ناویان نابووم: رهحه سه گشور و
پىیان دهگوتم: نان بۆ ئیمه له قورگی شیردايه، بۆ تۆ له قوونى سه گدايه. یان
دهیانگوت: چۆن موسلمان سه گ دهشوا؟ <راسته من وهک موسلمان له دایک
بوو بووم، به لام هه لسوکه وتم زیتر له ره وتارى هه زه رتهى مه سیح دهچوو.> به هەر
حال ناچار وازم له و ئیسه هیش هینا، ئەگه رچى پاشه رۆژم له و بواره دا ئەوهنده
رۆشن بوو، هیچ دوور نه بوو ئیستا جیگرى سه رۆکى سه ندیکای سه گشوران
(بوومايه.)

1999. 09. 27

خەجىن قانۇرە

دژوارترین ئەركى چىرۆكنووس پەنگە ئەو بە، بتوانى خۆى بگرى دەست نەخاتە ناو رووداوەكانەو و دژايەتيکردن، يان لايەنگىرى خۆى بۆ هيچ كام لە كارەكتەرەكانى بە چىرۆكەكەيەو و ديار نەبى. جيگەى پىز و مايەى سوپاس و شياوى پىزانينە، قارەمانى چىرۆكەكەم: ئەورەحمان بەردەرەشى، خۆى ئەو ئەركە سەختەى لە كۆل كر دوومەو، ئاخر ئەو وەتا وەك بەلئىنى دابوو، خۆى بەسەرەهاتى ژيانىم بۆ دەگىرئەو و بوارى هيچ دەست تىوهردانىكى نە بە چاك، نە بە خراب بۆ من نەهيشتۆتەو. بەندە تەنيا رۆلى ميرزاي ئەو دەبينم، چى دەبىژئ ئەو دەنووسم، بە موو جياوازى لە نىوان گفتمارى ئەو و نووسىنى مندا نىيە، رەشنووس و پاكنووسم يەكئە، هيندە بە دەستپاكىيەو قسەكانى دەگويزمەو، دەلئى هەلسوكەوت لەگەل دەقتىكى پىرۆزدا دەكەم.

*

- هەموو تىرەيەك لای كەم چەورەيەكى هەيە، لە سەرەو سەرەكتىرە چارەى چەورەى ناوى، لە بنەو دەست بە سەريدا دەهينى و هەندى كارى پى دەسپىرئ، كە تەنيا چەورە پى شەرم نىيە و جىبەجىيان دەكات. ماوہيەك من دژى نووسەرئىكى ناسراو رۆلى شەللاتى عەشیرەتم دەبينى، رايانسىپاردبووم بە ناوى رەخنەو جنىوى پى دەم و درۆى بۆ بەونمەو. ئەگەر بەو نووسىنانەمەو و شەيەكى جوان، يان دەرپىنئىكى ناسك بەدى بكرئ، بەرەمى خامەى ئەو نووسەرە قوربانىيەيە. ئاخر سالانىكى دوور و درىژ ئەوم نەك هەر بە نمونەى بالاي خۆم، بە فريادرسىشم دەزانى. كە نامەم بۆ دەنارد بە مامۆستاي گەورەم دەستم پى دەكرد و بە شاگردى گوپرايەلتان كۆتاييم پى دەهينا. بالاترين شكۆمەندىم ئەو بوو، كىتئىكى خۆيم بۆ ئىمزا بكات.

جارئ لە كۆپىكدا كوتى: <وەك چۆن ئەوى جەللاد بى، ترسنۆكە، ئەويشى مامۆستاي ماستاو ساردكردنەو بە، جىي متمانە نىيە.> من ئەو قسەيەم برده سەر خۆم، بۆيە هەر كە داوايان لى كردم، جنىوبارانى بكەم، چىم لە دەست هات درىغىم نەكرد و رووى بەدناوترين چەورەم سپى كردهو.

من كەسئىكى گومناو بووم، دەمويست لە رپى لاقكرتنى ئەو نووسەرەو ناوبانگى پەيدا بكەم. چاوەرئى بووم وەلام بەداتەو و ناوم لەگەل ناوى نووسەرەاندا بەهينئ، بەلام نووسەرى بەلاماردراو گەلئ لەو سەنگىنتر بوو، دەم بخاتە دەمى بۆگەنى سووكەلەيەكى وەكوو منەو. ئىستا دەزانم، من تەنانەت مەقاشئىكىش

نه بووم به دهست که سیکه وه، به لکو که سیک بووم به دهست مه قاشیکه وه. ئیستا دهرانم، میر بویه دتوانی بریار بدا، چی پیرۆزه و چی پۆخل، چونکه کهسانی ملکه چی من ناسای له بهر دستدایه.

* له وهی گه ری، ئه دی به راست ئه وه بۆچی تا هه نووکه ژنت نه هیناوه؟

ئه وره حمان به رده رهشی ههستی کرد دمه وی به مهقهستی ئه م پرسه <کلکی مارمیلکه ی به سه رهاتی نیوان خوی و نووسه ری ناسراو بقرتینم، > به لام خوی لیل نه کرد و هاته سه ره و لامدانه وهی پرسیاره که م:

- شه ویکیان رادیوی شوپرش دیداریکی له گه ل خه جی قالۆزه دا، که تیزه که ی سه بارهت به بالۆزه بوو، ساز دابوو، منی شهیدای که له پووری کوردیش، به دیارییه وه دانیشتیووم:

رادیو: وهک دهرانی دوژمن کوردستانی کاو ل کردوه، ئایا توانیویتی که له پووری کوردی له بهین بیات؟

خه جی: ئه و فاشسته وا وا لیکراوانه، سه ره و فه صالیان خواته وه، حه دیان چیه، بۆ به باو کیشیانه وه دتوانن نه ک چیرۆکیکی فولکلۆری، تیرۆکیکیش له ناو بهن!

رادیو: ئایا له سه رده می ئینته رنیتدا بالۆزه به وهی ماوه؟

خه جی: به لی ئیستا بازاری گه رمتره، من بهش به حالی خۆم پۆستی ئه لکترۆنی بۆ هه ر لایه بنیرم، به بالۆزه یه که دهست پیده که م. جاران له و چیا و چۆلانه ته نیا که نیشکه لادیی به هاران بالۆزه ی دهگوت، ئیستا کیژانی زانکو، بالۆزه یان له گه ل پۆپ موزیکدا گونجاندوه و به یانیان وه رزش و ئیواران سه مای له سه ره ده که ن.

دهنگی خه جی قالۆزه هینده دلرفین بوو، ولاتی بووم هه ر ئه و شه وه داگیری کردم. ده لین گوئی پیش چاو ده که ویتته گو می بی بنی ئه وینه وه، ئه وه له من رووی دابوو. من رهنگی ئه وم نه دیبوو، شیت و شهیدای دهنگی بوو بووم. چی خزم هه بوو چه ندین جار بۆ خوازینی خه جیم ناردن، به لام شووی پی نه کردم و نه یکرد.

<خه جالهت بی خه جی شووت پی نه کردم

نه هاتی ده فعه یه پروت تی نه کردم

گریمان من پیشاویکی گشتی بووم

نه هاتی که ره تی گووت تی نه کردم. > *

به ئه وینی تۆوه ژیانم به نده

قسه ی زبرت: هه نگوین، جنیوت: قه نده

خۆم به سه گی بهر قاپیه کهت دهرانم

چاوه ریتم تا هه زاره ی ئاینده.

له چیرۆکی ئه و دلداریه یه که لایه نییه، ته نیا ئه و شیعره دووقۆلییه به جیماره، که بیستم شووی کردوه، بۆم فاکس کرد. وهک سه هان جار گوتوومه نیازی ژن

هینانم نییه، منیش مینا قارهمانی رۆمانی: «ئەوین لە سەردەمی کۆلیرا» دای
مارکیز، نیو سەدە چاوەرێ دەبم تا دوکتۆرەکە ی میردی دەمرێ، ئەوسا دیسانە وە
لەشکری خوازیپنیکەران دەخەمە وە گەر.

* بە راست نەتگوت، بۆچی ناتۆرە ی قالۆرەیان دوا خستبوو؟
- ژنانی کورته بنه و قەلەو ئیرەییان پێ دەبرد، بالای ئەوەندە بلند بوو، دەتگوت
نالای سەر بالەخانە ی پەرلەمانی هەریمە. ناوقە دیشی هیندە باریک بوو، قایشی
سەعاتی دەبەست.

1999. 10. 01

* دەقیکی دێرینی کەمێ دەستکاری کراوە.

هونه‌ری وهرگپران

دهشی ژياننامه‌ی نووسەر له ناو چیرۆکیدا رهنگبداته‌وه، به‌لام ئه‌وی چیرۆک ده‌گپرتته‌وه، ئه‌وه نیهی که چیرۆک ده‌نووسی. زۆر جار چیرۆکنووس پیاویکه، به‌لام چیرۆکگپروه مندالیکه، ژنیکه، یان چه‌ند که‌سیکن و هەر یه‌که‌ی له روانگه‌ی خۆیه‌وه هه‌مان چیرۆک ده‌گپرتته‌وه. ته‌نانه‌ت ده‌شی چیرۆکگپروه گیانه‌وه‌ری بی، کونته‌ر گراس که دوینێ نوپیلی وهرگرت، میژووی ئه‌لمانیا له‌سه‌ر زاری گیانه‌وه‌روه ده‌گپرتته‌وه. چیرۆکنووس: نووسه‌ره‌که خۆیه‌تی، به‌لام چیرۆکبێژ: ئه‌و «که‌سه‌یه» که چیرۆکه‌که ده‌گپرتته‌وه. که‌واته «من» ی ناو چیرۆک، چیرۆکنووس نیهی، چیرۆکبێژه. ئه‌وه ئیوه بۆچی ئه‌و هه‌موو چیرۆکه ده‌خویننه‌وه، که‌چی هه‌یچ له‌سه‌ر ته‌کنیکی چیرۆک نووسین ناخویننه‌وه!

ئه‌گه‌ر شتی هاوبه‌ش له نێوان که‌سیک و قاره‌مانی ساتیره‌کانمدا «ئه‌وه‌رحمان قه‌ره‌کتیوی» هه‌بی، ئه‌وه ریکه‌وته و هه‌یچی تر، به‌لام هه‌موو که‌س مافی ئه‌وه‌ی هه‌یه، خۆی به‌ ئه‌و، یان ئه‌و به‌ خۆی تیبگا. ئیستا من کپرده‌بم و میکروڤۆن بۆ ئه‌وه‌رحمان به‌جێده‌هێلم.

*

(جاحظ پتی وا بوو شیعر ته‌رجومه ناکرێ، که‌چی هه‌گل ده‌یگوت: شیعر ئه‌وه‌یه دوا‌ی وهرگپران ده‌مپێ. من پیم وایه شیعر نه‌که هەر هه‌تا جوانتر بی، وهرگپرانی دژوارتر ده‌بی، به‌لکو شیعر وهرگپرانی له داهینانی سه‌ختتره. شیعر وهرگپر ئه‌گه‌ر لی گه‌رێ داهینەر زالی بی، ئه‌وا به‌ ده‌ستی خۆی، خودی خۆی له ناو قه‌فه‌زی ده‌قه‌که‌دا به‌ند ده‌کا، ئه‌گه‌ر نازادانه ره‌وتار بکات و جێ په‌نجه‌ی خۆی به‌سه‌ر ده‌قه‌که‌وه به‌جیبه‌پێلی، ئه‌وا ناپاکی له داهینەر ده‌کا. مه‌حاله شیعر وهرگپر ناپاکی له داهینه‌ریش نه‌کات و خۆیشی نازاد بی. هه‌میشه شیعر وهرگپر یان داهینەر، یه‌که‌تیکیان ده‌بنه قوربانی ئه‌وی دیکه‌یان. من له نێوان جه‌للاد و قوربانیدا، هه‌میشه رۆلی یه‌که‌میان هه‌لده‌بژیرم.

هه‌ندێ ده‌لێن: وهرگپران ده‌بی وشه به‌ وشه وه‌ک ئۆرگینال بی. هه‌ندیکی دیکه ده‌بێژن: گرنگ که‌یاندنی بیرى داهینه‌ره. هه‌ندێ پێیان وایه: شتی گرنگ له‌به‌رچا‌وگرتنی شی‌وازی نووسینی داهینه‌ره. هه‌ندێ وهرگپر وای بۆ ده‌چن، خۆیان له داهینەر به‌ تواناترن و دین ده‌قه‌که جوانتر و چاکتر ده‌کهن، لپی فری دهن، لپی زیاد ده‌کهن، ده‌وله‌مه‌ندی ده‌کهن، هه‌له‌ی داهینەر راست ده‌که‌نه‌وه و

بانگه شهی ئه وه پش ده کهن هینده بلیمه تن، هه که سی وهر گێرانی ئه وان
بخوینتته وه، وا هه ست ده کا ئۆرگینا له .

من یه کیکم له و وهر گێر هه گمه نانه و به بروسکه سه رنجدانی، چی مانای گرنگ و
به بایه خ له و دیو گوته کانی داهینه ره وه خو یان ماتدا وه ده یانینم. ده لێن شتگه لیکه
وا هه ن خو یان له نه ستی کۆی میله ته تکدا مه لاسدا وه، ئه گه ر وهر گێر سه ر به
نه ته وه ی داهینه ر نه بی، ده رک به و شته نه ئینیانه نا کا، ئه وه کۆسی به رده می
وهر گێری بیسه واده، من نه ستی کۆی میله تانیش، وه ک سه عاتی ئا و ده خوینمه وه .

و ما مقامی بأرض دجله إلا

کمقام المسيح بین اليهود *

به لام چ قهیدی، با میژوو خو ی سه دباره بکاته وه و گه له نه فامه کهم وه ک پیویست،
به چاوی ریزه وه سه رنجی شا کارم نه دات، ئه وه گرنگه خو م پیم وایه: <هه مو و
جیهان مۆمکی توا وه یه و ده رژیته قالی منه وه.>

به هینانه وه ی مشتێ له نموونه ی خه رواری ئه و کارانه ی له بواری وهر گێر اندا
ئه نجام دا ون، کو تایی به گێرانه وه ی بی ره وه رییه کانیم ده هینم و دننیا م نه وه ی
دا هاتوو قه درم ده زانی.

Four eyes see better than two.

ده لیتی سه گی چوار چا وه .

*

There is no rose without a thorn.

ئه گه ر گو ل نیت، در کیش مه به .

*

و حلق فی السماء.

به ئاسمانه وه ریشی ده ترا شی .

*

یا فؤادی لا تسل أين الهوی .

ئه ی فوئاد گیان مه پرسه ئه م بایه له کو یوه دی .

1999. 10. 03

* پله و پایه م له خاکی دیجله دا

ده لیتی پله و پایه ی مه سیحه له نا و جووله که دا . <موتنه نه بی>

راوه پيرڙين

به ودا چؤمان: دوو چؤم و <لوقمان: دوو لوقم> و عهجمان: دوو عهجم و نه عمان: دوو نه عمه، دهبي به سيلهي رحم، رحمانيش: دوو رحم بي. لهو روانگه يه وه كه <دهقي نه دهبي به لگه نامه يه كي ميژوويي، كؤمه لايه تي يان دهرووني نيه، چالاكيه كي هونه رييه له گؤره پاني زماندا نه جام ددهري،> نه وهنده گه مه به وشه ي رحمان ده كه م.

من وهك فؤرماليس تي پيم وايه رسته ي شيعري، رهنگدانه وه ي هه لچوون و بؤچووني دا هينه ره كه ي نيه، به لكو ياري كردنه به وشه و هچي تر. لاي من گرنگ نيشانه و بيكهاته دنكيه كانه و نهو پتوه ندييه كه بيكيانه وه ده به ستيته وه. نهو ديتنه ي گوايه <هه ژان هه ويني هه لچوون، هه لچوونيش بناغي كاري نه ده بييه و گرنگ نه وه يه به رگيكي هونه ري بكرتته بهر هه لچوونه كه،> به پووليكي قه لب ناكريم. نه وه يشي گوايه <هونه ره هه لويستكي دا هينه رانه يه، پتوه نديي نيوان خود و بابته به رجه سته ده كا،> دروشميكي بريقه داري فريودرانه ي ديوجامه ناسايه.

*

رحمان هيتستا له كه مپ بوو، كه نازناوي <دووره حم يهك كوليچه> يان پي به خشي، ئاخر شه وانه دهويست به تاقه يهك كوليچه، پيرڙيني راو بكا. نهو دهيزاني سويد، سو مال نيه، به لام هه ر زوو دهركي بهو راستيه به لگه نه ويست و حاشا هه لنه گره كرديوو، كه سويدى تامه زروى خواردني ولاتاني دووره. ئيدي هه ر كه تاريخي ده كرد، به گيرفاني پر له كوليچه ي گويزه وه، بهو بيانووه ي سويدى به كولتووري خواردني كوردى ئاشنا ده كا، سهرداني هه موو بار و ديسكوكاني شاري ده كرد و هه ر پيرڙينيكي رووخوشي ده بيني، كوليچه يه كي پيشكه ش ده كرد. وهك چؤن ماسي ناو به ناو به قولاي راوچيه وه ده بي، پيرڙينيش هه ندي جار به كوليچه ي دووره حمه وه ده بوو. له ميژه ده لين: نزيكترين ري به رهو دلي پياو، به گه دهيدا تيده په ري، دووره حميش هات مامه ليه كي ژندوستانه ي له ته كه نهو گوته ديرينه دا كرد و به كرده وه سه لماند ي كه: كورنترين ري به رهو هه واري دلي زينش، كوليچه به گويزه.

<چؤن فيري ئينگليزي ده بي له ماوه ي يهك هه فته دا به بي مامؤستا؟> پروا ناكه م كه س بهو ناميلكه يه فيري نهو زمانه بووي، به لام گه لي كه س به ناميلكه كه ي دووره حم: <چؤن ژني راوده كه ي له ماوه ي يهك سه عاتدا به يهك كوليچه؟> ژنيان راوكردوه.

له سوید، زستانان که دار و بهرد دهیبهستی، لم به ریگاویانهوه دهکن، تا هاوولاتییان نهخلیسکین، ئاخرا لاق شکانی زینتری تیدهچی لهوهی به درژیایی زستان کریکاری خهریکی لم رۆکردن بی.

دووهرحم نهک خوا نهخواستنه لهبهر بیهرحمی، بهلکو لهبهر ئهوهی سهمای نهدهزانی، گهلّ جار پیی دهنه به پیی ئهو پیریژنانهدا که سهمای لهگهلّ دهکردن، ئهوه بوو له مانگیکدا هندی ئیسی ناسکی پیی دوو پیریژنی خانهنشینی کورد دۆستی وردوخاش کرد و بهمهیش زیانیکی بهرچاوی به ئابووری کۆمونهکهی گهیاوند. ئیدی دهسهلاتداران شهوگهر بارهوباریان لی قهدهغه کرد و رهوانهی کورسیکی فیروونی دانسیان کرد. دواي ئهو کورسه چره که دوو ههفتهی خایاند، قورئان به ههقت که دهرهقسی، دهتگوت چۆن تراؤلئاپه.

*

(له نیوهی دووهمی سالانی هفتادا، که تازهی تروسکهی شوهرشی نویی کهلهکهمان بهدی دهکرا، رژییم بۆ سهرقالکردنی لاوانی کورد به شتی لاوهکیهوه، خاوهن سینهماکانی کوردستانی بۆ نیشاندانی فیلمی پروت هان دهدا.

ناوی فیلمهکان ههمیشه به عهرهبی دهنوسران، ئهمهیش ههر جوړی بوو له سیاسهتی بهعهرهبکردن. <إمرأة من نار> یهکی بوو لهو فیلمانه، ئیمهیش که چوار لاوی خوینگهرم بووین و بریارمان دابوو، بۆ بینینی بچین، به دهم پیی سینهماوه لهسهه ئهوه ریک کهوتبووین، ئهوی به لهبارترین شیوه ناوی فیلمهکه تهرجومهی کوردی بکا، ئهوانی ترمان پارهی بلیتهکهی بدهین. یهکه ممان کوتی: ژنیکی له ناگر. دووهم: ژنیکی ناگرین. سیهیم: ژنیکی گهرموگور. وهک دهرانن کوره ئازاکه ههمیشه له دوایدا دهست، یان دهم دهکاتهوه، منیش گوتم: ژنیکی به ئالۆش. ئهوه بوو بی مشتومر وهرگیرانهکهی من پهسهند کرا.

<غهریبی له سوید> یهکی لهو فیلمه رووتانه بوو، که پریرهوی ژیاوی گوریم، قارهمانهکهی سهردانیکی کورتی سوید دهکات، ههوت شهوی لی دهمینتهوه و ههر شهوهی ئافرهتیکی قزرتیرینی، چاوشینی، قهدباریکی، بالابلند و خوینشیرین لهگهلّ خویدا دهباتهوه. دواي ئهو فیلمه بوو، بریاری کاربیم دا، بهههشتی سهرزهمین: زیدی شیرینم بهجی بهیلّم. ئیدی ههدادانم نهبوو تا له سوید خۆم گرتهوه.

راسته من شهوانه وهک رووکهش به مهبهستی راوهژن، باران دهگهرام، بهلام بروا بکهن گرنگ نیچیرهکه نهبوو، گرنگ راوهکه بوو. ئهوه گرنگ نهبوو ئارهزووهکه دپته دی یان نا، گرنگ ئهوه بوو، ههولی بهدیپنانی بدهم.

دلّم مهلیکه ئهنگاوته،
ناکری درهختی بالآت

تاقه شهوئ دالدهی بدات؟

په نجهم ته زیوه

مه گهر پشکووی گوی

مه مکی سرکی تو

گهر می رایینی.

ئهم شیعره م له کاتی سه مای هیمنی کو تاییدا، هینده به گوئی پیریژنانی شارد ا
چرپان دبوو، هه موویان وهک سروودی نیشتمانی له بهریان کردبوو.

«که کوتان دژی ئاوله گه یشته هیندستان، ئه و خودا وهنده ی خه لکیکی زور پیان
وابوو چاره سه ری ئاوله ی لایه، کهس نه ما کورنووشی بو ببا.» منیش هه ر که
ژنه که م گه یشت، ئیتر نه پیریژن له خه یالمد ا ما و نه کولیچه له گیرفانمد ا.)

1999. 10. 09

مههک و نارنجۆک

هیچ شتی ئەوهنده بالا نییه که نهتوانین گه‌مه‌ی پێ بکه‌ین.

گونته‌ر کراس

(نازانم چۆن هه‌ندی پیاو فریای گه‌ران به‌ دوای هه‌رامدا ده‌که‌ون! خوا شاهیده، من هه‌نده شه‌که‌ت و سه‌رقالم، فریای هه‌لالیش ناکه‌وم. برواتان هه‌بێ له‌ ژيانمدا به‌ چاوی ته‌ماعه‌وه‌ مه‌ژم له‌ هه‌یچ ژنی نه‌داوه، ئاخ‌ر مژلیدانی قوولی وا هه‌یه، هه‌نده‌ی له‌ زینا نه‌گه‌راوه‌ته‌وه.

من و ره‌حمه‌ که‌ یه‌کتیریمان په‌سه‌ند کرد، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ئەو ده‌یویست به‌و جو‌ره‌ی خۆی ده‌یه‌وی، به‌مگۆڕی، به‌لام من ده‌مویست ئەو چۆنه، هه‌روا به‌میتێته‌وه، وه‌لی خواستی هه‌یچمان نه‌هاته‌ دی. ئەو ته‌واو گۆرا، منیش وه‌ک خۆم مامه‌وه. <١> مرۆف به‌نرخترین سه‌رمایه‌یه. نازانم ئەوه‌ قسه‌ی مارکسه، یان مامۆستا ئیبراهیم ئەحمه‌د؟ هه‌ی هه‌ر کامیان بێ، هه‌ر له‌ محه‌مه‌دی دزیوه، ئاخ‌ر ئەو زۆر پێشتر گوتوویه‌تی: ژن چاکترین کوتاله‌.

من ژن به‌ کوتال نازانم، به‌ پردي نێوان خودی خۆم و ئاسمانی ده‌زانم. لای من، ژن جه‌سته‌ نییه، رۆحه، بۆیه به‌ زه‌ین ده‌یبینم نه‌ک به‌ چاو. بره‌واشم به‌ کۆنتاکتی جه‌سته‌یی نێوان خۆم و ژن نییه، لای من، وه‌سل: توه‌وه‌یه له‌ تاله‌ تیشکیکی ئەوه‌ینی خوداییدا.

هه‌ندی له‌وانه‌ی سه‌روم‌ر به‌ قوونی چاو سه‌رنجی سمت و که‌فه‌ل و سنگ و مه‌مکی ژنان ده‌ده‌ن، پێیان وایه‌ منیش رێوی ئاسا، لێوم ناگاته‌ ده‌نکه‌ تریی گۆی مه‌مکی ئافره‌ت و ده‌لێم ترشه. جیاوازی نێوان من و ئەوانه، وه‌ک جیاوازی نێوان هه‌لۆ و کیسه‌ل. یان راستتر با‌له‌فر و پاس وایه.

راسته‌ بناغه‌ی بیری نوێ، ته‌نیا ئەلمانه‌کان دایان‌رشته‌وه، کانت، هه‌یگل، نیچه، مارکس و هایدگه‌ر هه‌موویان ئەلمان بوون و ته‌نانه‌ت فه‌ره‌نسا‌یه‌کانیش له‌ باشت‌ترین حا‌له‌تا شاگردی ئەوان. ئالتۆسیر قوتابی مارکسه، دولۆز شاگردی نیچه‌یه، سارته‌ریش هه‌ی هایدگه‌ر، به‌لام ئیستا سه‌رده‌می جیهانگیریه‌ و سنوره‌کان کالبوونه‌ته‌وه، بۆیه ده‌شی له‌ نێو ئیمه‌ی کوردیشدا بیره‌وانی ئەفانگارد، «ئوی زیت‌ر له‌ عه‌کسی قه‌مه‌ر ده‌چی له‌ ناو هه‌وزیکی لیخندا،» هه‌لبه‌که‌وی، که‌چی جیی داخه‌ ئەوی له‌ نێو دارستانێکدا بێ، دارستانه‌که‌ نابینێ. بریا رۆشن‌بیرانی کورد نه‌ختی له‌ دارستانه‌که‌ دوورده‌که‌وته‌وه‌ و سه‌رنج‌یکیان

دهگرتە بەرھەمی بیرى بەندەى دلۆقانىش.

پیش ئىسلام چوارىھەكى تالانى بۆ سەرۆك بوو، محەمەد پىنجىھەكى دەسەند، ئەویشى دەھاتە سەر ئايىنى وى، باجى كەمترى لى وەر دەگرت، بۆيە كە لەشكرەكەى ولاتىكى داگىردەكرد، پىشەكى دەولەمەندەكانى دەھاتنە سەر ئايىنى ئىسلام. من تاكە سەرۆك و بىرىارى بەرزەفرم، كە نەك ھەر باج وەرناگرم، باجىش دەدەم، كەچى تەمەنم لە پەنجای تىپەپراندووو و ھىشتا داھىنانم مەرزى ولاتى پۆستەى خوینەرانى نەبەزاندووو!

تاوئى نەگەرا چەرخى موخالیف بە حسابم

بى نالە نىيە سانىيەھەك تارى روبايم.

عەتا قەرەداغى لە لىكدانەوھى ئەو شىعەرەى گۆران دا دەنووسى: <سەرچەم توخمەكانى زمان، لە فرمان و ناو و ئاوەلناو و ئاوەلفرمان بەشدارى پىكھىنانى بنىادى شىعەرەكە دەكەن.> (۲)

من وەكوو شاعىرىكى دواى نەوھى گۆران، زۆر لەمىژە تامەزرۆى نوپكردەنەو و ئەزمونگەرىم. ھەمىشە بە دواى داھىنانى رىبازى نوئى و شوپشى شىعەرىدا وىلم و دەزانم بەو زمانە دىرینە، گوزارشت لەم جىھانە تازەھە ناكرى، بۆيە خەرىكى تەقاندەنەوھى زمانى كۆن، سووتاندنى كىتەبخانەى شىعەرى و خاپووركردى پەرسىتگاكانى دابونەرىتى ئەدەبىم و سەرقالى ئەوھم شىعەرى بنووسم ھىچ كام لە توخمەكانى زمانى تىدا نەبى، وەلى <ھەر چەند دەكەم ئەو خەيالەى پىتى مەستم،> بەبى توخمەكانى زمان <بۆم ناخرىتە ناو چوارچىوھى ھەلبەستم.>

<من ژن بوومايە بە مەمك سەنگەرەكانم داگىردەكرد.> (۳)

وھك چۆن زۆردارى، ھەوینى شىعەرى بەرەنگارىيە، ھەروايش كە تەرزەى ئايىن دادەكا، شىعەرى ئىرۆتىك لە داىك دەبى. پىم وايە ئەو شىعەرەى بەئاشكرا باسى بەى گوشىن و لىو مژىن و لىكنالان بكا، شىعەرىكە بە گژ دەسلەتتى ئىسلامدا دەچىتەوھ. لەم روانگەيەوھە قوبادى جەلى زادە، كە زەحمەتە ھىچ شاعىرىكى كورد ھىندەى وى مەمكى جوان خستبىتە رستەوھ، شوپشگىرتىن شاعىرى كوردە و ھەر لەبەر بە مەمك ھەلگوتندا، ھۆمەرى دزەبىش رادىكالترىن گۆرانىبىژى كوردە.>

ھەر كە رەخنەگرەكە لە قسەكانى بووھو، بى ئەوھى مۆلەت لە كۆپگىر بخوازم، گوتم: جاران شوپشگىر كەسى بوو، نارنجۆك بخاتە ناو دوژمنەوھ، ئىستا كەسپكە مەمك بخاتە رستەوھ!

ئەوھ بوو يەكسەر ئەدەبدۆستان ھاوزەمان لە قاقاى پىكەنىن و ھارەى چەپلەيان دا. مەخابىن، ئەوھ يەكەمىن و دوا جار بوو لە ژيانى ئەدەبىمدا، سەر بۆ بلىمەتەم نەوى بكرى.

نیچه جاپی مه‌رگی خوی دا، فۆکۆ مه‌رگی ئینسان، بارت مه‌رگی نووسەر، منیش چونکه نووسینم خوینه‌ری نییه، به‌لین بی هەر بوا‌ری قسم بق بره‌خسی، جاپی مه‌رگی خوینه‌ر بده‌م.)

*

ئەوی خویندتانه‌وه دوو سی روپه‌لی بلاونه‌کراوه‌ی دیکه‌ی یادداشته‌کانی ره‌حمانۆک قه‌ره‌به‌ردی بوو. به‌وانه‌ی ئالوده‌ی ساتیرم بوون، ده‌لیم: وه‌ک گفتم پی دابوون، تا کۆتایی ئەم سه‌ده به‌ هات و هاواره، هەر درێژه به‌ بلاوکردنه‌وه‌ی لاپه‌ره‌ پرشنگداره‌کانی ده‌فته‌ری بیره‌وه‌رییه سه‌رنج‌پراکیش و گرنکه‌کانی ئەو سه‌ربازه گومناوه ده‌ده‌م.

1999. 10. 19

(1) Håll kärleken levande Alf B Svenson.

«۲» پینگای کوردستان ژ ۲۸۱ رۆژی ۱۷ - ۱۲ - ۱۹۹۷ هه‌ولیر.

«۳» قوبادی جه‌لی زاده ل ۳۱۸ سلیمانی ۱۹۹۸ بنکه‌ی گه‌لاویژ.

دهخنه له خو گرتن

مردووهکان له ناخماندا دهرېژن، ههندي جار پيلاوهکانيشمان له پي دهکن.

ريټسوس

(ټايين زادهي هه لومه رجيكي ميژووييه، كه چي چهندين سه ده به سه ر ئاواپووني خوړي نهو هه لومه رجه دا تيپه ريوه و چراي ټايين هر خاموش نه بووه. ټايين لاي ماركس: تيروانينيكي ميلليه بو گهر دوون، كه چي تيروانينه زانستيه كان تا ههنو كه جتيان بهو تيروانينه ميلليه ليژ نه كرووه.

ټيسلامي كوڼ، ماره برين، ته لاق و خه ته نه كردن له جووله كه وه فير بووه، كه چي ټيسلامي هاوچه رخ، هيچ له چه په كانه وه فير نه بووه! قورئان پووي زاري ته نيا له وانه يه كه پروايان به غيب هه يه، <الذين يؤمنون بالغيب. البقره ٣> كه چي ژن دهناسم، پرواي به غيب نيه و له چكيش دهكا!

له لايه كه وه خوا خالقي خو مان و كرده وه كانيشمانه: <والله خلقكم وما تعملون. الصافات ٩٦> كه چي لهو لا تره وه، هر چي چا كه مان بيته ري، كاري خوايه، وه لي تووشي هر خراپه يه كه ببين، سووچ و گونا هي خو مانه! <فما اصابك من حسنه فمن الله، وما اصابك من سيئه فمن نفسك. النساء ٧٩>

<مه مه دروودي خواي لي بي، پازده ژني هيناوه، له گه ل سيژده يان نوستووه، پي كه وتووه يازده ي هه بووي، كه كوچي دوايي كرد نو ژني هه بوو. <١> ئيدي بوچي رهخنه لهو سه ركردانه بگرين كه ژماره ي ژنيان هينده ي ژماره ي پارتييه ټيسلامي هه كاني هه ريميش ناي!

مي رد ته نانه ت كاتي به ويستي خو يشي بز ده بي، ژن پيوسته چه ند سالي چاوه ري بي، تا مؤله تي شوو كرده وه وهرده گري، كه چي ژن كه حازريش بي، پياو ده تواني ژني دي كه بخوازي! ټايا نه مه رهنگدانه وه يه كسانيه، يان سووك سه رنجاني ئافره ت؟

جاراني زوو تاك ژنوميرد ايه تي سه ري چي كرن بوو له ټايين، نهو ژنه ي نيازي شتي واي هه بووايه، ده بوو بو سرينه وه ي نهو سه ري چييه، پيشه كي ماويه له گه ل كومه لي پياو دا نوستبا. <٢> ئيستا نه گهر ژني له له نهن گوماني نه وه لي بكري، له گه ل غيري مي ردي خو ي نوستووه، ده ينيژنه وه بو سليماني، له وي ده يده نه بهر پيژنه ي گولله! پي ده چي هيچ شاريكي كورده ستان هينده ي سليماني بو قه لاچو كرندي ژن له بار نه بي.

جاران جو ريكي تر بوو، فره ژني و فره مي رديش هه بوو. نه گهر له تيره كه ي خو ت كيژ زينده به چال كرابا، سووك و باريك له تيره يه كي دي كه ي كچدوست، ژنيكت

دهفراند. ئىسلام دژى زىندهبهچال و زىده له مالى باوك مانهوهى كچه. چه عفهرى سادق پتى وايه <يهكيتك له نيشانهكانى بهختيارى، كچ بهشودانه، پيش نهوهى بزانى بينويژى چيبه.>

جاران دژى ژنى مهكرباز بووم، بهلام كه بينيم <ان الله خير الماكرين. ال عمران ٤٤> رهنم له خووم گرت. جاران گالتهم به كهس نهدهكرد، بهلام كه ديتم <الله يستهزى بهم. البقره ١٥> خووم دايه نهدهبى گالتهجاړى. جاران فيلم له كهس نهدهكرد، بهلام كه به وردى سهرنجم دا <ان المنافقين الذين يخادعون الله، الله خادعهم. النساء ١٤١> ئاموژگارويهكانى مام ريويم وهك نهى رهقيب له بهر كرد. فهلسهفه له كتيبدا نيبه، له رهوتارى ههگرانى فهلسهفهكه دايه. من له دهقه ديريئهكاندا بۆ وهلامى پرسياره نوپيهكانم ناگه رپتم. من له دووتويى كتيبدا بۆ شهريعتى خوا ناگه رپتم، ناو دلى ئينسانى بۆ دهپشكنم. ئىسلام له ههلسوكهوتى رپبه رهكانيدايه، <القرآن بين دفتى المصحف لا ينطق، وانما يتكلم به الرجال. الامام على.> با هممو نهوانهى له دهقى قورئاندا بۆ ئىسلام دهگه رپتن، به خوئاندا بچنهوه.

نهوانهى دهپانويست به پاچى جنيو بهردى بناغهى ته لارى دهسه لانى ئىسلام لهق بكن، گلان. گلان شهرم نيبه، نهوه شهرمه گلاو، ههولئ ههلسانهوه نه دات. نابووتبوني بانكى ئىسلام، به گورانكارويه كوومه لايه تيبه كانهوه بهنده، نهك به ليكدانهوهى بيتسه وادانهى دهقى قورئانهوه.

نهوى دهيهوى كه له پوورى ئىسلام، له مؤزهخانهى فولكلوردا توژى لئ بنيشئى، با لايهنگرى نهوه ههولانه بئى، كه بۆ رووخاندنى پيوهنديه كوومه لايه تيبه باوهكان له گورئيدان. بهينى خويمان بئى، مهترسى نهوه ههيه، ژيترخانى كوومه لئى كوردهوارى به تهواوى خاپوور ببئى، وهلئ سهرخانهكهى <كه ئايين يهكيتكه له بهشه هه ره گرنگهكانى،> ميئشى ميوانى نه بئى.)

*

نهوه سهرنج و تيبينيبانه كه زيتر له وريتهى كه ستيك دهچن له گيانه لادا بئى، رهشنووسى وتاريكى رهحمان قه رهگابهردى بوو، <كليلى بهههشت> كه ئورگانى بالئى چهپى حيزبى خواى شوپرشخوزه، پاكنووسهكهى به ئاگرى دوزهخ سپارد.

1999. 10. 22

<١> السطح و القاع جمال جمعه الناقد عدد ٥٢ ت ١٩٩٢ لندن.

<٢> اصل العائله و الملكيه الخاصه و الدوله انجلس ص ٨ موسكو دار التقدم.

ژن له روانگه‌ی سهرکرده‌وه

سهرکرده ساخته‌کان زنده‌قیان له وشه‌ی نازاد چووه.

(زۆربه‌ی خه‌لکی کوردستانی باشوور هینده سنگته‌سک و به‌رچاوتنه‌نگن، تهنیا رېبه‌ری لایه‌نه‌که‌ی خۆیان، به سهرکرده ده‌زانن. من وا نیم، سه‌رۆکی لایه‌نی زل، مامناوه‌ندی و گچکه‌یش ههر به رېبه‌ری خۆم ده‌زانم. هینده ساکار و دلپاکم، ئەندامانی سهرکرده‌یه‌تی دوو لایه‌نه زه‌به‌لاحه‌که‌یش ههر به سهرکرده‌ی گهل ده‌زانم.

سهرکرده‌یه‌کی به‌سالداچوومان هه‌یه که ئەویش ههر دوا‌ی راپه‌رین ژنی تازه‌کرده‌وه، جاران سه‌رۆکی بزوتنه‌وه‌یه‌کی هینده به‌رین بوو، ژماره‌ی ئەندامی سه‌دان هه‌زار بوو، ئیستا به‌پرسی گروویپکه، به خۆی و خزمه‌کانیشیه‌وه، بیست که‌س نابێ، که‌چی وا گیرۆده‌ی خه‌بات بووه، تا یه‌که که‌سی له‌گه‌ل بمی‌نێ، ده‌ست له سه‌رۆکایه‌تی هه‌لناگرێ.

من جاران ئاره‌زووم پوول کۆکردنه‌وه بوو. سهرکرده‌یه‌کی که‌مه‌رئه‌ستوورمان هه‌یه، ئاره‌زووی ژن کۆکردنه‌وه‌یه، به‌لام چونکه خۆی به‌چه‌په‌رو نازانی و بروای به‌پیاوسالاریش پته‌وه، هه‌چ په‌خنه‌ی لێ ناگرم، تهنیا له‌وه ئاگاداری ده‌که‌مه‌وه، که سوعال <له‌ ئه‌و دوور بێ> کۆکه‌یه نه‌که پرسیار.

سهرکرده‌یه‌کی دیکه‌مان هه‌یه، هه‌تا بلێی خانه‌دانه و تهنیا له‌به‌ر ئەوه‌ی بنه‌ماله‌که‌ی به‌رینتر بێ، زوو زوو ژن دینێ، ئەگه‌رنا فیمینیسیتیکه ئاو لێل ناکا. خه‌وشی ئەو لای من تهنیا ئەوه‌یه، له‌ بری سیمبۆل: سونبول به‌کارده‌هینێ. سونبول: گوله‌گه‌نمه، سیمبۆل* په‌مزه. تکایه با راپۆژکاره رۆشن‌بیرییه‌که‌ی له‌م هه‌له‌یه که منی وه‌ک په‌خنه‌گریکی ئەده‌بی هه‌راسان کردووه، <ئاخر په‌مز له ئەده‌با رۆلێکی گرنگ وازی ده‌کا،> ئاگاداری بکاته‌وه.

سهرکرده‌ پتیوستی به‌و جووره‌ لووتانه‌یه، به‌ر له‌وه‌ی مه‌ترسییه‌که‌ روویدا‌بێ، بۆنی کردبێ. هه‌ندێ له‌و سهرکرده‌نه‌ی لووتیان هه‌ستیاره،** ههر زوو بۆنی مه‌ترسی جیهانگیریان کرد، بۆیه له‌ سۆنگه‌ی ئەوه‌وه ئەورووپا سه‌نته‌ری جیهانه، ئەگه‌رچی زۆربه‌ی وه‌ختیان له‌ ئاسیا به‌سه‌ر ده‌بن، به‌لام سه‌رو ژنیشیان په‌وانه‌ی ئەورووپا کرد.

ته‌نیا یه‌ک سهرکرده‌مان چونکه نه‌یتوانی له‌گه‌ل جیهانگیریدا خۆی بگونجینێ، له‌ ژنه‌که‌ی ئەورووپای جیا بووه‌وه. ئەو سهرکرده‌یه که ئەگه‌ری ئەوه‌یش هه‌یه به‌

وریایه وه دژی جیهانگیری بی، له ستۆکهۆلم، له کۆرێکدا بێشمه رگهیه کی دیرینی
خۆیی لی پهیدا دهبی و پیتی دهلی:

– بیست سال له مهو بهر به فه رمانی تو، به شق پیره مێردیکی بیدهسه لاتم بۆ
مه لبه ند هینا، چونکه ژنیکه گه نجی ماره کرد بوو. به راست ئەدی ئەوه چۆنه
خۆیشتان سه رو ژنی جه حیلان هیناوه؟

سه رکرده ی تازه زاوایش گوتهووی:

– بۆچی تو خۆت هه ر له گه ل هه مان ژندا ده ژیت؟

– به لی، خو ژن پیلانو نییه، زوو زوو بیگۆرم.

له هه شتی ئاداری ئەمسالدا سه روکۆی چونکه که می ناساغ دهبی، دهیه وی له بری
خۆی ئەندامیکی سه رکردایه تی بنێری، تا به ناوی حیزبه وه، له و ناهاهنگه دا که
رێکخراوی ژنان سازیان کردوه، به یقی، که سه رنجی فایله کانیان ده دا، له هه موو
سه رکردایه تی ژندۆستیکه ده ستگیر نابیی، ناچار خۆی ده چی.

سه رکرده یه کی دیکه له ئەلمانیا له کادیریکه خۆیانی پرسی بوو:

– به راست لیره کریی نوستن له گه ل ژنه له شفرۆشیکدا چه نده؟

– سه د مارک.

– جا خو من لای خو مان به و پارهی له گه ل بیست ژنه شه هیدا ده خه وم.

دوای هه لپژاردنه که لایه نی له کۆبوونه وه یه کدا مشتومر له سه ر ده ستنیشان کردنی
وه زیره کانی خۆیان بۆ کابینه ی یه که م ده که ن، سه رکرده یه کی <که وه ک خۆیشی له
بیره وه ریه کانی دا باسی کردوه> به دژه ژن ناسراو، دژی ئەوه ده بی، ژن بیی به
وه زیری شاره وان. که ناچار ی ده که ن هۆکاره که ی دیاری بکات، ده لی: <ناخر
شه قام و رێگا وایانی کوردستان پرن له قوورت و چال، شو فێری کوردیش
ده مپیسن، هه ر له تاسه یه بدن، جنیویکی بۆ ده نێرن، به مه یش ئابرووی حیزب
بریندار ده بی.>

که دوای راپه رین دیسان شه ری ناوخۆ هه لگیرسایه وه، ژنانی کورد چه ن دین جار
دژی ئەو شه ره پۆخه، ده نگی نار هزایان بلن دکرده وه. سه رکرده یه کی شه رخواز،
که وا باوه بانکی هه له بجه شی تالان کردبی، گه یشتبووه تینی و گوتهووی: <ژن،
جاران هه ر لنگی هه لده بری، ئیستا ده نگیش هه لده بری.>

پیاو قسه یه بۆ دزیش بکا، له ئەزموونه ساواکه ی ئیمه وه، سوید که به مه لبه ندی
دیموکراتی ناسراوه، فێری فیه تی فیه تی بوو. ئەگه ر نا ئەدی بۆچی جارن نه
سه رکردایه تی حیزب، نه کابینه و نه په رله مان هیچیان له نیوان ژن و پیاو دا نیوه
به نیوه نه بوون؟

*

ره حمان قه ره تاوێری نیازی وا بوو له و سه ره مه قه ستانه، رۆمانه که وایه ک بدووری،

پر به بهری ئه و سه کردانه بی و له هه شتی ئازاری سالی داهاتوودا بیخاته
سندووقی پۆسته کانیانه وه، به لام جیی داخ و مایه ی نیگه رانی و هه وینی
به ژاره یه کی قوولّه، پاسه که ی قَلپ بووه وه و مهرگ مه ودا ی نه دا.

1999. 10. 23

* symbol

** ههستیار: ههساس.

جەبى خەو

من وەككۆ رەدەم و تۆ وەك گۆل و سەبزەى ديمەنى*

من دەگرتيم و دەنالتم و تۆ پندەكەنى

نالى

زانىنى راستى با تەنەت دژى خۆيشمان بى، ھەر يارمەتيمان دەدات و رېتى بەرەو لوتكەمان بۆ تەختەدەكا. <چونكە رۆسۆ، ئەندريە جيد و ئۆسكار وايلەد بېرەو ھەريەكانيان خوينەرى لە بەرھەمەكانى ديكەيان زىترە، منيش بە مەبەستى راولەخوينەر، ناوبەناو خەرىكى گىرەنەو ھى بېرەو ھەريەكانم لە شېوھى ساتيردا دەبم و ئىدى ھىندە خۆم بە نووسىنى شيعر و رەخنەو ھە سەرقال ناکەم.

كلۆدىا سىيەس كە دەرووناسىكى ئەلمانە دەلى: <پىكەنين و گالته كەردن بە ھەلەى كەسانى ديكە، ديار دەھەكى شارستانىيە، دەبىتە ھۆى كەمكردنەو ھى ئەو گوشارى لەسەر خەلگى ھەيە و ماندوويى لە لەش و گيانيان دەردەكات، بۆيە ھۆى بە ھەلەى كەسى پىكەنەى، ھىچ پىويست ناکا، سەرزەنشتى خۆى بكا. <میلان كوندیرا دەلى: <ساتیر ھونەرىكە لە رېتى گالته كەردن بە بېر و كەردەو ھى كەسانى ناخپو و چەو، پەيامى خۆى دەنیرى. <منيش نامەيەكم پىيە، دەمەوئ بە ساتيردا بىنیرم. لەو روانگەيەو ھە كە <خراپترين شيعر، شيعرىكە بېرورايەك بەرچەستەبكات و ھەر كاریكى ئەدەبى مانای ھەبى، كاریكى سەرکەوتوو نىيە، <ناو بە ناو بە مەبەستى جەختكەردن لەسەر بىمانايى ژيان، شتى پەرتوبلاو و بىمانا دەنوسم.

شاعیر نەك ھەر لەو وشانەدایە كە دەیاننوسى، بەلكو لەو شوپنەنەى لاپەرەكانىشدايە، كە بە سپىتى ماونەتەو ھە. گوستاف فلوېير دەلى: <نوسەر - بە كوفر نەبى - وەك خوا وایە. خوا خۆى ھەموو شتىكى خولقاندو ھە، كەچى لەناو ھىچ شتىكدا خۆى ديار نىيە، ئاگادارى ھەموو شتىكە و لە ھەموو شوپنەكدايە، كەچى لە ھىچ كوئى نابىنیرى. <نوسەریش خۆى داھینەرى بەرھەمەكەيە، ئاگای لە ورددرشتى كارەكەيەتى و ھەر كارەكتەرىكى ھەر رۆمانىكى بگرى، بەشىكى بچووكى لە نوسەر تىدایە، كەچى ھىچىشيان نوسەر نین و خۆى ديار نىيە.

ھىچ شاعىرىكى ھەر بە ھىندەى نىزار قەبانى، رەخنەى توندى لە سەرانى نەتەو ھىيە ھەر بە نەگرتوو ھە، كەچى لە شام كە لە ژىر دەسەلاتى نەتەو ھىيەكاندايە، كە زىپوزىندوو بوو، ناويان لە شەقام نا، كە نەخۆش كەوت، ئەركى

چاره سهرکردنیان گرتنه ستۆ و سهرۆکی ولات نوینه‌ری خۆی نارده سهردانی، که کۆچی دواپیشی کرد فرۆکه‌یه‌کی تایبه‌تیان نارد، تهرمه‌که‌ی هینایه‌وه.

ئه‌وه‌ی باشه ده‌سه‌لاتدارانی لای خۆیشمان دهرس له ئه‌زمونی دهرودراوسپۆه فیر ده‌بن. ره‌فیع پشده‌ری له بیره‌وه‌ریه‌کانیدا ده‌لی: به‌عسییه‌کان که ده‌سه‌لاتیان گرته ده‌ست، که‌وتنه ژنی تازه هینان. به‌رپرسیانی لای خۆیشمان دوا‌ی راپه‌رین، پیدیان خسته ئه‌و ئاوه‌وه که به‌عسییه‌کان رشتبوویان و سنگیشیان بۆ ره‌خنه هینده فراوانه، ئه‌گه‌ر قسه‌یه‌ک له سه‌د رووه‌وه له کوفر بچی و ته‌نیا له یه‌ک رووه‌وه له کوفر نه‌چی، به‌ کوفری وهرناگرن.

له‌وساوه یه‌کیتی بریاری داوه، مام جه‌لال سهرۆکی کوردان بۆ، پارتیش جاری داوه، کاک نی‌چیره‌وان سهرۆکی وه‌زیران بۆ. هه‌میشه له جیی سنگدان، قوززه‌لقورت بووه و تا هه‌نوکه هه‌چ شتی نائاسایی و نایاسایی نییه، با هه‌ندی که‌سی بوغز له سکیش پیدیان وابی، یه‌کیتی مافی ده‌ستنیشان کردنی سهرۆکی هه‌ریمی نییه.

یه‌کیتی گه‌لی جار گۆلی میژوویی له پارتیه کوردیه‌کان کردووه. چونکه وا باوه، به‌ته‌مه‌نترین ئه‌ندام، کۆنگره بکاته‌وه، یه‌کیتی بۆ هه‌موو کۆنگره‌یه ئیبراهیم ئه‌حمه‌د له‌گه‌ل خۆی ده‌با. ناوبراو چونکه له‌دایکبووی سالی هه‌زار و نو‌سه‌د و هه‌یچه و هه‌یچ پارتی که‌سی له‌و پیرتر شک نابا، بۆیه کللی کردنه‌وه‌ی چی کۆنگره‌ی کوردستانی هه‌یه، له گیرفانی خۆیدا‌یه.

«له‌ رووسیا قه‌ده‌غه‌یه شوفیر به‌ سه‌رخۆشی ماشین باژووی، که‌چی سهرۆک به‌ سه‌کرانی** هه‌موو رووسیا لێ ده‌خوړی.» له سوید که ته‌مه‌نت بوو به‌ شه‌ست و پینج سال، بۆت نییه له چیشته‌خانه‌یه‌کدا زه‌لاته دروست بکه‌ی، چونکه ئیدی پیر بوویت و ده‌شی ده‌ستی خۆت ببری، یان زه‌لاته‌که‌ت پوخت و خاوین نه‌بی و زیان به‌ هاوولاتیان بکه‌یه‌نی. به‌وه‌دا لای ئیمه ده‌شی ته‌مه‌نت له هه‌فتایش هه‌لکشواتر بیت و سه‌کرتیر، سهرۆک یان جیگری سهرۆکی حیزبیش بیت، دیاره سهرکردایه‌تی کردنی حیزب، له زه‌لاته‌کردن ئاسانتره. درێژ بۆ ته‌مه‌نی ئه‌و پیره‌مێردانه‌ی خزمه‌تی خۆیان یان پێ ناکرێ و ده‌ست له خزمه‌تکردنی کورد هه‌لناگرن.

به‌وه‌دا له کۆنگره‌ی دوازه‌دی پارتیدا مه‌سروری کوری مه‌سه‌عوود به‌ شیوه‌یه‌کی سوپه‌ر دیموکراتی، به‌ زۆربه‌ی هه‌ره زۆری ده‌نگ، که‌یشه‌ته لوتکه‌ی قوچه‌کی پارتی، پیدشینیار ده‌که‌م ناوبراو بکرتیه‌ سه‌ره‌ۆکی په‌رله‌مان. دلنایام ئه‌وسا له سیکۆشه‌ی مه‌سه‌عوود: سهرۆکی پارتی، نی‌چیر: سهرۆکی وه‌زیران و مه‌سرور: سه‌ره‌ۆکی په‌رله‌ماندا، گه‌لی باشوور، به‌ چاوپۆشین و گوێ ناخین له ره‌نگ و ده‌نگی ئه‌وانه‌ی سیر ده‌خۆن و زورنای پارتی بنه‌ماله‌ لێ ده‌دن. پاشایانه ده‌ژی.

دیموکراتی به‌وانه دیتته به‌ره‌م که به به‌ره‌می ره‌نجی شان و بیرری خوْیان ده‌ژین، نه‌ک به‌وانه‌ی به‌ری کۆششی که‌سانی دیکه و سامانی ولاتیش دهن‌زن. من ئەو شتانه ده‌لیم که زۆربه پیتی وایه، بۆ گوتن ناشین، ئەو شتانه دهن‌وسم که نووسه‌رانی دیکه لییان بۆ دهن‌گن. که دهن‌وسم هیچ شاکاریکی هیچ نووسه‌ریکی مه‌زن، ناکه‌م به‌ نموونه‌ی بالا و پیتوانه، خه‌و به‌ رچه‌ شکاندنه‌وه ده‌بینم. من وای بۆ ده‌چم به‌ره‌می ئەده‌بی نه‌ک هه‌ر پتوه‌ندییه‌کی قوول و پته‌وی به‌ واقیعه‌وه هه‌یه، به‌لکو به‌شداری له‌ گۆرینیشیدا ده‌کا، ئەوه نه‌بوو رۆمانی کووخه‌که‌ی مام تۆم، یاسای ئەمیریکای سه‌باره‌ت به‌ کۆیله‌ گۆری.

جاران ره‌خنه‌ی رووخینه‌رم دهن‌وسمی، ماوه‌یه‌که نه‌ک رووخینه‌ر، هی به‌ ئاسته‌م رووشینه‌ریش نانووسم و تا بلایی نه‌رم و نیان سه‌رنجی ژیان ده‌دم. مه‌سه‌عوود و مه‌سه‌روور هه‌ردووکیان به‌ مانای دلشاد دین، کامیان تۆزقالی دلشادتره؟ ئەوه نازانم، به‌لام ده‌زانم نه‌ده‌بوو سه‌رۆکی پارتیه‌کی دیرینی کوردی، ناوی عه‌ره‌بی له‌ زارۆکی بنی.

چله‌ی هاوین بوو، ئەه‌ده‌بۆستۆی ده‌ستی ته‌وقه‌ی درێژ کرد و خۆی پۆ ناساندم:
 – عه‌بدوولرهمان.

* به‌م گه‌رمایه‌! من له‌ بری تۆبم، هاوینان هه‌ر به‌ <رهمان> هوه‌ دیمه‌ ده‌ره‌وه.
 منداڵ ئەگه‌ر ناویکی جوان و له‌باری هه‌بوو، له‌ ژیانیدا دلنیاتر و پشتی به‌ خۆی قایمتر و بروای به‌ خۆی پته‌وتر ده‌بی. ناوی سه‌یری وا هه‌یه‌ ده‌بیتته‌ مایه‌ی گالته‌جاری، بۆیه‌ باوک ده‌بی زۆر به‌ ورباییه‌وه ناو له‌ منداڵی بنی. ئەو کورده‌ی له‌ سوید بژی نابۆ کچی ناو بنی: مینا، چونکه‌ به‌ مانای لوغم دئی.
 بریا کابینه‌ی چواره‌م بواری به‌ هیچ کوردیکی باشوور نه‌ده‌دا، ناوی عه‌ره‌بی، تورکی و فارسی له‌ منداڵی بنی. نازانم ئیمه‌ بۆچی هینده‌ دیلی کولتووری داگیرکه‌رانمانین! که‌سه سه‌رۆکی پارتیه‌کی عه‌ره‌بی، تورکی یان فارسی دهناسی، ناویکی کوردیی له‌ زارۆکیکی نابۆ؟

هه‌ندی له‌وانه‌ی به‌ر زه‌بری ره‌خنه‌ی زه‌رم که‌وتوون، دلخۆشی خوْیان به‌وه‌ ده‌ده‌نه‌وه، گوايه‌ نه‌خۆشیی ده‌روونیم هه‌یه، ئەگه‌رچی هیچ کامیان هیشتا جۆری نه‌خۆشییه‌که‌میان دیاری نه‌کردوه. من لیرده‌ له‌ پیناوی ساریژکردنی برینی قوولی ئەو هیژایانه‌دا ده‌لیم: من شیزۆفرینام هه‌یه، که‌سایه‌تیم له‌توپه‌ت بووه. هاوره‌مان سی که‌سم ره‌خنه‌گرئی، هۆزانفانیک و ساتیرنووسیک، به‌لام هیشتا له‌ ئەنجامی ئەم نه‌خۆشییه‌وه، هه‌بیکه‌ هینکه‌ره‌وه‌م قووت نه‌داوه.

1999. 11. 18

* دیمه‌ن: کۆی دیمه‌یه، واتا سه‌ره‌نوێلک. دیوانی نالی: ٦٦٩

** سه‌کران: سه‌رخۆش.

به سهرهاتی قه له میکی سهرکیش

«ناچارم مه‌که‌ن هه‌ر سهرقالی دا‌کۆکیکردن بم له قه‌له‌مه‌که‌م،

لیم‌گه‌رین با پیتی بنووسم.»

پیاوی رۆژه‌لاتی گوئی له ژنه‌که‌ی ده‌گرئی، به‌لام به قسه‌ی نا‌کا. من ئه‌وی به ساتیرم سهرسام نه‌بئی، نه‌ک هه‌ر به قسه‌ی نا‌که‌م، گویشی لی نا‌گرم. کئی ره‌خنه‌ی توندی لیم هه‌یه، با بلاوی بکاته‌وه، وه‌لی مه‌رج نییه بیخوینمه‌وه. هه‌موو دنیا دژم بئی، من هه‌ر له‌سه‌ر به‌زمی خۆمم و هه‌ر ئه‌وه دهنووسم که خۆم دهمه‌وئی.

ئه‌گه‌ر که‌سی‌کیش له دلسۆزییه‌وه ده‌یه‌وئی واز له‌و جو‌ره نووسینه به‌ینم، ئه‌وا با قسه‌ی خۆی له گابه‌رد نه‌دا، یه‌ک سه‌ده قسه‌م بۆ بکا، یه‌ک وشه‌ی ساده نا‌گۆرم، چ‌جا لیک‌دراو. لیره وه‌ک لای خۆمان نییه، وه‌خت پارویه، با سامانی خۆی به‌ فێرۆ نه‌دا.

به‌ لای منه‌وه ئه‌وه گرنگ نییه هه‌میشه له‌سه‌ر هه‌ق بم، گرنگ ئه‌وه‌یه هه‌میشه بویرم چی به هه‌ق ده‌زانم، بینووسم. به هه‌موو ئه‌وانه‌ی به هه‌ر بیانوویه‌که‌وه هه‌ولی دهمکوت کردنم ده‌دن، ده‌لیم: من بتی خه‌یالی خۆم ده‌په‌رستم، نه‌ک خوای واقیع. من دژی زیندانی که‌له‌پوور، بریاری زۆربه و بیرو‌رای باوم، من له‌گه‌ل خۆرسکی و یاخیبوون‌دام.

به‌ لای لی‌قی شتراوسه‌وه، «له نووسیندا که‌س ئازاد نییه، هه‌ر که‌سی ده‌گری ملکه‌چی کۆمه‌لی رێسایه، که له نه‌ستیدا خۆیان هه‌شار داوه، بۆیه ئه‌وی پیتی وابئی سه‌ربه‌ستانه دهنووسی، به هه‌له‌دا چووه و راستیه‌که‌ی له‌ژیر کۆنترۆلی کۆمه‌لی رێسای پێش وه‌خت‌دایه.» ئه‌وه من بووم ده‌رگای ئه‌و بۆ‌چوونه‌ی شتراوسم له‌ گریژنه‌وه ده‌ره‌ینا، ئاخ‌ر من سه‌رم بۆ هه‌چ رێسایه‌کی سه‌پینراوی دێرین و نوئی، ئاماده و ون، نووسراو و نه‌نووسراو، نه‌وی نه‌کردووه و نا‌که‌م.

هه‌موو که‌س مافی ئه‌وه‌ی هه‌یه، ده‌قی‌ک با به‌ لای منیشه‌وه پیرۆز بئی، به پۆخ‌لی بزانی، به‌لام که‌س بۆی نییه، هه‌ولی سه‌رینه‌وه‌ی ده‌قی‌ک «با به‌ لای خۆشیه‌وه پۆخ‌ل بئی» بدات.

با که‌س خه‌می من نه‌خوا، خۆم زۆر چاک ده‌زانم، چی دهنووسم و چی نانووسم. هه‌موو وشه‌یه‌ک به‌و په‌ری وریاییه‌وه هه‌له‌ده‌بژیرم و ده‌زانم له‌به‌ر چی له‌ فلان

رسته دا، فلان وشه ی دیاریکراو به کارده هینم و په نا بۆ هاوواتایه کی دیکه ی نابه م. مایه ی داخه پنده که وئ، ئەگه رچی زۆر به ده گمهن، ته نانه ت منیش هه له بکه م، به لام وهک له نه جامی نه زموونیکه درێژه وه بۆم ده رکه وتوو، ئەوه ته نیا خۆم که دواتر ههست به هه له ی خۆم ده کم، ئاخر هه له ی من گه له ی له وه وردتره، که سانی درشتین ده رکی پی بکه ن.

ژماره یان له ده نکی هه نار و ناوکی شووتی زیتره ئەوانه ی خه و به وه وه ده بینن، بویرن وهک من راستیه کان بدرکینن، که زات ناکه ن، ئیره ییم پی ده بن و دزایه تیم ده که ن. بیست سال زیتره باجی راستگویی و بویری خۆم ده دم.

قینتان له منه که باسی لایه نه پۆخله کانی ژیانتان ده کم، ده بوو قینتان له وه بووايه که ژبانی پۆخل کردوون. تا ده مرم به ته نیا گۆزانی ده لیم، دوور له گروپ. به ته نیا ده فرم، دوور له پۆل. به ته نیا ده خه بتم، دوور له شوێش. به پیچه وانه ی پیره یی رووباره وه مه له ده کم. دژی خواستی با شه ن ده کم.

چاره که سه ده یه که سه رقالی ره خنه ی ئەده ییم، که چی که سی وا که به درێژایی ژبانی وتاریکی له و بواره دا نه خویندۆته وه، رینوینی ئەده ییم ده کا، جا توو خوا نامه قمه ئەگه ر له گه ل «نالی» دا بلیم: «ئمه حومقیکه عه لاوه ی که ریه؟»

ماوه یه که یه کتیکه نه ناسراو پروپاگهنده ی ئەوه بۆ خوی ده کا، گوايه من ناویم بردوو، ده یه وئ له و ریگا دزیه وه ناویانگی په یدا بکا، که سی ناونه براو به و شتوازه بیه هایه، ته نیا به دناوی ده دووریته وه و چاوشی به ریته پارنه ی، ناوی ناهینم. ئەو که سه سالانیکه دوور و درێژ قوتایی خۆم بوو، تاقه سه رچاوه ی خۆپنگه یان دنیسی هه ر به ره می من بوو. «ئو منداله ی خۆم ئیستا ره نجیکی بیه ووده ده دا، بۆ ئەوه ی به و چه که ی له خۆمی قه رز کردوو، بمکوژی.»

بۆ پشتگیری قسه کانم، ناچارم به شیک له نامه یه کی ئەو شاگرده سپله ییم، که چوار سال له مه و به ر بۆی نارووم، بخوینمه وه:

«ئینسانیش سهیره، با بالای ته مه نیشی هه لکشایی، هه ر پیوستی به دلسۆزی ده بی، له هه له کانی ئاگاداری بکاته وه، که گه وجیتیه کی نواند، بینن به روویه وه و که ته ووا ناخۆشی کرد، پتی بلن: هۆش! من هه تا ده مرم له ژیر باری چاکه ی تۆ ده رناچم، ئاخر من گه وجیتیم کردبوو به گالته ی مندالان، سوپاس که توند گوچکته بادام. گه مژه یی من گه پشتبووه ئاستی، به یاننامه یه کی توندوتیژم دژی ژنه کم نووسیوو، ده مویست بلای بکه مه وه، ئەوه تۆ بووی به زلله ی دهستی پیرۆزت، هۆشیارت کردمه وه. جا باشه من ئەوه تا دیسان چومه ته وه لای، ئەگه ر ئەو به یاننامه ییم بلاکردباوه، ئیستا چۆن له رووم هاتبا، خۆم نیشانی خه لکی بده م؟»

خوینه ریکیش پی وایه، من شوولم لی هه لکشواوه و پیستی ناسکی شه رمیم

رووشاندوو، بهو نازیزه دهلیم، با بچی که له پووری ئیسلام <الف لیله و لیله، الأغانی، العقد الفرید و الروض العاطر فی نزهه الخاطر> بخوینتتهوه، تا به چاوانی گهشی خوئی بیبینی، چون بی پهرده ته نانهت باسی سیکی نیوان نیر و نیریش کراوه. به راست نهو خووشه ویسته له هه زهتی نالی به نه ده بتره، که سهه و پهجا سالی له مهویهر به راشکاو بیسی <دیوانه ی خوئی و کانی ی شازاده مهستوو ره خانمی کردوه!> ٣ <تۆ بلی شیعیری رووه له آلراوانه ی شیخ رهزا، نه ده ب، مه لا غه فووری حافزی مه هابادی و هیمنی نه دیبی؟> ٤

*

دهمیکه له دوو قۆلهوه هیرشیککی خهستم له سه ره، له سه نگره ی نه وانه وه که شمشیری ئیسلامیان هه لبریه وه و له مه ته ریزی نه وانه شیه وه که پشتیان به دهسه لات قایمه. دلم به وه خووشه، نهوی سه ره به شمشیر و دهسه لات بی، هر چیه که بی، رووشنیر نییه.

منیش وهک <کلیمانس برینتانو ی شاعیری نه لمان، تا دهمرم، مندالانه ده ژیم. چیم پی باش بی نه وه ده که م، بی گویدانه سه ره نه نجامی کاره کانم.> ٥ <من بویه به ناوی ئاشکرای خوومه وه، یه که یه که به دکاران داده شو، تا نه وه ی داهاتوو سل له به دکاری بکاته وه.

گه وه ره ترین سووکایه تی ئینسان به خوئی بکا، نه وه یه روئی جه لاد بیینی، گه وه ترین سووکایه تی رووشنیر به خوئی بکا، نه وه یه ستایشی جه لاد بکا. پر به دل به زه بیم به و <رووشنیران> هه دایته وه که رازه ی شمشیری جه لاد ده که ن.

ئیسلامیه کان پتیا وایه، له روومانی <مندالانی گه ره که ی> <نه جیب مه حفوز> دا، <جه به لاوی> چونکه به ته نیا ده ژی و که سیش نایبینی، خودایه، <ره فاعه یش عیسیایه، نه دی خودا عیسیای بلند نه کرده وه بو ئاسمان؟ که وابوو نه و نووسه ره سووکایه تی به ئایین کردوه و خوینی هه لاله.

<یه که هه رفم له هیچ کتیبیککی نه جیب مه حفوز نه خویندوته وه، به لام هه ره که میره که م گوتی کافره، ئیدی ویستم به شه ری خودای له گه لدا بکه م. نه گه ره هلم بو بره خسته وه، هه مدیسان به رامبه ره به و کافره، په نا ده به مه وه به ره شه ری خودا.>

نه وه قسه ی نه و ئیسلامه توند ره وه بوو که نه جیب مه حفوزی به ره چه قو دا. من نه و چه قو وه شینه بیسه واده م له <رووشنیر> کی یان راستتر له قه له مکوتیکی جه لاد په رست پی مروقدو ستتره.

1999. 10. 17

<١> به ریا باری ته کالیفی روسومی بو خهلق

چ دهکیشی؟ ئەمه حومقێکه عه‌لاوه‌ی که‌رییه. «دیوانی نالی: ٥٨٦»
<٢> ئەدوینیس.

<٣> له‌و کانیه‌دا چوو‌زهره‌ رێواسی روابی

به‌و چوو‌زهره‌ رێواسه‌ که‌میکی قه‌له‌شابی.

دیوانه‌ که‌ زانی که‌ ده‌بی عوقده‌ گوشابی

هه‌ستاو و گوتی: ئەشکی ره‌وانم به‌ فیدایی.

مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌رپس، فاتیح عه‌بدولکه‌ریم و محمه‌دی مه‌لا که‌ریم پێیان وایه‌، ئەو شیعهره‌: «نیشانه‌ی چاونه‌ترسان و بزێوی و جه‌ساره‌تێکی بی سنووره‌ له‌ نالییه‌وه‌ و به‌لگه‌ی ئەو ناگری یاخه‌گه‌رییه‌ له‌ سینهدا کلپه‌ی سه‌ندبوو، بۆیه‌ ده‌بی به‌ چاوی رێزلتگرته‌وه‌ سه‌یری بکری و وا دابزێ شتیکی نوێ و گرانبه‌های خستۆته‌ سه‌ر که‌نجینه‌ی ئەده‌بی کورد». ل ٦٠٣ دیوانی نالی.

<٤> وه‌ک تازه‌ هه‌لۆوژێ که‌ له‌ناو دوولقه‌دا بی

وا رێک گوشرابی که‌ له‌ دوو لاره‌ قوبابی

هیندیکی قوبابی وه‌ که‌میکی قه‌له‌شابی

قه‌له‌شانی نه‌ وای که‌ به‌ چاوه‌رقی کرابی

هه‌ر وه‌ک که‌ له‌ سیوێکی درابی ده‌می نه‌شته‌ر.

یان :

به‌و مێزهر و ده‌ستار و سه‌ر و گه‌رده‌نی ئەستور

بی وه‌ی که‌ ده‌قولباب بکا سه‌ر زهرده‌ چووه‌ ژوور

سوبحانه‌ له‌ بیعاری ئەو کوێره‌ی ئەعوهر.

«دیوانی مصباح‌الديوان ادب ل ٧٤٤ مصطفى ایلخانی زاده انتشارات محمدی سقز.»

که‌نگی بۆم داده‌که‌نی خۆمی به‌سه‌ردا کیشم

که‌هوشه‌که‌ت ماچکه‌م و سه‌ر دانیمه‌ به‌ر پیت کز و مات

نایه‌لم بێشی وه‌ره‌ پێشی ده‌با بۆت تیخه‌م

ئهم‌ دوو ئەنگوستیله‌ ئالتوونه‌ له‌ قامکت به‌ خه‌لات.

«مه‌لا غه‌فوورری حافزی مه‌هابادی»

تۆ ئەوه‌نده‌ی راده‌ده‌ی بۆ پێشه‌وه‌

ئهو‌ ده‌لی کوێر بوم کوره‌ بیکتیشه‌وه‌

قه‌ت به‌ری تۆ ناگری ئەو قون خه‌

هیچ شکم تیدا نییه‌ کونک و تره‌.

«هیمن مامۆستای کورد ژماره‌ ١٠ ل ٣٦ پاییزی ١٩٩٠ سوێد»

<٥> شاعران و قصیدتان ابوالعید دودو المدی عدد ٢١ ص ٢١

نامه‌ی دلدارى

لیقى ئەشكۆل سەرکردهیهكى ئاشتیخووزى ناسراوى ئیسرائیل بوو، ھەمیشە لە خودای مەزن دەپارامەوہ جوامیتریکى وا لیھاتوو بە ئیمەى کوردیش بېخەشى. شوکر خواستەکەم ھاتە دى، ئەوہ بوو خودای دلۆقان لە برى لیقى ئەشكۆل، بلە کەشكۆلى بە ئیمە رەوا بینى.

رۆژان ھاتن و چوون، بلیسەى ئاگرى شەرى ناوخۆ، ھاوزەمان لە کوردستان و لوپنان بڵندبووہوہ و تەر و وشكى دەسووتاند. ئیدی قەلەم سەرى کز کرد، رۆژ رۆژى شمشیر بوو.

ئیمیلی ھەبىقە کە ریبەرى گروویکی میلیشیای لوپنان بوو، ئەستیرەیهکی درەوشاوہى ئاسمانى دژایەتیکردنى شەرى براکوژى بوو. منیش لە کوردستان ئومیدم بە بلە کەشكۆل نەمابوو، خەوم بە فریادرسپیکى ھەک ئیمیلی ھەبىقەوہ دەبینى، کە شمشیری ھەق بە پرووی شەرى چەپەلى براکوژیدا بڵند بکاتوہ و ئاشتى و تەبايى بۆ گەل دابین بکات. ئەگەرچى بەدیھاتنى ئەو خەوم گەلى دواکەوت، بەلام نەمەیتشت ریشوولەى نائومیدی لە دلى درەختى بڵند ھەلچووى و رەمدە، ھیلانە چى بکات، تا لەم دوايیەدا پەلەھەورى ئەو خەونەیشم گرماندى و دایکرده باران.

وطنى لیس ھقیبە

و انا لست مسافر.*

ئەوہ بوو خودای بەخشنده لە برى ئیمیلی ھەبىقە، کامیلی ھەقیبەى بە ئیمە بەخشی.

«لى ناگەریم کوردستان بېتە لوپنان.»

ئەوہ یەكەمین ھاوارى کامیلی ھەقیبە بوو. کامیل تەنیا ھەر شۆرشگىر نەبوو، جانتاگىرى شۆرشیش بوو، کەچى ھەندى کەسى بەدناو، گومانیان خستبووہ سەر ھەلویتى شۆرشگىرانەى، ئەویش لە ژمارە ۲۵ى گوڤارى «راچوون»دا، لە ۷۵لەمى ئەو گەجەر و گوجەرانەدا نووسیبووى: «من جەوالدەرى ھەمان رییازى باوکم، کە گەورەترین شۆرشگىرى سەردەمى خۆى بوو.» بەلام چونکە چەمى رۆژنامەگەرىش بى چەقەل نابى، بۆیە مانگنامەى کوردستان، لە ژمارە چوارى تەباخى سالى پارىاندا، لە پۆستەى خۆیتەراندا بە چوار نیشانەى سەرسورمان،

که یه کی نه وهندهی سووژنی دهبوون، وه لامیان دابووه. ههفته نامه‌ی <گولان> یش نهوی به قهولی سه‌رنووسه‌ری سه‌ر و زمانلووسی راچوون، <به دراوی رژیم له پایته‌ختی هه‌ریم دهردهچی> له ژماره ۲۱۵ی ئەمسالیاندا، که‌له‌یه شه‌کریان پیتشکه‌شی کامیلی شیرینگفتار کردبوو.

زنجیره رهنجی له پسان نه‌هاتووی کامیل بۆ ناشتی و ته‌بایی هیچ نه‌جامیکی نه‌بوو، که‌س هینی به کلاوی ئەم نه‌ده‌پتوا، بۆیه خووی دایه جنیوه‌گوتار، فه‌ره‌هنگی جنیوی هینده ده‌وله‌مند بوو، شای جنیوفرۆشان ئیره‌یی پی دهبرد. جاریکیان سه‌رنووسه‌ری راچوون به کامیلی جان‌تاکی‌ده‌لی: <تۆ تا ئیستا چەند جارێ له باره‌گای قاره‌مانی راسته‌قینه‌ی شه‌ری براکوژیدا، به چۆکدا هاتوویت و داوی لی بوردنت لی کردوو، که‌رچی هه‌میشه‌ئو سووکایه‌تی به تۆ کردوو، وهره مه‌ردی چاک به، با دوو قۆلی ته‌نیا جارێ داوی به‌خشین له‌و نووسه‌ر و رۆشنی‌رانه‌یش بکه‌ین که جنیومان پی داون.>

کامیل سوورتر هه‌له‌ه‌گه‌رێ و ده‌لی: <من داوی به‌خشین له‌و پتلاوانه بکه‌م!> هینده پتلاوی خستبووه رسته‌وه، وه‌ک پتلاو ده‌هاته به‌ر چاوی خوینه‌ران. نه‌وه‌نده خوش پتلاو بوو، له کۆنگره‌یه‌کی نه‌ته‌وه‌ییدا که له پاریس سازکرا، لنگه پتلاویکی گرتبووه یه‌کی له به‌شداربووان. ئیدی ئەندامانی کۆنگره‌یش به زۆربه‌ی هه‌ره زۆری ده‌نگ، بریاریان دابوو پتلاوبارانی بکه‌ن.

کامیل ماوه‌یه‌ک سه‌رنووسه‌ری وهرزنامه‌ی <هه‌تاو> بوو، که حسابی ساداتیان بۆ نه‌کرد و خۆی گوته‌نی هه‌رچی و په‌رچییه‌کان مووچه‌یان بری، ئیتر هه‌تاو گیرا. لای خۆمان که خۆر ده‌گیرێ، به‌و ئومیده‌ی به‌رببێ ته‌نه‌که‌ی بۆ لی دده‌ن، که هه‌تاوی کامیل گیرا، هه‌ندی ئەده‌بدۆستی سه‌رچل، به پاچ و پیمه‌ره و بیله‌کان و بیله‌وه چوو‌بوونه سه‌ردانی و پتیاان گوتبوو:

<بیستوو‌مانه وهرزنامه‌که‌ت که راستتر وا بوو ناوی - گونج - بی، چونکه زیتتر شتی پیسی پتیا دهرۆیشت، گیراوه، هاتووین به‌ری بده‌ین!> کامیل که له‌م داویه‌دا ته‌واو نائومید بوو، جاریکیان به‌هه‌رووی پر له‌گریانه‌وه گوتبووی: <به‌هه‌رزه‌کاری مالمان به‌رامبه‌ر قوتابخانه‌یه‌کی کیژان بوو، هه‌فته نه‌بوو نامه‌یه بۆ کیژێ نه‌تیرم، هه‌فته نه‌بوو کیژێ له وه‌لامی نامه‌یه‌که‌دا پتلاوه‌کانیم نیشان نه‌دا، ئیستایش هه‌ر هه‌مان به‌زمه، هه‌فته نییه نامه‌یه‌ک بۆ سه‌رۆکیکی کورد نه‌وووسم، هه‌فته نییه سه‌رۆکیکی کورد پتلاوه‌کانی به نامه‌یه‌کم نه‌سری.>

ئینگفار کارلسۆن که داوی ئۆلف پالمی سه‌رۆکی سو‌سیال دیموکرا‌ته‌کانی سوید بوو، چونکه رووخساری له پتلاو ده‌چوو، هه‌وادارانی میدالیای تاکه پتلاویکیان له به‌رۆکیان ده‌دا. ئەو پتلاوه‌ خزمه‌تیکی زۆری به‌ من کرد، به‌ودا بۆم دهرکه‌وت

جياوازی له نيوان كولتووری ميلله تانیشدا ههیه، ئاخر جاران پييم وا بوو له سه رانسهری جيهاندا ته نیا دوو كولتوور هه نه: كولتووری بۆرژوا و كولتووری پرۆلیتار. سهیره پیلآو هه ر پیلآوه، كه چی له باشووری كوردستان نيشانهیه بۆ سووكايه تی پی كردن و له باكووری ئه وروپا هیمایه بۆ خۆشه ویستی.

1999. 06. 10

* نه ولاته كه م جانتایه و نه من ریبوار. <مهحمود دهرویش>

دیمانه یه ک له گه ل رښه رښکی گه لدا

– به پټی قسه ی وهزیری داد: <له کوردستانی نازادا هیچ به ندکراوښکی سیاسیمان نییه،> هندی که سی گومانلیکراو که خوشبه ختانه ژماره بیان له په نجه کانی یه که دست تپه ر ناکا، گومان له و قسه یه ده که ن، ټیوه چی ده لټن؟ * نه گه رچی به شیوه یه کی گشتی جی سهرسورمانه که له سیاسی راستی بدرکټی، به لام نه و قسه یه ی وهزیری داد سهد دهر سهد راسته، چونکه ټیمه هه رچی دژی به رزه ونندی بالای حوکومه تی هه ریم بیر بکاته وه، به ندی ناکه ین، به لکو نه گه ر نه و که سه، سه ر به لایه نټکی دهره وه ی به ره ی کوردستانی بیت، چونکه هیچ له جه ماوهر ناشارینه وه، به عالمی ناشکر، به رژی نیوه رڼو، له شوټنټکی گشتیدا، به سزای گه ل و شوژی ده گه ټینین، وهک: ره ټووف کامیل و نه زیر عومه ر علی. نه گه ر له ناو ریزه کانی به ره یشدا بیت و وهک به ره بیر نه کاته وه، نه وا به شه وی نیوه شه و، ټوله ی خوټنی پاکي شه هیدانی لی ده که ینه وه، وهک: رټناس و سوژان و جه مالی حه لاو.

ټیمه ناچین به عس ئاسا نه یاره کانی خوژمان زیندانی بکه ین، نه شکه نجه بیان بده ین و دواتر به دزی میلله ته وه بیانکوژین. ټیمه ته واو به پټچه وانهی به عسی دږنده وه هه لسوکه وت ده که ین، نه هیچ له جه ماوهر ده شارینه وه، نه جه ماوهر یش له به ندیخانه دا ده شارینه وه.

– نه م راستگوټیه تان هانم دها بوټرم بپرسم: ده لټن ماوه یه ک له سه روه ختی شه ری ئیران - عیراقدا، ئیران پردیکی هه وایی له نیوان قه رارگای رهمه زان و شارباژپدا هه لبه سته بوو، رڼژانه به و پرده دا چه ک و نازووقه تان بډ ده هات، ئایا نه مه هه ر قسه ی رووت بوو، یان راستی؟

* من خودی خوټم به شټکی زوری ولاتی ئیرانم دیوه، له وی پردی وام بهر چاو نه که وتوه له وه ی قلیاسان درټرتر بووی، نازانم چوڼ بروا به وه ده کری، ئیران پردیکی هینده درټری بو ټیمه دروست کردب! ئیران گه ر نه و توانایه ی هه بووایه، پردیکی وه های له قه سری شیرینه وه بډ به غدا هه لده به ست و به غدای ده گرت.

– پټوه ندیتان له گه ل نه بو ظه بی هه بوو؟

* نه خیر پټوه ندیمان زټر له گه ل نه بو حکمه ت هه بوو، نه و به پرسی پټوه ندیه کانی دهره وه ی حیزبی شیوعی بوو.

– بیروپراتان بهرامبەر به کۆتایی پئی هاتنی قۆناعی شه‌ری سارد چیه؟

* نازانم چی هانی داوون ئەم پرسیاره ئاراسته‌ی که‌سیکی وه‌ک من بکه‌ن؟ منیک که له کاتی شه‌ردا ئەوی گوییی پئی نه‌دهم ساردی و گه‌رمییه. من وه‌ک چۆن له چله‌ی هاویندا له‌و گه‌رمیانه سه‌نگه‌رم له دوژمن گرتوو، هه‌روایش له چله‌ی زستاندا له‌و کویستانه، له ناو به‌فردا به‌رامبەر دوژمن شه‌وم رۆژ کردۆته‌وه.

– له‌و شه‌ری و نه‌به‌ردانه‌دا ریکه‌وتوو ده‌سته‌ویه‌خه به چه‌کی سپی شه‌پتان کردیی؟

* نه‌خێر به‌ درێژایی سالانی شوێرشێ کۆن و نوێ هه‌رگیز چه‌کی سپی و کاله‌وه‌بووم به‌ شانوه‌ نه‌بووه، هه‌میشه‌ خه‌نجر و ده‌مانچه و تفه‌نگم له‌ به‌ختی کورد ربه‌شتر بوون. وه‌ک ده‌بینی ئیستایش چه‌که‌که‌ی قه‌دم ده‌لێی ره‌شماره.

– بیروپراتان به‌رامبەر به‌ سه‌ره‌لانی پارته‌ی کاری سه‌ربه‌خۆیی کوردستان چیه؟

* ئەو سه‌رده‌مه به‌سه‌ر چوو، له‌ کوردستان که‌س بتوانی به‌ کاری سه‌ربه‌خۆ هه‌لبه‌سی، ئیدی له‌مه‌و دوا بئی پرسورای ئیمه، که‌س بۆی نییه سه‌ربه‌خۆ هه‌یج کاری ئه‌نجام بدات.

– ئایا بیرتان له‌وه نه‌کردۆته‌وه تۆله‌ی ژارباران و ئه‌نفال له‌ عه‌لی کیمیاوی بکه‌نه‌وه و گیانی پۆخلی به‌ دۆزه‌خ شاد بکه‌ن؟

* راستییه‌که‌ی ئیمه‌ دوا‌ی کۆره‌وه‌که‌ بۆیه ریکه‌ی وتووێژمان گرته‌به‌ر تا بتوانین به‌و بیانوووه‌ ناوبراو له‌ناو به‌هین، به‌لام که‌ ده‌ستمان پێی نه‌گه‌یشت، هاتین له‌ بری ئه‌و، له‌ تۆله‌ی قوربانیانی ئه‌نفال و کیمیا‌باراندا، «عه‌لی بو‌سکانی» مان له‌ناو برد. خۆی ئیمه‌ له‌ خۆیدا زیتێر گرنگی به‌ کاکل ده‌ده‌ین، عه‌لی کاکله، کیمیاوی بئی یان بو‌سکانی، ئه‌وانه‌ تو‌یکلن. ئەم کاکل و تو‌یکله‌ وا بزانی له‌ ئه‌ده‌دا ده‌بێته‌ ناوه‌رۆک و شیوه.

– باسی ئه‌ده‌بتان کرد، به‌ راست «کۆلن و لسن» تان پئی چۆنه‌؟

* ئه‌وه‌ته‌ی له‌ بیرمه، هه‌میشه‌ له‌ کاته هه‌ره‌ دژواره‌کانیشدا، لای که‌م رۆژی جاری دانه‌کانم به‌ کۆلینۆس خاوی‌ن کردوونه‌ته‌وه، هه‌ر بۆیه دانه‌کانیشم وه‌ک باوه‌رم هه‌رگیز له‌ق نابن.

1995. 06. 12

دیداریکی نیوان نووسه ریځک و سولتان

– له میژه سهرقالی خه باتیکي بی وچانی دژوارم، بۆ ئه وهی به دیداری نوورانیتان شاد بېم. سوپاس بۆ دلفراوانی ئیوه و ده ریای ئارامی خۆم، وا ئه و ئاواته دیرینه م هاته دی و ههر چهند ده که م ناتوانم ئه و شادی و شانازییه بشارمه وه، که له ئه نجامی هه لکه وتنی ئه م شاهه له وه هه ستیان پی ده که م و ...

* تکایه له درگای باسه که بده.

– وهک له هیژاتان شاراوه نییه، که له که مان به قوئاغیکی گه لی ناسکدا تیپه ر ده بی، له م قوئاغه میژووییه دا کۆمه لی ئه رکی گرنگمان به ره و روو ده بیته وه، به پیی بۆچوونی من یه کیکیان که بایه خیکی تایبه تی هه یه، پشتگیرییکردنه له ئازادی بیرو را دره برین، چونکه کاتی ئه وه هاتوو ه فیر بین گوئی له که سانی دیکه بگرین، که سانی که وهک ئیمه بیرناکه نه وه و خویندنه وهی جیاوازیان ...

* به ئه رکی مه زانه بچۆ ناو باسه که وه.

– وهک ده زانن کۆمه لی گۆقار و رۆژنامه درده چن، به لام مایه ی داخه هیه چ کام له وانه سه ره به خۆ نین و ههر کامیکیان ده گری له غاوی لایه نیکي له دهمدایه، بۆیه ئه گه ر بلندگۆیه کی وایش بیته ئاراوه که به راشکاوی بیرو را ی خه لکانی بیلایه ن دره بری، ئه وا به بیری من ...

* نیازت نییه بچیته سه ر کرۆکی مه به سه ته که ت؟

– ئیمه کۆمه لی که نجی پیروژین، که ده توانم بلیم سه ر به نه وهی نوین، یان وهک ناحه زه کانمان ده لێن: ئه ولادی ئه م عه سره ن، ئه و نه وه یی هاوزه مان سه ربازی و پیشمه رگایه تی، رژیتم و شخی ره تکرده وه و چاوی بریه ئاسۆیه کی دیکه، خۆری را په رینیش ناراسته وخۆ هه ر له که لی ئه و پیشخواردنه وه یه وه سه ری هه لدا. ئیستا ییش دهمانه وئ هه ر درێژه به و ریبازه بده ن، ریبازی که قامچی ئایدۆلۆژیا بلند ناکاته وه، بریار ناداته ده ستی یه ک که س، مه عریفه کۆنترۆل ناکات، له ژیر ده واری خپلدا هه لئناکات و ..

* دیسان ناچارم قسه کانت پی بېرم و داوات لی بکه م چیت ده وئ بی پتچ و په نا ئه وه بلی.

– ئیمه ئه و نه وه نوپیه پیوستمان به بلاوکراوه یه که هه یه، جیاوازه وانه ی

گەرماوى گۆرەپانەكەيان قۇرغ كىردوو، بىلاوكراوئەكە لە مەلى بچى دوور لە پۇل بخوئىنى و ئاوازىكى نوئى بە گوئى ھەلبىژاردەدا بدات، ئاوازىكى ھاوچەرخ كە وھلامى خواستى سەردەم بداتەو و چا و لە داھاتوو بېرېت. راستە ئىمە كەم و زۆر كارىگەرئىتى <فۇكۇ>مان لەسەرە، كە بەستەزمانە بە نەخۇشى ئايدز مرد، بە داخەو لە كۆمەلگای دواكەوتووئى ئىمەدا نەك ئازادىي بىرورا دەرېرېن، ئازادىي ھەست و ئەوین دەرېرېنىش نىيە، بۆيە خەلكانىكى ناھاوچەرخ ناو و ناتۆرە دواى كەسانى ھۆمۆسېكسوئىل، با بلىمەتتىكى وەك فۇكۇئىش بى، دەخەن. ئىمە گەرچى بىر و بۆچوونى فۇكۇمان لا پەسەندە و كوئى بە ھەلسوكەوتى رۆژانەى نادەين، بەلام پىئويستە ئەوئىشمان لە ياد بى فۇكۇ بەو پەرى ھۆشيارىيەو ھەولى دا تا تووشى ئايدز بىي، بەو مەبەستەى واقىعەيانە لەسەر حالەتەكە بنووسى. جىيى داخە مەرگ مەوداى نەدا و ...

* كەسانى كۆنەپارېز بە چا و پۆشىن لە ھەستى تاك و نەستى كو، ئەو خەسلەتەى فۇكۇ بە پارنەى ئاخىلى ھەندى لە ھەقئالانى ئىمەيش دەزانن. لەو ھەرى و بە شىوہەكى كۆنكرىت داخوازىيەكانت بلى.

– دەمويست باسى ئەو پرۆژەپەتان بۆ بكەم، كە زۆر لە مېژە بۆتە خولىامان و ھەراسانى كىردووین، پرۆژەپە كە زادەى ژانىكى پىرۆژە و ئەگەر دەست بە بائىيەو نەگىرئى، ئەوا نەك ھەر ناكەوئتە سەر پىي خۆى، بەلكو دەشى ھەر بە ساوايى مائئاوايى لە ئەوئىندارانى بكات و شەوگارى كوردستان رۆشن نە ...

* دەتوانى بە كورتى و بە كوردى پىم بلىي، بۆ چى ھاتووئى؟

– ھاتووم داواى ئامېزى ناز، داواى خۆراك و پۆشاك، داواى يارمەتى دارايى بۆ ئەو كۆرپەپە بكەم.

* ئىمە لە ھەموو بواریكدا برىارى ئامادەمان ھەپە، ھەر لە سەرەتاو ھۆى ئەم سەردانەتم دەزانى و برىارىشم دابوو يارمەتتەت بدەم. ئىمە ھەرگىز ھەلوئىستى جوامپرانەى تۆمان لە ياد ناچى، لەو كاتە ناسكانەدا كە ئىمە بە تەنبا بە شاخو ھە بووین، كەسانى تۆ ئاسا باخى شارىان لەژىر پىي دوزمندا كىردبوو كىلگەى بە مین چىراو و ئەياندەھىشت ھەست بە تەنبايى بكەين، بۆيە ئىستە كە دەستى سەوزى چاكە و پر لە كۆمەكت بۆ درېژ دەكەين ، پىمان وایە قەرزىكى مېژووئى دەدەپنەو و لە برى ئەو يارمەتتەپە ھىچ داخوازىيەكمان نىيە، بەلام با سەرەرمى رەخنەتان تەنبا ئاراستەى سنگى لایەنئىك نەبى و ھەمووان بگىرئەو ھە. ئىمە ھىچ كەسى ھىندە بە پىرۆز نازانىن كە جىگەى رەخنە نەبى و بروامان بە بفقە و تابو نىيە. ئىمە ئەگەرچى خاوەنى دەسەلاتىن، بەلام بە رىژەو ھە سەر بۆ دەسەلاتى دەقەكانى ئىو ھەدەنەوئىن. پىمان خۆشە ناو بە ناو دەرزى بە ئىمەدا بكەن و سوژن ئازنى ئەوانىش بە ئەركى ھەمىشەپە خۆتان بزنانن.

ئىمە بە پىچەوانەى ھەموو ئەوانەو ھە قىنىكى ئەستورىيان لە شىعرى حور و
عەسكەرى فیرار بوو، ئەو شىعرەمان لا پەسەندە كە خۆى لە كۆت و پتوھندى
كىش و پاشبەند نازاد كەردى. ئىمە گەرچى ھەزەكەین قارەمانى چىرۆك
گۆرەپانى شەر چۆل نەكات و ھەلاتن نەناسى، بەلام ئەو نووسەرەمان بە لاو
چاكە لەگەل تەجدید بوویت و سەرى بۆ تەجنید شۆر نەكردى و لە سەربازى
ھەلاتى.

ئىوھ دياره ئەو ھەزەزان كە پتووستە خۆتان لە خۆپندەوھى نوپى دەقە ئایىنىھەكان
بە دوور بگرن، چونكە ئەو تىكستە ئاسمانىھە پىرۆزانە لە سەرووی رەخنەوھن،
ئەگەر سەركىشىكى سەر بە نەوھى ئىوھ، ئەو سنوورە ھەمىشەھىھى بەزاند، ئەوا
نابى چاوەرپى پشنگىرى ئىمە بى.

– قوربان بەرامبەر ئەو یارمەتیھە كە دلنایام حاتەمى دەبى، تەنیا ئەو سووكە
داخووزیانەتان ھەھە؟

* ئىستا بەلى، بەلام لە داھاتوودا چاوەرپى ئەوھ لە جوامىرىكى وەك تۆ دەكەین،
ناوى راستەقىنەى ئەو نووسەرەمان بۆ ئاشكرا بكەى كە بە ناوى نەپتییەوھ، لە
نەشارەزایەوھ رەخنەمان لى دەگرن. ھەزەكەم گۆفارەكەتان وەك زمانحالى
ئەوان نیشان بەدەى، تا لە رپى تۆوھ بۆمان بگونجى بیانناسین و بە دیارى و
یارمەتى بەسەریان بكەینەوھ. ئىمە ھەمىشە بەرامبەر نووسەرەمان نەرم و نیان
بووین و ئەگەر لە رابردوودا بە شتوھى توند و تیژ مامەلە لەگەل یەك دووانتیکدا
كرابى، ئەوا بى ئاگادارى من بووھ و ئەو ھەفالىھىشى لپى بەرپرسىار بوو، لە مێژە
گوندۆرەى پاشگەزبوونەوھى بە كەشكەزۆى شكاندوھ.

– بۆ ئەوھى ئىلھام لە جیھانىنیتان وەرېگرم، دەتوانم بپرسم فەلسەفەى ژيانتان
چىھە؟

* ھەمزاتۆف بە ھەلەدا چووھ كە دەلى: «ئەوى گوللە بە رابردوویەوھ بنى،
داھاتووی تۆپى پتوھ دەنى.» ئىمەیش وەك ئىوھ رابردووی خۆمان رەت دەكەینەوھ
و لەوھ دلنایان كە رابردوو گوللەباران دەكەین، داھاتوو گولبارانمان دەكا.
تۆ چاك دەزانی ژيانى كادیر و پشیمەرگە بە خواردنى بەرى رەنجى كەسانى
دیکەوھ بەندە. ئەوى بار بى بەسەر شانى كەسانى دیکەوھ و پتى شەرم نەبى،
كەسى وا سل لە ھىچ ناكاتەوھ. ئىستا پەتای ئەم دیاردەھە سەراپای كۆمەلگای
گرتۆتەوھ، سەردەمى رۆمانسىبوون بەسەر چووھ و نەوھەكى مفتحەخۆر و
ھەوانتەچى سەرى ھەلداوھ. ئىمە بە قازانجى بزوتنەوھى لە وەستان نەھاتووی
بەرەو پشەوھچووی لەگەمان، سوودمان لەو نەخۆشییە كۆمەلایەتیھە وەرگرتوھ
و لایەنى پۆزەتیفمان لەو دیاردە نېگەتیفەدا دۆزیوھتەوھ و بۆ بەرژوھندى
چۆشدانى كۆمەلانى خەلك بەگەرمان خستوھ. بە كورتى فەلسەفەى من ئەمەھە:

له رهشترين لاپه رهدا بۆ خالی سپی دهگه ریم و گوله ژاکاوه کانیس گهش دهبینم. له ههه گۆمیتکدا بیگه مۆ تۆرۆی بهجۆ دههیلّم، هاوزه مان له گهلی بنه دا خۆم چهشارداوه و چاوه پۆی نیچیری جۆراوجۆرم.

– قوربان ئیوه پیتان چۆنه، ناو به ناو رهخنه ی قوول و زانستی له عهقلی سیاسی کوردی بگرن؟

* من دژی ئه وهه، چونکه ئه وه ریگه یه به ره وه سه رابتان ده بات. ئه وی نیازی رهخنه ی له و جۆره ی هه بی، مانای نیازی هیچی نییه. من پیم خۆشه ئیوه سه باره ت به شتیک بنووسن که بوونی هه بی، کورد کوا عهقلی سیاسی هه بووه و هه یه، تا ئیوه رهخنه ی لۆ بگرن! ئیمه با له گه ل خۆماندا راستگۆ بین، کام سه رکرده ی کورد رسته یه کی له پاش به جیماره، بکه ویته خانه ی فیکره وه؟

– ئایا له رهخنه کماندا باسی شته تایبه تییه کانیس بکه ی، بۆ نمونه به و جۆره ی هیژاتان له په ره له ماندا < ۱۲ ی ۹ ی ۱۹۹۲ > بۆ پووچه ل کردنه وه ی پلانه گلاره که ی په که که، ته نانه ت باسی ژنه که ی < ئاپۆ > یشتان کرد؟

* گرنه گه یشتن به ئامانه. هه ره ریگه یه له ئامانه ی بالا نزیکمان بخاته وه، ریگه یه کی پاک و پیرۆزه. ئیوه جۆگه له یه کن ئاره زووی خۆتانه ملی کام ری دهگرن، ئه وه گرنه هه موومان برژیننه وه سه ره هه مان گۆم، گۆمی بیبنی بزوتنه وه ی نه ته وایه تی، ئیدی چۆن ده نووسن ئه وه خۆتان بریار ده دن و بۆ ئیوه هیشتا زه رنه قووته ی سانسۆر سه ری له هیلکه ی قازانجی گه ل و نیشتمان نه جووقاوه.

– گه وره م ئه گه ر پیم بده ی شاره زه رده واله ی مه سه له یه کی تریش ده وره وژینم ...

* چاوه پیم نووسینه کانتان له وروژاندنی خه لکی شاره کاند دژی نه یاره سه ره کییه که مان، رۆلکی به رچاوی هه بی. ببوره کاتی دیاریکراوی دیداره که دوا یی هات. به رپرسی دارایی چاوه پیته.

– قوربان مه رجه کانتان وه که ئه لقه ده که مه گویم، هه میشه خۆم به ...

* ئه وانه مه رج نه بوون، تیبینی بوون.

میری ھلپہرستان

من ناوم رھمانه، نووسه ریکي گه وره نیم، وهلی دهستی نووسینم هه یه. سالی پار کابرایه کی زمانزبر، که له بواری شیعر، رهنه و وهرگیتراندا تووشی نسکو هاتبوو، کو مه لی ساتیری بهو مه بهسته ی له چیرۆکدا شتی به شتی بکات، سه بارهت به ژیننامه ی من نووسی. نایشارمه وه تا بلای به وه نیگه ران بووم، که ده مینی به پله په یژه ی په راسووی مندا، به رهو جیهانی ناویانگ دهرکردن سه رده که وئ. ئه و زه لاهه نه که هه ر نه ده هات راستگۆیانه به سه رهاتی ژیانم بگه یته وه، به لکو که لئیان ده پرسی: رھمان کییه؟ ده یگوت: که سیکی دیاریکراو نییه، زاده ی خه یاله. یان قسه ی له قه واره ی خو ی گه وره تری ده کرد، وهک: من باسی هه چ روودا وئ ناکه م، خو م روودا و ده خو لقیتم. یان: گوی له که سی ناگرم، لای که م به ردیکی نه خسته یته سه ر دیواری ئه ده بی کوردی. جارکیان له کو ریکدا خوینه ریکي لیزان، بازنه ی ئابلوو قه ی به ده وریدا هینه ته سه ک کرده وه، ناچاری کرد بلای: «کاره کته ره کانی خه ونی نیوه شه ویکي هاوینه، که سانی راسته قینه و دوستی نزیکي شه کسپیر خو ی بوون. بابته ی سه ره کیی رو مانیکي جیمس لو رد پیوه ندی نیوان پیکاسو و دورای هاوسه ریتی. عیززه دین مسته فا ره سوول له «نوستان» دا باسی ماموستا به شیر مو شیر و رو شنبیره کورده به غدانشینه کان دهکا. موکری له «ئه ژدیه ا» دا به ناوی راسته قینه ی خو یانه وه باسی هه ندئ له و هاوړئ نووسه رانه ی خو ی کردو وه که له چیا پیکه وه بوون. ئه وه گرنه نییه، روودا ویکي راسته قینه ده کی پینه وه یان خه یالکرد، گرنه ئه وه یه چیرۆکیکی هونه ری ده نووسین یان نا؟»

من زیتیر په ستی دهستی ئه وه بووم، تا رسته یه کی راستی له سه ر دهنووسیم، نو رسته ی بو هه لده به ستم. هه ر وهک نمونه: جارئ ده نووسی: رھمان ئه ندای کارای کو میته ی بالای کو نگره ی گه لی کوردستانی هه لوه شاهه بووه. یان: به ررسی یه که می ئه نجوومه نی گوندی تاقه مال بووه. یان: پتلا و جو تکه ری میوانی مالی هوزانقانیکی به رزه رفی بووه. من پار مو له تی ماشین لیخو رینم وه رگرت، که چی منی به کو نه شو فیری پاس له قه له م دا بوو.

بروا بکه ن تا مو له تی شو فیریم وه رگرت، جه رگم بوو به ئاو. له لیخو ریندا، نالیم پیرفیکت بووم، وه لی بایی ئه وه ندهم لی دزانی که له تاقیکردنه وه دا به ئسانی دهر بجم. ئه وی پشتی شکاند بووم، تیورییه که بوو، هه رچیم ده کرد، هه ر

دەرنە دەچووم. دەلەین خوا کلاوی بۆ بەروو کردوو، رۆژیکیان خەریکی خۆیندەنەوی نامیلکەیه بووم، کە بۆ بەرپەرچدانەوی بۆچوونەکانی دیرۆکنووسیکی کورد تەرخان کرابوو. سەرنجم دا پەرخنەگر بە زاراوەگەلیکی وا وشکەگەلەکی تیبینیەکانی هەلچنیبوو، کە تەنیا لە نیوان فیتەرە دەستپەنگینەکان و شوفیترە خاوەننەزمونەکاندا باون. هاتبوو بەو کەرسانەیی کە شای فیتەران نۆتۆمبیلیکی پێ هەلەوه شینیتەوه، بەرەمی میژوونووسەگەیی بە جۆرێ هەلەوه شانددبووه، کە دەتوانم بلایم هەلا هەلای کردبوو. تا ئەو نامیلکەیه، کە خۆیندەنەویەکی نوێخاوانەیی میژووی دیرینمان بوو، چەند جارێ بە وردی نەخۆیندەوه، لە تیۆریدا دەرنەچووم.

بۆ پاکیشانی بەرە لەژێر پێی ئەو نووسەرە بالاکورته زماندریژە، تا لە پێی ناوژاندنی من و نووسەرائی دیکەوه، ناوبانگی زیتەر پەیدا نەکا، لەمەو دوا هەم باسی خۆم و هەم باسی نووسەرائی دیکەیشان بۆ دەکەم.

منیش وەکوو هەموو نووسەریکی دیکەیی کورد، لە شیعەرەوه دەستم پێ کردبوو، وەلێ چونکە لە کوردستان لەبەر سەرقالی بە خەباتی ژێرزەمینیی و ناوئۆلی و سەرشاخییەوه، تەنانەت هەلی بلۆکردنەوهی تاقە شیعەریکیشم بۆ نەپەخسابوو، لە هەندەران وەک شاعیر نەناسرابووم، هەر بۆیە شیعەر بۆ هەر گۆڤارێ دەنارد پەفزەم بۆ دەهاتەوه. لە شاخ ناسیاویم لەگەڵ شاعیرێکی بلنەهەلچوووی شۆریشگێردا پەیدا کردبوو. لە بەختی من وازی لە شیعەر هێنا بوو، لە هەواری رۆژنامەگەریدا بارگە و بنەیی خستبوو، لە بەرلین بە رەش گۆڤاری بۆ فەقیانە کەسکەکان بەرپۆه دەبرد. کەلکم لەو هەلە بینی و شیعەریکی رۆژانی شاخ، کە وەها دەستی پێ دەکرد:

«قامکی تۆ تامەزرۆی خەنەیه

من تالی سەمیل جیژووانی هەلۆیه

بەرۆکم چاوەرپێ گوللەیه

ناوقەدەت بیرى لای پشتنی لیرەیه.»

بۆ نارد. خوا هەلناگرێ ئەویش دواى دەست تیۆهردانیکی مامۆستایانە، بۆی بلاو کردمەوه.

کەس نانا سەم هێندەیی ئەو شاعیرە رۆژنامەنووسە عەودالی بەرژەوندیی خۆی بووبی. یەكەم کەس بوو کە بە پاداشت بۆ رادیۆی شۆرش بنووسی. هەمیشە دەهگوت: ئێمە نابێ هێندە لە میرەوه نزیک بین، کە سەرسەمی دا، ملمان لە تەک ئەستۆیدا بشکێ، وەلێ نابێ زۆریش لێوهی دوور بین، ئەگینا دەستکەوتیکی ئەوتۆمان نابێ. یان دەهگوت: ئینسان تەنیا جارێ دەژی، ئەو ژیانەیش پێچی میژەرێکە، بۆیە پێویستە زۆرترین چیژ و خۆشی لێ وەرگیرین. برۆا بکەن ئەوی

پیی دهلین ململانیتی چینایهتی لهم تیزههی ئەبیقۆروه سه‌رچاوهی گرتووه و ته‌نانه‌ت موپاسانیش هه‌ر له هه‌ولێ به‌رجه‌سته‌کردنی ئەم بیروۆکه‌یه‌دا بووه.

چارێکیان گوتی: «بۆ ئەوهی له‌ ریی ته‌له‌فۆنی سه‌ر جاده‌وه قسه‌ی خۆت بکه‌ی، ده‌بێ پاره‌ی تێ بکه‌ی، بێ پاره تیکردن یه‌ک وشه‌ت ناروا. منیش وه‌ک رۆژنامه‌نووسی، ته‌له‌فۆنی سه‌ر جاده‌ ئاسا، ئەوهی خوازیاره‌ وا بنووسم وه‌ک ده‌یه‌وئ، ده‌بێ هێنده‌ بدات، وه‌ک ده‌مه‌وئ. کریکاری وریا ده‌زانئ هێزی بازووی خۆی بفرۆشئ. خۆ کۆیله‌ نییه‌، هه‌تا هه‌تایه‌ هه‌ر خزمه‌تی خاوه‌نکاریکی دیاریکراو بکات. هه‌ر که‌ یه‌کیکی دیکه‌ به‌لینی زۆتری پێ دا، یه‌کسه‌ر شه‌قیکی مزر له‌ خاوه‌نکاره‌ دێرینه‌که‌ی هه‌لده‌دا. منیش به‌ره‌می بیرم به‌وه‌ ده‌فرۆشم که‌ به‌ گرانتر ده‌یکرئ. ئەمه‌ مافیکی سه‌ره‌تایی خۆمه‌، مه‌گه‌ر که‌سانی دواکه‌وتوو ئەم خاوه‌نکار گۆرینه‌، به‌ هه‌له‌رستی لێک بدنه‌وه‌. حیزب رۆوناکیبیریک په‌سه‌ند ده‌کا که‌ وه‌ک ده‌یه‌وئ بیخاته‌ گه‌ر. منیش ئیش بۆ حیزبێ ده‌که‌م، داخوازییه‌کانم جێبه‌جێ بکا. با تۆزئ واقیعین بین، ولات چۆن به‌وانه‌ نازاد ده‌کرئ که‌ خۆیان دیلی ده‌ستی بیگانه‌ن؟ ئەوهی له‌ رووی ئیکۆنۆمییه‌وه سه‌ره‌به‌ست نه‌بئ، چۆن ده‌توانی له‌ باری سیاسیییه‌وه سه‌ره‌به‌ست بئ؟ کام لایه‌نی بچووک وابه‌سته‌ی هێزێکی له‌ خۆی گه‌وره‌تر نییه‌؟ کام رۆژنامه‌ی ئەوروپایی ده‌وێرئ دژی کارگه‌ مه‌زنه‌کان بنووسئ؟ ناخر ژبانی ئەو رۆژنامه‌نه‌ به‌ بلاوکردنه‌وه‌ی ریکلامه‌وه بۆ ئەو کارگانه‌، به‌نده‌. نازادیی راسته‌قینه‌ خه‌ونێکی زه‌ه‌.»

لایه‌نی لاوازی کافوور لای موته‌ننه‌بی ره‌شه‌په‌ستییه‌، ناخر پیتی وابوو ئەوهی ره‌شه‌په‌ست بئ، پیس و دزێوه‌. ئەوه‌یش بانگه‌شه‌کردن بوو، بۆ چه‌سه‌پاندنی کۆیلایه‌تی و ره‌گه‌زه‌ره‌ستی. جیی داخه‌ موته‌ننه‌بی ئەو شاعیره‌ مه‌زنه‌، توانیوتی شه‌پوهیه‌کی جوان و بالآ، به‌و ناوه‌رۆکه‌ پۆخ‌ و نزمه‌ بدات. شاعیره‌ رۆژنامه‌نووسه‌که‌ی ناسیاوی منیش، له‌ بواری بلند نیشاندانی بیروۆکه‌ی نزمدا، بالآی ئەوه‌نده‌ی موته‌ننه‌بی به‌رز بوو. ئەو هاورێیه‌ بیست سالی ره‌به‌ق سرودی «سه‌وزه‌ مه‌رۆ له‌ دواتم» ده‌گوت، سالی‌ک ده‌بئ، یان نابئ هێنده‌ به‌ خه‌ستی خووی داوه‌ته «کراس زه‌ردئ»، له‌ هه‌موو بۆنه‌یه‌که‌دا ده‌یچرئ.

ئه‌گه‌رچی ده‌زانم نووسه‌ر نابئ ئامۆژگاریی خۆینه‌ر بکا، به‌لام من له‌به‌ر به‌رژه‌وه‌ندیی ئیوه‌ قوربانی به‌ لایه‌نی هونه‌ریی چیرۆکه‌که‌م ده‌دم و ده‌لیم: گلۆله‌ی هه‌موو خاوه‌نکاره‌کانی دیکه‌ روو له‌ لیژبیه‌، ئەوهی له‌ دووی قازانجی خۆی وێله‌، با چی زووتره‌ بلیت له‌سه‌ر ئەسه‌پی یالزیرین بچرئ، ناخر میری هه‌له‌پرستان له‌ خۆیتندنه‌وه‌ی داهاتوودا، داوین له‌ شانی فه‌تتاح فال ده‌سوئ و هه‌میشه‌ پێشبینیه‌کانی هێنده‌ راست ده‌رده‌چن، ده‌لێی له‌ غه‌یبه‌وه‌ ئاگادار ده‌کرێته‌وه‌.

2000. 05. 31

ته له فۆنه شيعر

دهلین شه کسپیر گوشاریکی زۆری له سهر بووه، رۆمییۆ نه مرینی و به جولیتی شاد بکات. گهلی جار رووی داوه، مندالان نامهیان بۆ رادیۆ ناردوووه و داوایانکردوووه فلان چیرۆک ههر بهردهوام بێ و نهگاته کۆتایی. جاری وا بووه زنجیرهیه که له تیقیدا نیشان دراوه، ژمارهی ئەلقهکانی گهیشتۆته سهد و بینهر ههر لێ تیر نهبووه و خوازیار بووه ههر درێژهی هه بێ.

شهیتان په لهی کرد، چاوی خۆی کوپتر کرد. زیدهرۆیی ناکهم ئەگهر بلیم له بواری په له کردندا، تامی شهیتان ددهم. وهک دهزانن دواي ئەوهی پازده ساتیره چیرۆکم سهبارت به رحمان، که که سیکه خۆم ئەفراندوووه، نووسی، هاتم پاسه کهیم وهرگه راند و کۆتاییم به ژبانی و به ساتیرنووسین هیئا.

ههر له سه رهتای بلاو بوونه وهی ساتیره که نه وه چه ندين رۆژنامه، ههفته نامه، مانگنامه و وهرزنامه، له کوردستانی بندهستی خۆمان و بندهستی ئێران و تهنا نهت له هه نده رانی شه وه، پێوه ندیایان پتوه کردم و ئامادهیی خۆیان نیشان دا، گرنگترین ستوون، یان لاپه رهی دوايي هه موو ژماره یه کیان، بۆ ساتیرم ته رخان بکه ن.

من حه زم له دووباره کردنه وهی خۆم نییه. وام پێ باشه ههر ساله ی خه ریکی به زمی بم. ههر هی ئەوه ی شه تا ئیستا ده دوا زده حیزب و شه ش هه وت ژم گۆرپوه. ئەوه بوو تکا و پارانه وهی هیچ سه ره نووسه ریکم، به هیند نه گرت و رهحمانم کوشت. سالی پار چه ندين ده زگای بلاو کردنه وه هه ولیان دا ساتیره کانم چاپ بکه ن، به لام ملم نه دا و خۆم چاپم کردن. چاپی یه که م نه که وته سه ره ئه رز. ناچار هه م دیسان کۆمه له ساتیرم چاپ کرده وه. چاپی دووه می که وته نه ناو بازاری و ته و او بوونی یه کێ بوون، بۆیه بریارم داوه، بۆ ئەوهی چاپی سییه می زوو ته و او نه بێ، نه یخه مه بازا ره وه، به لکو له رپتی پۆست و که ته لۆکه وه بیفرۆشم. به لام ئاش له خه یالیک و ئاشه وان، یان راستتر ساتیره وان، له خه یالیک.

دوو مانگ زیتره رۆژانه ده یان نامه م له خۆینه ره به وه فاکنامه وه پێ ده گات و داوی زیندوو کردنه وهی رهحمانم لێ ده که ن. منیش چونکه بۆ له شکری له ژماره نه ها تووی خۆینه ران، نه ک بۆ هه لبژارده، ده نووسم، بۆیه له به کوشته دانی رهحمان

په شیمانم و ناچارم سه رله نوږی ژبانی پی بیه خشمه وه. ئەگەر هه لێژادهش له سه ر
ئەم غه فلّه ته هونه ریه، بهر خه نجه ری ره خنه یان دام، پتیا ن ده لیم: ئەوه نه بوو
شه کسپیریش هه ندی له قاره مانه کانی خو ی ده کوشت و دواتر تارما یه کانیانی
ده هتیا یه وه؟

ئەوی هه له ی کرد، ده بی ئاماده بی، باجه که یشی بدا. دانی پتیا ده نیم، بریا ری به
کوشتدانی ره حمان هه له یه کی کوشنده بوو، له ئەنجامی په له کردنه وه تیی که وتم.
داوای به خشین له هه موو ئەو خو پنه رانه م، که به بیستنی هه والی مه رگی
ره حمان، ژان په ریه جه رگیان، ده که م..

*

من شاعیر نیم، وه لی شیعرنا سم. ئەوی تو زقالی ویزدانی هه بی، مشتومر له سه ر
ئەم راستیه ناکا. ماوه یه ک بوو، بی ئیش بووم، له دلی خو مدا گوتم: جا بو
گو ژاری دهرنه که م؟ هه ر وایشم کرد.

هه ر له گه ل بلا بوونه وه یه که مین ژماره ی گو ژاره بو ردا، له هه موو گو شه یه کی
دنا وه، شیعرم به سه ردا با ری. کاره سات ئەمه نه بوو، چونکه هه ر له سه د شیعر،
یه کیکیانم بلاو ده کرده وه، ئەوه کاره سات بوو ره حمان ناو به ناو به ته له فو ن
شیعریکی دوور و دریزی تازه ی خو یی بو ده خو پندمه وه و ده یویست روو گیر بيم و
بلیم: زور جوانه، بینزه، بلاوی ده که مه وه. منیش چونکه سه رنو سه ریکی شه رمن
نه بووم، هه ر جاره ی بیانوویه کم بو ره تکرده وه ی شیعره کانی ده بینیه وه.
جا ریکیان که یشته تینی و گو تی:

- تو له میژه دهستی دهستی به من ده که ی. به راشکاوی پیم بلای، منت پی
شاعیره، یان نا؟

* سه رتا پیویسه ئەوه ت پی بلیم که پیشتر کورته شیعر، چیرۆکه شیعر،
رو مانه شیعر و په خشانه شیعر هه بوون، تو دا هینه ری ته له فو نه شیعری.

- که وایه پی ده چی ناوه رو کی شیعره کانم په سه ند نه که ی؟

* مانای شیعر له دهره وه ی شیعردا نییه، له ناو شیعردایه و له کاتی نووسینی
شیعردا له دایک ده بی. تو دیت بیریک که پیشتر هه تبوو، ده خه یته ناو قالبی
کیش و سه روا وه، که پیش له دایکبوونی تو، ئەو قالبه هه بووه، به لام شیعری
راسته قینه، وهک باشلار بو ی چوو، شیوه و ماناکه ی هاوزه مان له گه ل نووسیندا
سه ره له دهن. تو دتی با سی خه باتی چینایه تی ده که ی، ئەمه یش شتیکی کو نه و
له دهره وه ی شیعریش روو ددا. تو دتی ئەو بابه ته له قالبی کیشی ساوای
چواربرگه یی ده ده ی، شیعریش قالب نانا سی. شیعرم وهک چو ن دهر برینیکی
روو که ش نییه، له قالبی کیش و سه روا دا، هه روا یش خولانه وه نییه له بو شاییدا و
بی مانایی و بی رتساییش نییه.

- ده‌زانم تۆ بېر و باوهرى منت به دلّه، به لّام دياره له ته‌کنیکى شيعره‌کانم رازى نیت، که‌وايه مەردى چاک به و قىرى ته‌کنیکى شيعرنووسينم بکه!

* شيعر خۆ کۆلاره دروستکردن نييه، پيټ بلّيم چۆن ده‌کرئ! بېر و باوهرى دهربرينيش ئيشى سياسه‌توانه، نه‌ک شاعير. شاعير ده‌پرسى، وه‌لام ناداته‌وه. ئەوى وه‌لامى ئاماده‌ى پى بى، کاديره، نه‌ک شاعير. شيعر ده‌بى گۆله هيمنه‌کان به‌هژينى، گووى رابته‌کينى و چاو ئەبله‌ق بکات. شيعر تاکتيک نييه، له خزمه‌تى ستراتيجدا بى، شيعر خۆى ئامانجه. شيعر سه‌رکيشييه له بوارى زماندا. شيعر دهربرينه به وينه، وينه‌يه‌که که خوینەر تووشى سه‌په‌سان بکات. شيعر پيش‌تيلکردنى هه‌موو ئەو ريساياته‌يه که زۆربه له سه‌رى رېک که‌وتوون. شيعر شتيک نالى، له گوټنى شتيک بېده‌نگ ده‌بى. شتيک ناداته به‌ر رووناكى، شتيک به ته‌مومژ داده‌پوشى. شيعر مانايه‌ک له چه‌ند ديپريکدا کو ناکاته‌وه، مانايه‌ک په‌رتويلاو ده‌کاته‌وه.

- که‌واته تۆ بانگه‌شه بو شيعرى بى مانا و ته‌مومژاوى ده‌که‌ى؟

* ته‌مومژ: «مانا ره‌تکردنه‌وه نييه، به‌لگه‌ى هه‌بوونى مانايه. له شيعرى ته‌مومژاويدا مانا هه‌يه، به‌لام دره‌نگ خۆى به ده‌سته‌وه دها. ئەوه ئيشى ره‌خه‌نگره رووناكى بخاته سه‌ر ناوه‌رۆكى شيعرى سه‌خت و په‌راوين و شوينه سپى و بو‌شاييه‌کانى به‌سه‌ر بکاته‌وه. سه‌رنجى شيعرى ئەدونيس بده، جارى و هه‌يه، په‌راوينى شيعرى ده‌بېته ده‌ق و ده‌قى شيعرى ده‌بېته په‌راوين.» * ئەوى شيعر له په‌خشان جيا ده‌کاته‌وه، ناراسته‌وخۆى و ته‌مومژى هونه‌رييه، وه‌لى ئەو شاعيره‌ى زنده‌رۆى له خه‌ستکردنه‌وه‌ى ته‌مومژا بکات، دهرگا له‌سه‌ر خودى خۆى داده‌خا و پيوه‌ندى به خوینه‌ره‌وه نامينى و ته‌نيا بو خۆى دهنووسى. که پيشوازى له شيعرى شاعيرى و ناكرئ، هه‌له‌ى خۆيه‌تى، نه‌ک خوینەر. ده‌بى ئەوه‌ش بلّيم، شيعرى نه‌مر: شيعريکه پرۆژه‌يه‌كى نوپى پى بى و له ريساكانى شيعرى باو ياخى بووبى.

- تۆ له‌برى ئەوه‌ى هانم بده‌ى، ناؤميدم ده‌که‌يت.

* هانى چيت بده‌م، تۆ پيش من ده‌ستت به نووسين کردووه و هاوته‌مه‌نى باوکيشمى!

- ده‌زانم، تۆ منت پى شاعيرى ته‌قليديه. ببوره که ناچار ت کردم بلّيم، منيش تۆم پى شپته. ئاخىر شپت: که‌سيکه دژى دابونه‌ريتى باو ره‌وتار بکات، تۆيش داواى ياخيپوون له شته باوه‌کان ده‌که‌ى.

* سه‌زهره‌تى محهمه‌د، چونکه به گژ دابونه‌ريتى باوى کوّمه‌لگه‌ى جاهيليدا ده‌چوووه، کافره‌کان به شپتيان له فه‌لم دها! نيسابوورى پى و ايه شپتى بيس و يه‌ک جوژى هه‌يه. لاي ئەو هه‌رچى باسى خه‌وشى خه‌لکى بکا، شپته. له‌م

دیتنه وه دهشی من چونکه باسی خهوشی شیعیری تۆم کردووه، شیت بـم. ئەو زاته
<زۆربلی>ش به شیت تیدهگا، کهواته تۆش، چونکه میری ههله وه پانی، له پوانگهی
ئوه وه، شیتی.

*

ته له فۆنه کهی به سهردا داخستم. ئیدی له وساوه بپرای بپ، نه به چاک، نه به
خراپ دهنگی نه ما.

2000. 06. 17

* محمد الغزی، سقوط دولة المعنی، الزمان ۲/۵/۲۰۰۰ لندن.

بیروه‌رییه‌کانی گوڤگریکی زیز

خۆ مەرج نییه نووسەر که نیازی گێرانه‌وه‌ی بیروه‌ریی هه‌بوو، هەر له‌ ناو بێشکه‌وه‌ دەست پێ بکات و تا که‌ناری قه‌بر نه‌یبرێته‌وه‌. من ناوم پ‌رحمانه‌، خه‌لکی سه‌قزم. سێ ساڵه‌ ژنم هه‌ناوه‌، سێ کچم هه‌یه‌. ئه‌گه‌رچی له‌ کۆر و کۆمه‌لدا، خۆم وه‌ک پیاویکی ژنخواز نیشان ده‌ده‌م، به‌لام له‌ ئیوه‌ی ناشارمه‌وه‌، هەر له‌ منداڵی یه‌که‌مه‌وه‌ وه‌ک هەر پیاویکی دیکه‌ی کورد، به‌ هیوای کور بووم و هەر تامه‌زرۆیشم بۆ کور، کردمی به‌ باوکی سێ کچ. کابرایه‌کی ده‌مه‌راش که له‌ بنکه‌ی لایه‌نیک، چونکه‌ باجی لێ نادا، به‌ نرخیکی هه‌رزان سه‌رتاشی ده‌کات و له‌ به‌ده‌ختی من تۆزێ تورکیش ده‌زانێ، هەر که بیستی سێیه‌م کچمان بووه‌، ناوی نام: پ‌رحمان سێقزی، ئاخ‌ر کچ به‌ تورکی قزه‌.

وه‌ختی خۆی لای خۆمان نازادیی بیرورا ده‌برین نه‌بوو، لێره‌ ئه‌گه‌رچی هه‌یه‌، به‌لام بۆ من خێریکی وای تیدا نییه‌. له‌ ستۆکه‌هۆلم، چی زۆره‌؟ رادیۆی کوردی. ته‌له‌فۆن بۆ هەر کامیان ده‌که‌م، به‌ بیانووی که‌موه‌ختیه‌وه‌ قسه‌کانم پێ ده‌برن و لێ ناگه‌رێن به‌ ته‌واوی ده‌رد و زووخواوی دلێ خۆم هه‌لب‌رێژم.

سه‌یره‌ خۆیشم نازانم، بۆچی هه‌نده‌ شه‌یدای ئه‌و رادیۆ کوردییانه‌م. برواتان هه‌بێ، نه‌ک هەر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ تا کۆتایی گوی له‌ هه‌موویان ده‌گرم، به‌لکو ته‌له‌فۆن بۆ هه‌موویشیان ده‌که‌م. هه‌چ پرۆگرامی هه‌چ رادیۆیه‌کیان نابوێرم. به‌شه‌داریی یه‌که‌ به‌ یه‌که‌یان ده‌که‌م، هەر له‌ گۆرانی داواکراوه‌وه‌ تا مشتومره‌ فیکرییه‌ خوێناوییه‌کان و ته‌نانه‌ت چه‌له‌حانی جویناوییه‌کانیش. رێ ده‌که‌وی، هاوزه‌مان دوو رادیۆی کوردی پێکه‌وه‌ ده‌ست به‌ په‌خش ده‌که‌ن، له‌م حاله‌تانه‌دا دوو رادیۆ دینم و گوی له‌ هه‌ردوو لایان ده‌گرم، یان له‌ یه‌کتی‌کیاندا قسه‌ده‌که‌م و گوی بۆ ئه‌وی تریان شل ده‌که‌م. یان که له‌ یه‌کتی‌کیاندا ده‌په‌یفم، له‌وی تریاندا سه‌ره‌ی ئاخاوتنم گرتووه‌. گرنگترین ئیشم هه‌بێ، له‌به‌ر گوی بۆ رادیۆ رادیۆان په‌کی ده‌خه‌م. له‌ کاتی په‌خشی رادیۆدا، نه‌ ده‌رگا له‌ که‌س ده‌که‌مه‌وه‌، نه‌ وه‌لامی ته‌له‌فۆن ده‌ده‌مه‌وه‌. ئه‌گه‌ر ماله‌که‌م ناگری تێ به‌ربووه‌، رادیۆکه‌ به‌جێ ناهێلم.

جاریکیان زه‌نگم بۆ رادیۆی شه‌وه‌چهره‌، به‌و مه‌به‌سته‌ی چه‌ند بروسکه‌سه‌رنجی سه‌باره‌ت به‌ نازادیی ژنان ده‌بربێرم، لێ دا. ژنی که پرۆگرامه‌که‌ی به‌رپۆه‌ ده‌برد، لای خۆی رێگه‌م بۆ خۆش بکا، پێی گوتم:

«کاکه‌ تۆ ته‌واو بیتام و ناخۆشت کردووه‌، رادیۆ نییه‌ ته‌نگت پێ هه‌لنه‌چنیه‌ی، جار

نییه زهنگ لی نهدی، پرۆگرام نییه بهشداریی تیا نهکهی، قهت له کورتی ناییریتهوه. برای بایم: ببوووه، ئەمشه و ناتخه مه سهر ئەنتین و ناهیلم یهک وشه بدرکینی، بهلام بهلین بی ههفتهی داهاتوو ماوهی رادیۆکه مان که دوو سهعاته، ههر هه مووی بۆ تۆ تهرخان دهکهین و ههر ئیستاش گوێگره نازیزهکان لهو بارهیهوه ئاگادار دهکهینهوه. خۆت تهواو تیار و ئاماده بکه! ههرچیت ههیه، به نارهزووی دلێ خۆت بیلێ، بهلام به مهرجی ئیدی بپرای بپر تهلهفۆنمان بۆ نهکهیتهوه. به راست تۆ که هینده شهیدای رادیۆی، بۆ ئیزگهیه ناکهیتهوه؟ خۆ رادیۆمان بۆ تۆ دانهناوه! ئەوه تۆ گوێگری نازیزی یان بهلامی خوی!

ئای لهو ژنه دهمگهرمه، دهتگوت بهروو له زاریدا تهقیوه. به درێژایی ژیانم و نهتۆقیوم. ههر ئەوق بووم. دهتگوت تهلهفیزیۆنیکی گلۆبی دهنگ سووتام. به جۆری چهپهسام، ئاسمانی بهرین، به رووی چۆلهکهی وشهمدای، وهک قهفهزێکی تهنگی لی هات.

ئێستا بیر و بۆچوون و دیتنهکانم، بۆ بلاوکراوه کوردییهکان دهنترم. جپی داخه چونکه بهپرسی هیچیان ناناسم، هه میسه ناوی نازداری خۆم له پۆستهی خۆینهراندا دهبینمهوه، بهلام من بروام به مهحال نییه، ناخر مهحالیش چهڕچل گوتهنی: خهونیکه، ئەگه رچی دوا دهکهوی، بهلام ههر دیته دی. له فهرههنگی مندا زاراوهی وره بهردان، جپی نابیتهوه و زۆر لهوه جپ و قیرسیچمهترم، ههروا به ئاسانی گۆرهپانی شهڕی پیرۆز و رهوای فیکری چۆل بکهم. ماوهیهکه پهیتا پهیتا، له پێی نامه و فاکس و پۆستی ئەلکترۆنییهوه، گوشاریکی ههمله لایه نه و بهربلاوم خستۆته سهر بهپرسیانی بلاوکراوه کوردییهکانی ئەوروپا، بهو ئومێدهی رۆژی دابی، دهرگای پهخش به رووخساری گهر دلینیشتووی نووسینهکانمدا بکه نهوه و گۆرانی و شهقزنی پۆله قاز و قولینگی وشهکانم، هیمنی ئاسمانی جیهان بشلهقیین.

سهرکهوتووترین نووسه ریش گلانی به خۆوه دیوه. به نازارترین نسکۆی من، ئەو جاره بوو که دهستهی نووسه رانی گۆفاری بهربانگ، له لاپه ره 25 ی ژماره 116 یاندا، بۆیان نووسیوووم: «بنیشت به تورکی ساقزه؛ بهوهدا ههر وهکوو بنیشت توند پیمان هوه لکاو و به هیچ جۆری له بهرۆکمان نابیتهوه، ههق بوو ناوت رهحمان ساقزی بی، نهک سهقزی.» ژانی بهسوپی تیری ئەم پلاره، زیتر خۆشهی کردم و له دلێ خۆمدا گوتم: رامبۆی گهوره شاعیر، ریتگهیهکی سهدان جار تاقیکراوهی بی ترس و کۆسپی نهگرته بهر، ریتگهکی نوپی بینییهوه، دهبی منیش شارپیهکی تایبته به خۆم بدۆزمهوه.

2000. 06. 21

پياسه‌ی نيو دارستان

له ميژره باوي ئه‌و گوته‌يه نه‌ماوه که ده‌لئ: < ئه‌وي هه‌ق نه‌بيژئ، شه‌يتانکي لاله. > گرنگ راستي گوتن نييه، ئاخ‌ر راستي هه‌ميشه بۆ گوتن ناشئ. ئه‌وه گرنگه ئه‌وي ده‌يلئين درۆ نه‌بي. من ته‌مه‌نم له نيوان په‌نجا و شه‌ستدایه. ليرهدا ئه‌گه‌رچي راستيم نه‌درکاندووه، وه‌لئ درۆيشم نه‌کردووه. سائئ له‌مه‌و به‌ر له‌ سه‌ر کۆمه‌لئ ناکۆکيي کۆن و نوئ، له‌گه‌ل ژنه‌که‌مدا له‌ يه‌کدي جوئ بووینه‌وه. ئه‌وه چه‌ند مانگيکه‌ ده‌مه‌وئ له‌ پئي لاپه‌ره‌ي <کۆنتاکت‌ي پۆژنامه‌ي شارۆچکه‌که‌مانه‌وه ژنيکم ده‌ست بکه‌وئ.

يه‌که‌م جار له‌ پيناوي راوي ژنيکدا، به‌م کورته‌ رستانه‌ خۆم ناساند: <ته‌مه‌نم له‌ نيوان په‌نجا و شه‌ستدایه. حه‌زم له‌ پياسه‌ي هيمي دوو به‌ دووي دارستان و له‌ خواردني دووقۆلئ ئيواراني به‌ر تيشکي مۆمه. ئه‌گه‌رچي باري ئابووريم تا بلئي باشه، وه‌لئ نه‌ جگه‌ره‌ ده‌کيشم و نه‌ هينده‌يش شه‌يداي خواردنه‌وهم. رووخۆش و چالاکم و بۆ ئه‌وه‌ ده‌ست ده‌دم متمانه‌م پئ بکري. ماچت ده‌که‌م و له‌ ئاميزت ده‌گرم. >

رۆژان تپه‌رين و هيچ ژني پتوه‌ندي پتوه‌ نه‌کردم. زۆر جار بيرم بۆ ئه‌وه‌ ده‌چوو، منيش وه‌ک ره‌حمان بکه‌م. ئه‌و پياوه، وه‌ک ته‌مه‌ن له‌ من هه‌لکشاوتر بوو، نه‌ دانکي ئۆرگينال له‌ ده‌ميدا مابوو، نه‌ تالکي ره‌ش له‌ قزیدا، که‌چي له‌ دواي راپه‌رينه‌وه‌ سئ جار گه‌رابوووه‌ و هه‌ر جاره‌ي به‌ ديجه‌دا ژنيکي په‌راندبووه‌وه‌ شام و دواتریش گه‌ياندبوويه‌ سوید. ئه‌گه‌رچي به‌ سائئ ژنيکي ده‌گه‌ياند، که‌چي دواي شه‌ش مانگ لئ جيا ده‌بووه‌وه. بریا ئه‌وي به‌و ده‌کرئ، به‌ منيش ده‌کرا.

دواي سئ چوار مانگ نائوميدي، نامه‌يه‌کي ديکه‌م بلاو کرده‌وه، که‌ ئه‌مه‌ ده‌قه‌که‌يه‌تي: <ته‌مه‌نم له‌ شه‌ست که‌متره. جگه‌ره‌کيش و سه‌گدۆستم. چي شتليته‌رتکي باشم. ئاره‌زووي گه‌شت و گوزار ده‌که‌م. ته‌مي ته‌نياييت ده‌ره‌وینمه‌وه. خو‌شيت پئ ده‌به‌خشم و هاوبه‌شي خه‌مت ده‌بم. رامووسان و ليکنالان. >

ئه‌مه‌يان دوو درۆي خاويئي تيدا بوو، ئاخ‌ر له‌ ژيانمدا نه‌ ايوم به‌ر جگه‌ره‌ و نه‌ ده‌ستم به‌ر سه‌گ که‌وتوو.

مانگي به‌سه‌ر بلاويونه‌وه‌ي ئه‌م نامه‌يه‌شدا تپه‌ري و ژني زه‌نگي لئ نه‌دا. ئيدي فيري هونه‌ره‌که‌ بووم، هه‌فته‌ي يه‌کيکم بلاو ده‌کرده‌وه. ئه‌وه‌ بوو دواي نزیکه‌ي

بيست نامه‌ی جياواز، شه‌ويکيان ژني زهنگي لي دا و ناماده‌يي خو‌يي بو يه‌کتری بينين، دهربري. که بو پوژي داهاتوو، يه‌کديمان بيني، به که لکي پياسه‌ي شان به شاني نيو دارستان نه‌دهات، دهبوو بو نه‌وه‌ي رت نه‌با، بجمه ژير بالي، ئاخر دهستي به گوجانه‌که‌يه‌وه ده‌له‌رزي.

په‌حمانی خاوه‌ن نه‌زمووني ناسياوم، تازه ناميلکه‌يه‌کي به ناونيشاني: چون له باشووري کوردستانه‌وه شه‌کره‌ژنيک بو باکووري نه‌وروپا ديني، بلاو کردبووه‌وه، دواي نه‌و کاره‌ساته دانه‌يه‌کم لي کري و بليتي گه‌رانه‌وه‌م بري.

2000. 07. 05

ئەدەبى بەرگىرى

بە داخەوۋە تا ھەنوۋكە كەس دەستى نەپەرژاۋە، قسە نەستەقەكانى رەحمان بنووسىتەو، چونكە كارى باش ئەگەر درەنگىش بكرى، باشتىرە لەوۋى ھەرگىز نەكرى، لەمەو دوا ھەول دەدەم، ئەو ئەركە مېژوويىيە راپبەرېنم.

رەحمان لە شار كادىرېكى چالاک بوو، زۆر بە گەرمىيەوۋە و سۆفياىانە سەرقالى خەباتى نەپنى بوو، كە لە كۆتايى سالانى ھەفتادا ناۋى بۆ سەربازى ھاتەو، پېۋەندى بە شۆرىشى نوپى گەلە بەشخوراۋەكەمانەوۋە كرد و لە تىپى بىست و يەكى سەگرمە، بوو بە بەرپىسى دارايى و بە بىست و دوو رۆژ ھەموو شتىكى بۆ روون بووۋە و وازى لە پېشمەرگايەتى و رېكخستن و كوردايەتېش ھېنا.

رەحمان پياۋيكي سوۋكەلە بوو، ھەر پەنجا كىلۆ دەبوو. بالايشى ھەر مەتر و نيوپى دەبوو، كە وازى لە خەبات ھېنا، سەرتىپەكەى پىي گوت:

- من دەزانم وردە بۆرژوا پارا و حولولېن، زوو زوو با دەدەنەوۋە، كورپى تەنگانە نېن، ئەمبەر و ئەۋبەريان زۆرە و ۋەك بەندۆلى سەعاتى چالْمە، لەمپەرى چەپەوۋە بۆ ئەۋپەرى راست دەچن، بەلام تۆ لە بۆرژواى بچووكىشت تىپەراندا و ھەر زۆر زوو وردە بەردا و گۆرپەپانى تېكۆشانى چۆل كرد!

* ئاخىر ۋەك دەمبېنى، من بۆرژوايەكى زۆر بچووكم، ھەر بۆيە ھېجگار ھېندە زوۋىش روۋخام.

*

رەحمان لە كوردستان كە لە شار بوو، وىپراى خەباتى نەپنى، لە بوارى نووسىنىشدا چالاک بوو. كە گەيشتە سوپد، خوۋى دايەوۋە چىرۆكنووسىن. جارېكيان لە ئىۋارەكۆپېكى نووسەراندا، باس باسى ئەدەبى بەرگىرى بوو، كۆپكېر لە ناساندنى رەحماندا كە قسەكەرى سەركىيى بوو، گوتى: شاسوارى بوارى ئەدەبى بەرەنگارى. كە رەحمان لە باسەكەى بووۋە و سەردى پىرسىار و كۆمىنتار * ھات، ۋەك راھاتووم خۆم پى رانەگىرا و گوتم:

- من سەرجەمى بەرھەمى بلاۋوراۋەى تۆم خوئىندۆتەو، پىم وايە ھېچ چىرۆكىكت ناكەۋىتە خانەى ئەدەبى بەرگىرېيەوۋە.

چاۋىلكەكەى كردەوۋە چاۋى، سەرنجىكى قوۋلى نامادەبوۋانى دا، قومى ناۋى خواردەوۋە و بە كاۋەخۆ گوتى:

* گرنگىرېن خەسلەتى ئەدەب ئەۋەيە كە زىتر لە يەك لىكدانەوۋە ھەلدەگىرى. پى

دهچۆ تۆ سه‌رپیتی و پروکه‌شانه به‌ره‌می منت به‌ سه‌ر کردبیته‌وه، ئە‌گه‌ر نا بۆ
 نموونه له‌ چیرۆکی «جگه‌ره‌یه‌کی داگیرساو»دا، ئە‌گه‌ر بیته‌وه بی‌رت، که‌ قاره‌مانی
 چیرۆکه‌که‌م چوار جگه‌ره‌ ده‌کړیت و یه‌کیکیان داده‌گیرسین، له‌ویدا مه‌به‌ستم
 له‌وه‌یه، که‌ کوردستان چوار پارچه‌یه و له‌ یه‌کیکیاندا ئاگری شو‌رش هه‌لگیرساوه.
 «پینج خسته‌کی» چیرۆکی دیکه‌ی منه، که‌ پالنه‌وانه‌که‌ی تاک دینارییه‌ک
 ده‌رده‌هین و به‌ شاعیره‌ گه‌وره‌که‌ ده‌لی: ده‌توانی ئە‌م دیناره‌م بۆ ته‌خمیس بکه‌ی؟
 په‌نگه‌ تۆ وات لیک‌دابیته‌وه، که‌ داوای چوار دیناری لێ ده‌کا. نه‌خیر، مه‌به‌ستی
 ئە‌وه‌یه، مه‌سه‌له‌ی کورد له‌ هه‌ر پینج پارچه‌که‌دا، هه‌ر یه‌ک مه‌سه‌له‌یه و شاعیری
 نه‌ته‌وه‌یی نابێ لایه‌نگری ناوچه‌گه‌ری بێ و پتویسته‌ شیع‌ر بۆ سه‌راپای کوردستان
 بلی. ئە‌ده‌بی به‌رگری: به‌گه‌رخسته‌ی ره‌مزه، نه‌ک بل‌ندکردنه‌وه‌ی دروشمی زه‌ق و
 نه‌په‌نه‌پکردن. بیکۆن گوته‌نی: «پووبار تا قوولتر بێ، هه‌یمنت‌ره»، نووسه‌ری
 گه‌وره‌یش ده‌نگی نزمه، وه‌لی به‌ره‌می به‌رزه.

2000. 07. 07

* ته‌علیق

ناواخن

۵	وتووئژ
۷	خەم و شيعر
۹	دال و نوقته
۱۱	گەران لە دووی سەروا
۱۴	شاعیری گۆرستان
۱۸	گەران لە دووی ژن
۲۱	چەك و قەلەم
۲۴	كۆيلەي دلۆفان
۲۸	سەعاتی ئاو
۳۰	خەجی قالۆره
۳۳	هونەری وەرگێران
۳۵	پاوەپیرێژن
۳۸	مەمك و نارنجۆك
۴۱	پەخنە لە خۆ گرتن
۴۳	ژن لە روانگەي سەرکردەوه
۴۶	حەبی خەو
۴۹	بەسەرھاتی قەلەمێکی سەرکێش
۵۳	نامەي دلداري
	دیمانەيەك لە گەل پێبەرێکی گەلدا
	۵۶
۵۸	دیداریکی نێوان نووسەرێك و سولتان
۶۲	میری هەلپەرستان
۶۵	تەلەفۆنەشيعر
۶۹	بیرەوهریبه كانی گوێگێرێکی زین
۷۱	پیاوسی نێو دارستان
۷۳	ئەدەبی بەرگری

به رهه می چاپکراوی نووسه

کۆمهله شیعر

تاقگه و بنار ۱۹۷۸

سهمای گولاله سووره ۱۹۸۷

ههله بجه غه زهه خه مناکه ۱۹۸۸

له سایه ی چه قۆدا ۱۹۹۰

په پوله پاییزه ۱۹۹۳

هاژه ۱۹۹۶

نووسین به یی وشه ۱۹۹۹

ساتیر

بۆ بازرگانانی ریگه ی سوور ۱۹۹۱

دهفته ری به رباخه لی بیره وه ریبه کانم ۱۹۹۸

هونه ری راوه ژن ۲۰۰۰

په خنه و ئیکۆلینه وه

وشه کان دهگه ری نه وه مه داری خو یان ۱۹۷۹

ناوه رۆک و شیوه له چیرۆکی کوردیدا ۱۹۹۲

سه باره ت شیعر ی هاوچه رخی کوردی ۱۹۹۲

شیعر و هه لوئیس ت ۱۹۹۴

به کیتی نووسه رانی کورد چی به سه هات؟ ۱۹۹۴

گۆزانییه بالنه کراوه کان ۱۹۹۴

شیعر و ته ور ۱۹۹۸

زه رده خه نه ی هه نسک ۲۰۰۰

نامه یه ک له هه ولیره وه ۲۰۰۰

وه رگێران له سویدییه وه

کورته ی میژووی سوید ۱۹۹۱

کورته ی جوگرافیای سوید ۱۹۹۲

چاوشارکی <چیرۆکی مندان> ۱۹۹۳

بهره‌مه‌کانم به‌م ناو‌نیشانه داوا ده‌کری‌ن

Hamasaeid Hassan

VASA V. 20 B

641 32 K- HOLM

Sweden

من ئەو شتانه دەلێم که زۆربه پێی وایه، بۆ گوتن ناشین، ئەو شتانه دەنوسم که نووسەرانی دیکه لێیان بۆ دەنگن. که دەنوسم هیچ شاکاریکی هیچ نووسەرێکی مەزن، ناکەم بە نمونەیی بالۆ و پێوانه، خەو بە رچه شکاندنەوه دەبینم. من وای بۆ دەچم بەرھەمی ئەدەبی نەک ھەر پێوەندییەکی قوول و پتەوی بە واقعەوه ھەیه، بەلکو بەشداری لە گۆرینیشیدا دەکا، ئەوه نەبوو رۆمانی کووخەکەیی مام تۆم، یاسای ئەمریکای سەبارەت بە کۆیلە گۆری.

KONSTEN ATT FÖRFÖRA KVINNOR

SATIR

Hamasaeid Hassan

stockholm

2000

ISBN 91-972097-8-3

هونه ری پاره ژن

همه سه عید حسن

جدد سید و جد سید

هونہری راوہڑو

